

Grozījumi:

17.03.2011. likums / LV, 52 (4450), 01.04.2011. / Stājas spēkā 30.04.2011.
12.05.2011. likums / LV, 85 (4483), 01.06.2011. / Stājas spēkā 15.06.2011.
20.06.2013. likums / LV, 128 (4934), 04.07.2013. / Stājas spēkā 18.07.2013.
12.09.2013. likums / LV, 187 (4993), 25.09.2013. / Stājas spēkā 01.01.2014.
24.04.2014. likums / LV, 92 (5152), 14.05.2014. / Stājas spēkā 28.05.2014.
30.11.2015. likums / LV, 248 (5566), 18.12.2015. / Stājas spēkā 01.04.2016.
19.05.2016. likums / LV, 108 (5680), 06.06.2016. / Stājas spēkā 20.06.2016.
23.11.2016. likums / LV, 241 (5813), 10.12.2016. / Stājas spēkā 01.07.2017.
02.03.2017. likums / LV, 54 (5881), 14.03.2017. / Stājas spēkā 28.03.2017.
26.10.2017. likums / LV, 222 (6049), 08.11.2017. / Stājas spēkā 09.11.2017.
20.06.2018. likums / LV, 132 (6218), 04.07.2018. / Stājas spēkā 18.07.2018.
03.04.2019. likums / LV, 75 (6414), 12.04.2019. / Stājas spēkā 13.04.2019.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

Maksājumu pakalpojumu un elektroniskās naudas likums

(Likuma nosaukums 17.03.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 30.04.2011.)

I nodaļa **Vispārīgie noteikumi**

1.pants. Likumā ir lietoti šādi termini:

1) maksājuma pakalpojums:

a) pakalpojums, kura rezultātā ir iespējams ieskaitīt skaidru naudu maksājumu kontā, kā arī visas nepieciešamās operācijas, ko veic maksājumu pakalpojumu sniedzējs, lai nodrošinātu maksājuma pakalpojuma izmantotājam iespēju izmantot maksājumu kontu,

b) pakalpojums, kura rezultātā ir iespējams izņemt skaidru naudu no maksājumu konta, kā arī visas nepieciešamās operācijas, ko veic maksājumu pakalpojumu sniedzējs, lai nodrošinātu maksājuma pakalpojuma izmantotājam iespēju izmantot maksājumu kontu,

c) maksājuma veikšana, tai skaitā tiešā debeta maksājuma, arī vienreizējā tiešā debeta maksājuma, veikšana, maksājuma veikšana ar maksājumu karti vai līdztīgu ierīci, kredītpārveduma, kā arī regulārā maksājuma veikšana. Šajā apakšpunktā minētais maksājuma pakalpojums ir arī naudas pārvedums uz maksājumu kontu, ko atvēris maksājuma pakalpojuma izmantotāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs vai cits maksājumu pakalpojumu sniedzējs,

d) maksājuma veikšana, tai skaitā tiešā debeta maksājuma, arī vienreizējā tiešā debeta maksājuma, veikšana, maksājuma veikšana ar maksājumu karti vai līdztīgu ierīci, kredītpārveduma, kā arī regulārā maksājuma veikšana. Šajā apakšpunktā termins "maksājuma pakalpojums" attiecas uz maksājuma pakalpojumu, kad maksājuma pakalpojuma izmantotājam pieejamai naudai piemēro kredīta limitu,

- e) maksājuma instrumenta izlaišana vai maksājumu pieņemšana,
- f) bezkonta naudas pārvedums,
- g) (izslēgts ar 20.06.2018. likumu);
- h) maksājuma ierosināšanas pakalpojums,
- i) konta informācijas pakalpojums;

1¹) **ar maksājumu kontu saistīts pakalpojums** — pakalpojums, kas ir saistīts ar maksājumu konta atvēršanu, izmantošanu un slēgšanu, tai skaitā maksājuma pakalpojums un maksājums, kas nolūkā nodot naudu saņēmēja rīcībā veikts, pamatojoties uz kādu no maksājumu pakalpojumu sniedzējam adresētiem šā likuma 3. panta 6. punkta "a", "b", "c", "d", "e", "f" un "g" apakšpunktā minētajiem dokumentiem, kā arī pārsnieguma kredīts un pārsniegšanas iespēja;

2) maksājumu iestāde:

- a) komercsabiedrība, kas saņēmusi licenci maksājumu iestādes darbībai,
- b) fiziskā vai juridiskā persona, kurai atbilstoši šā likuma 5.panta noteikumiem maksājumu iestādes darbības uzsākšanai nav nepieciešams saņemt licenci;
- c) fiziskā vai juridiskā persona, kas saņēmusi licenci tādas maksājumu iestādes darbībai, kura sniedz vienīgi konta informācijas pakalpojumu;

2¹) elektroniskās naudas iestāde:

- a) komercsabiedrība, kas saņēmusi licenci elektroniskās naudas emisijai,
- b) juridiskā persona, kurai atbilstoši šā likuma 5.¹ panta noteikumiem nav nepieciešams saņemt licenci elektroniskās naudas emisijai;
- c) ārvalsts (nedalībvalsts) elektroniskās naudas iestādes filiāle, kas saņēmusi licenci vienīgi elektroniskās naudas emisijai, izplatīšanai un atpirkšanai Latvijā;

2²) **elektroniskā nauda** — elektroniskā ierīcē (viedkartē vai datora atmiņā) glabāta monetārā vērtība, kura:

- a) pastāv prasījumu veidā pret emitentu,
- b) emitēta, saņemot naudu no elektroniskās naudas turētāja, lai veiktu maksājumus,
- c) izmantojama kā maksāšanas līdzeklis un kuru pieņem fiziskā vai juridiskā persona, kas nav elektroniskās naudas emitents;

2³) **apgrozībā esošās elektroniskās naudas vidējais apmērs** — no elektroniskās naudas emitēšanas izrietošo elektroniskās naudas iestādes finanšu saistību vidējā aritmētiskā vērtība, kas tiek aprēķināta, summējot elektroniskās naudas apmēru katras kalendāra dienas beigās iepriekšējo sešu kalendāra mēnešu laikā un dalot šo summu ar sešu kalendāra mēnešu dienu skaitu. Apgrozībā esošās elektroniskās naudas vidējo apmēru nosaka katra kalendāra mēneša pirmajā dienā un to piemēro šim kalendāra mēnesim;

2⁴) **elektroniskās naudas turētājs** — fiziskā vai juridiskā persona, kas saņēmusi elektronisko naudu no elektroniskās naudas emitenta vai tā pārstāvja;

2⁵) **iestāde** — maksājumu iestāde un elektroniskās naudas iestāde, izņemot šajā likumā lietotos terminus "iestāde, kas dalībvalstī atbildīga par maksājumu iestāžu maksājumu pakalpojumu pārtraukšanas, maksātnespējas, likvidācijas, kā arī kredītiestāžu un citu finanšu iestāžu uzskaites pārbažu procedūrām" un "finanšu iestāde", kā arī vārdu savienojumu "cita iestāde";

3) **maksājums** — maksātāja vai saņēmēja uzsākta darbība, kuras mērķis ir nodot naudu, veikt naudas pārvedumu vai izņemt naudu un kura nav atkarīga no maksātāja vai saņēmēja tiesisko attiecību pamatā esošajiem pienākumiem;

3¹) **attālināts maksājums** — maksājums, kas ierosināts ar interneta starpniecību vai ar ierīci, ko var izmantot attālinātai saziņai;

4) **maksājumu sistēma** — naudas pārvedumu sistēma, kas ietver standartizētu vienošanos par maksājumu apstrādes, tīrvērtes (klīringa) vai norēķina noteikumiem un procedūrām;

5) **maksātājs** — fiziskā vai juridiskā persona, kas:

a) ir maksājumu konta turētājs un dod atļauju veikt maksājumu no šā maksājumu konta,

b) dod maksājuma rīkojumu, ja tai nav maksājumu konta;

6) **saņēmējs** — fiziskā vai juridiskā persona, kas ir plānotais pārskaitāmās naudas, tai skaitā naudas pārveduma, saņēmējs;

7) **maksājuma pakalpojuma izmantotājs** — fiziskā vai juridiskā persona, kas izmanto maksājuma pakalpojumu kā maksātājs vai saņēmējs vai kā maksātājs un saņēmējs (turpmāk arī — pakalpojuma izmantotājs);

7¹) **Eiropas Savienības rezidents** — Latvijas pilsonis, Latvijas nepilsonis vai citas Eiropas Savienības dalībvalsts, Eiropas Ekonomikas zonas valsts vai Šveices Konfederācijas pilsonis, kā arī persona, kurai ir tiesības uzturēties Latvijā saskaņā ar Latvijas Republikas normatīvajiem aktiem, tai skaitā persona, kas ir patvēruma meklētājs vai bēgļa vai alternatīvo statusu ieguvusi persona, — arī tad, ja persona nav deklarējusi savu dzīvesvietu Latvijā;

8) **standartlīgums** — maksājuma pakalpojuma līgums, ar kuru reglamentē atsevišķu un atkārtotu maksājumu veikšanu un kurā var būt iekļautas saistības un nosacījumi maksājumu konta atvēršanai;

9) **bezkonta naudas pārvedums** — maksājuma pakalpojums, kura rezultātā naudu saņem no maksātāja, neatverot maksājumu kontu ne maksātājam, ne saņēmējam, un kura vienīgais mērķis ir nosūtīt noteiktu naudas summu saņēmējam vai maksājumu pakalpojumu sniedzējam, kas rīkojas saņēmēja vārdā, vai kura rezultātā maksājumu pakalpojumu sniedzējs šo naudas summu saņem un dara pieejamu saņēmējam;

9¹) **maksājuma ierosināšanas pakalpojums** — maksājuma pakalpojums, kura rezultātā maksājumu pakalpojumu sniedzējs maksājuma pakalpojuma izmantotāja vārdā ierosina maksājumu no maksājumu konta, kas tiek turēts pie cita maksājumu pakalpojumu sniedzēja;

9²) **konta informācijas pakalpojums** — tiešsaistes pakalpojums, kuru lietojot maksājuma pakalpojuma izmantotājam tiek sniegta apkopota informācija par vienu vai vairākiem maksājuma pakalpojuma izmantotāja maksājumu kontiem, kas atvērti pie cita maksājumu pakalpojumu sniedzēja vai vairākiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem;

10) **maksājumu konts** — konts, ko atver uz viena vai vairāku maksājuma pakalpojuma izmantotāju vārda un izmanto maksājuma izpildei;

11) **maksājuma rīkojums** — maksātāja vai saņēmēja uzdevums savam maksājumu pakalpojumu sniedzējam izpildīt maksājumu;

12) **valutēšanas datums** — atskaites brīdis, ko maksājumu pakalpojumu sniedzējs izmanto, lai aprēķinātu procentus par naudu, kas norakstīta no maksājumu konta vai ieskaitīta tajā;

13) **maksājumu iestādes pārstāvis** — fiziskā vai juridiskā persona, kas maksājumu pakalpojumu sniegšanā rīkojas maksājumu iestādes vārdā (turpmāk arī — pārstāvis);

14) **maksājuma instruments** — jebkāda personalizēta ierīce vai procedūru kopums, par ko maksājuma pakalpojuma izmantotājs un maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir vienojušies un ko maksājuma pakalpojuma izmantotājs izmanto, lai ierosinātu maksājumu;

14¹) **maksājuma instrumenta izlaišana** — maksājuma pakalpojums, ko sniedz maksājumu pakalpojumu sniedzējs, vienojoties ar maksātāju tam nodrošināt maksājuma instrumentu, ar ko ierosināt un apstrādāt maksātāja maksājumus;

15) **distances saziņas līdzeklis** — jebkurš līdzeklis, ko bez maksājumu pakalpojumu sniedzēja un maksājuma pakalpojuma izmantotāja vienlaicīgas fiziskas klātbūtnes var izmantot maksājuma pakalpojuma līguma slēgšanai;

16) **pastāvīgs informācijas nesējs** — jebkurš instruments, kas maksājuma pakalpojuma izmantotājam dod iespēju uzglabāt viņam personiski adresētu informāciju tā, lai nodrošinātu informācijas pieejamību un izmantošanu nemainītā veidā par informācijas sniegšanai nepieciešamo laika posmu;

17) **darba diena** — diena maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzēja vai saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēja darba laika ietvaros, kurā maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs vai saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs veic darbības, kas nepieciešamas maksājuma izpildei;

18) **tiešā debeta maksājums** — maksājuma pakalpojums, kura rezultātā nauda tiek norakstīta no maksātāja maksājumu konta, ja maksājumu ierosina saņēmējs, pamatojoties uz saņēmējam, saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējam vai maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam dotu maksātāja piekrišanu;

18¹) **kredīta pārvedums** — maksājuma pakalpojums, kura rezultātā tiek papildināts saņēmēja maksājumu konts (no maksātāja maksājumu konta), pamatojoties uz maksātāja sniegtu maksājuma rīkojumu maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam, kas ir maksātāja maksājumu konta turētājs;

18²) **maksājuma pieņemšana** — maksājuma pakalpojums, ko sniedz maksājumu pakalpojumu sniedzējs, vienojoties ar maksājuma saņēmēju pieņemt un apstrādāt maksājumus, kuru rezultātā naudas līdzekļi tiek pārskaitīti maksājuma saņēmējam;

19) **dalība** — fakts, ka kādai komercsabiedrībai tiešā vai netiešā veidā pieder vismaz 20 procentu no citas komercsabiedrības pamatkapitāla vai balsstiesīgo akciju vai daļu skaita;

20) **komercsabiedrību grupa** — grupa, kas sastāv no mātes sabiedrības, tās meitas sabiedrībām, komercsabiedrībām, kurās mātes vai meitas sabiedrībai ir dalība, un komercsabiedrībām, ko ar mātes sabiedrību, meitas sabiedrību vai sabiedrību, kurā mātes vai meitas sabiedrībai ir dalība, saista šo sabiedrību kopīga vadība saskaņā ar noslēgto līgumu vai šo komercsabiedrību dibināšanas dokumentu, vai statūtu noteikumiem vai kam finanšu gada laikā vismaz puse no jebkuras pārvaldes institūcijas locekļiem ir vienas un tās pašas personas;

21) *(izslēgts ar 24.04.2014. likumu);*

22) *(izslēgts ar 24.04.2014. likumu);*

23) **būtiska līdzdalība** — personas vai vairāku personu, kas uz vienošanās pamata rīkojas saskaņoti, tieši vai netieši iegūta līdzdalība, kura aptver 10 un vairāk procentu no komercsabiedrības pamatkapitāla vai balsstiesīgo akciju vai daļu skaita vai dod iespēju būtiski ietekmēt komercsabiedrības finanšu un darbības politiku;

24) **atsauces valūtas kurss** — valūtas maiņas aprēķināšanā izmantojamais valūtas kurss, par ko maksājumu pakalpojumu sniedzējs informē maksājuma pakalpojuma izmantotāju vai kas ir iegūstams, izmantojot publiski pieejamu avotu;

25) **autentifikācija** — procedūra, kas maksājumu pakalpojumu sniedzējam dod iespēju pārbaudīt maksājuma pakalpojuma izmantotāja identitāti vai konkrētā maksājuma instrumenta, tostarp personalizēto autentifikācijas datu, izmantošanas derīgumu;

25¹) **stingrā autentifikācija** — autentifikācija, kura sastāv no diviem vai vairākiem elementiem, kas ir zināšanas (tas, ko zina tikai maksājuma pakalpojuma izmantotājs), valdījums (tas, kas ir tikai maksājuma pakalpojuma izmantotāja valdījumā) un neatņemamas īpašības (maksājuma pakalpojuma izmantotājam raksturīgas īpašības). Šie elementi ir savstarpēji neatkarīgi, proti, viena elementa uzticamības zaudēšanas gadījumā cita elementa uzticamība netiek apdraudēta, un tie izstrādāti tā, lai nodrošinātu autentifikācijas datu konfidencialitātes aizsardzību;

25²) **personalizētie autentifikācijas dati** — personalizēti elementi, ko maksājumu pakalpojumu sniedzējs

sniedz maksājuma pakalpojuma izmantotājam autentifikācijas nolūkā;

25³) **sensitīvi maksājumu dati** — dati, tostarp personalizētie autentifikācijas dati, ko var izmantot krāpšanas nolūkā. Attiecībā uz maksājumu ierosināšanas pakalpojumu sniedzēju un konta informācijas pakalpojumu sniedzēju darbībām maksājumu konta turētāja vārds, uzvārds un konta numurs nav uzskatāmi par sensitīviem maksājumu datiem;

26) **atsauces procentu likme** — procentu likme, ko izmanto maksājumu pakalpojumu sniegšanā piemērojamo procentu aprēķinam un ko maksājuma pakalpojuma līguma puses var pārbaudīt, izmantojot publiski pieejamu avotu;

27) **unikāls identifikators** — burtu, ciparu vai simbolu kombinācija, ko maksājumu pakalpojumu sniedzējs nosaka maksājuma pakalpojuma izmantotājam un ko maksājuma pakalpojuma izmantotājs norāda, lai nepārprotami identificētu otru maksājuma veikšanā iesaistīto maksājuma pakalpojuma izmantotāju vai viņa maksājumu kontu;

28) **konta izraksts** — papīra vai elektroniskā veidā sagatavots dokuments, kuru maksājumu pakalpojumu sniedzējs izsniedz maksājuma pakalpojuma izmantotājam un kurā atspoguļota visa noteiktā laika periodā maksājumu kontā notikušo naudas līdzekļu kustība un maksājumu konta atlikums šā perioda sākumā un beigās;

28¹) **digitālais saturs** — preces vai pakalpojumi, kas radīti un piegādāti digitālā formātā, kura izmantošana vai patēriņš ir iespējams vienīgi ar kādu tehnisku ierīci un kurš nekādā veidā neietver fizisku preču un pakalpojumu izmantošanu vai patēriņu;

29) **kontu maiņas pakalpojums** (turpmāk arī — kontu maiņa) — darbība, ar kuru pēc patērētāja (Patērētāju tiesību aizsardzības likuma izpratnē; turpmāk — patērētājs) lūguma viens maksājumu pakalpojumu sniedzējs otram vai nu nodod informāciju par visiem vai dažiem regulārā maksājuma rīkojumiem attiecībā uz kredīta pārvedumu veikšanu, periodiskiem tiešā debeta maksājumiem un periodiskiem ienākošajiem kredīta pārvedumiem, kas tiek veikti maksājumu kontā, vai pārved jebkādu maksājumu konta pozitīvo atlikumu no viena maksājumu konta uz otru, vai arī izpilda abas šīs darbības, slēdzot vai neslēdzot iepriekšējo maksājumu kontu;

30) **nododošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs** — maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kurš citam maksājumu pakalpojumu sniedzējam nodod informāciju, kas nepieciešama kontu maiņai;

31) **saņemošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs** — maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kuram tiek nodota informācija, kas nepieciešama kontu maiņai;

32) **pakalpojuma maksa** (turpmāk arī — maksa) — visas maksas, komisijas maksas un līgumsodi, ko maksājumu pakalpojumu saņēmējs maksā maksājumu pakalpojumu sniedzējam par maksājuma pakalpojumu vai ar maksājumu kontu saistītu pakalpojumu;

33) **regulārā maksājuma rīkojums** — maksātāja maksājuma rīkojums maksājumu pakalpojumu sniedzējam, kas ir maksātāja maksājumu konta turētājs, veikt kredīta pārvedumus ar regulāriem intervāliem vai iepriekš noteiktos datumos;

34) **pārsnieguma kredīts** — tāds līgumā noteikts ar maksājumu kontu saistīts pakalpojums, saskaņā ar kuru maksājumu pakalpojumu sniedzējs patērētājam piešķir iespēju izmantot naudas līdzekļus, kas pārsniedz patērētāja maksājumu kontā esošo naudas līdzekļu atlikumu;

35) **pārsniegšanas iespēja** — ar maksājumu kontu saistīts pakalpojums, kas izpaužas kā noslēgtā līguma ietvaros patērētājam piedāvātā iespēja izmantot naudas līdzekļus, kas pārsniedz patērētāja maksājumu kontā esošo naudas līdzekļu atlikumu vai nolīgto pārsnieguma kredītu, ja tam klusējot piekritis maksājumu pakalpojumu sniedzējs;

36) **naudas līdzekļi** (turpmāk — nauda) — banknotes un monētas, bezskaidra nauda un elektroniskā nauda;

37) **inovatīvs pakalpojums elektronisko maksājumu jomā** — Latvijas mērogā jauns vai būtiski uzlabots elektroniskā maksājuma vai elektroniskās naudas pakalpojums;

38) **pašu kapitāls** — Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija regulas (ES) Nr. 575/2013 par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām un ar ko groza regulu (ES) Nr. 648/2012 (Dokuments attiecas uz EEZ) (turpmāk — Regula Nr. 575/2013) 4. panta 1. punkta 118. apakšpunktā

minētais kapitāls, ja nodrošināts, ka vismaz 75 procenti no pirmā līmeņa kapitāla ir pirmā līmeņa pamata kapitāls, kas minēts šīs regulas 50. pantā, un otrā līmeņa kapitāls ir vienāds vai mazāks par vienu trešdaļu no pirmā līmeņa kapitāla;

39) **sākotnējais kapitāls** — kapitāls, kuru veido viens vai vairāki no Regulas Nr. 575/2013 26. panta 1. punkta "a", "b", "c", "d" un "e" apakšpunktā minētajiem elementiem;

40) **mītnes dalībvalsts** — piederības dalībvalsts, proti, Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts (turpmāk — dalībvalsts), kurā atrodas maksājumu pakalpojumu sniedzēja juridiskā adrese vai galvenais birojs, ja saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem maksājumu pakalpojumu sniedzējam nav juridiskās adreses;

41) **iesaistītā dalībvalsts** — uzņēmēja dalībvalsts, kura nav mītnes dalībvalsts un kurā maksājumu pakalpojumu sniedzējam ir pārstāvis vai filiāle vai kurā tas sniedz maksājumu pakalpojumus.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.03.2011., 12.05.2011., 24.04.2014., 02.03.2017. un 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018. 38. un 39. punkts stājas spēkā 01.10.2018. Sk. Pārejas noteikumu 35. punktu)

2.pants. (1) Šis likums nosaka maksājumu pakalpojumu sniedzēju un maksājumu pakalpojumu izmantotāju, elektroniskās naudas emitentu un elektroniskās naudas turētāju tiesības, pienākumus un atbildību, prasības maksājumu pakalpojumu sniegšanai, elektroniskās naudas emisijai, izplatīšanai un atpirkšanai, kā arī reglamentē maksājumu iestāžu un elektroniskās naudas iestāžu tiesisko statusu, darbību un atbildību.

(2) Maksājumu pakalpojumus var sniegt:

- 1) kredītiestāde;
- 2) elektroniskās naudas iestāde;
- 3) pasta komersants, kuram atbilstoši normatīvajiem aktiem ir tiesības sniegt maksājumu pakalpojumus;
- 4) maksājumu iestāde;
- 5) Eiropas Centrālā banka, Latvijas Banka vai citas valsts centrālā banka, kad tā veic darbības, kas nav monetārās politikas īstenošanas darbības vai citas publiskas personas darbības;
- 6) tiešās pārvaldes iestāde vai atvasināta publiska persona, kad tā veic darbības, kas nav publiskas personas darbības;
- 7) dalībvalstī licencēta maksājumu iestāde, kas šā likuma 31. pantā noteiktajā kārtībā uzsākusi darbību Latvijā;
- 8) krājaizdevu sabiedrība.

(2¹) Elektronisko naudu var emitēt:

- 1) kredītiestāde;
- 2) elektroniskās naudas iestāde;
- 3) pasta komersants, kuram atbilstoši normatīvajiem aktiem ir tiesības emitēt elektronisko naudu;
- 4) Eiropas Centrālā banka, Latvijas Banka vai citas valsts centrālā banka, kad tā veic darbības, kas nav monetārās politikas īstenošanas darbības vai citas publiskas personas darbības;
- 5) tiešās pārvaldes iestāde vai atvasināta publiska persona, kad tā veic darbības, kas nav publiskas personas darbības;
- 6) dalībvalstī licencēta elektroniskās naudas iestāde, kas šā likuma 31.pantā noteiktajā kārtībā uzsākusi darbību Latvijā;
- 7) tā ārvalsts elektroniskās naudas iestādes filiāle, kura saņēmusi licenci Latvijā.

(2²) Šis likums nosaka pasākumus, kas nodrošina pakalpojuma maksas pārredzamību un salīdzināmību maksājuma pakalpojuma izmantotājam — patērētājam, patērētāju maksājumu kontu maiņas principus un kārtību,

kādā patērētāji var atvērt un izmantot maksājumu kontu ar pamatfunkcijām (turpmāk — pamatkonts).

(3) Šā likuma VII, VIII, IX, X, XI, XII, XIII, XIV un XIV¹ nodaļa attiecas uz maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kas sniedz maksājumu pakalpojumus Latvijā, ja maksātāja un saņēmēja maksājumu pakalpojuma sniedzējs atrodas dalībvalstī un maksājumu pakalpojumus sniedz euro vai kādas dalībvalsts nacionālajā valūtā.

(3¹) Šā likuma VII, VIII, IX, X, XI, XII nodaļa, 97. pants, XIV un XIV¹ nodaļa, izņemot 64. panta 2. punkta "e" apakšpunktu, 68. pantu un 73. panta pirmās daļas 2. punktu, attiecas uz jebkurā valūtā dalībvalstī veiktajiem maksājuma posmiem, ja maksātāja un saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs atrodas dalībvalstī.

(3²) Šā likuma VII, VIII, IX, X, XI, XII nodaļa, 97. pants, XIV un XIV¹ nodaļa, izņemot 64. panta 2. punkta "e" apakšpunktu un 5. punkta "g" apakšpunktu, 68. pantu un 73. panta pirmās daļas 2. punktu, 77. panta otro daļu, 79., 88., 89. pantu un 94. panta pirmo daļu, 99. un 101. pantu, attiecas uz jebkurā valūtā dalībvalstī veiktajiem maksājumu posmiem, ja vismaz viens no maksājumu pakalpojumu sniedzējiem atrodas dalībvalstī.

(4) *(Izslēgta ar 12.09.2013. likumu)*

(5) Šā likuma 58.¹, 60.¹, 60.², 60.³ pantu un 75.³ panta ceturto daļu piemēro darījumu tiesiskajās attiecībās ar patērētāju. Ja maksājuma pakalpojuma izmantotājs nav patērētājs, maksājumu pakalpojumu sniedzējs un maksājuma pakalpojuma izmantotājs var vienoties par atsevišķu šā likuma VII, VIII un IX nodaļas noteikumu nepiemērošanu savās darījumu tiesiskajās attiecībās.

(6) Šā likuma 46.¹ panta noteikumi neattiecas uz krājaizdevu sabiedrībām.

(7) Šā likuma 46.¹, 58.¹, 60.¹, 60.², 60.³ pants, IX¹ un XIII¹ nodaļa neattiecas uz maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kas nepiedāvā patērētājiem ar maksājumu kontu saistītus pakalpojumus.

(8) Šā likuma 44.¹, 44.³, 46.¹, 58.¹, 60.¹, 60.², 60.³ pantu un IX¹ nodaļu nepiemēro tādiem kontiem, kurus fiziskā vai juridiskā persona atver elektroniskās naudas iestādes izveidotā un uzturētā slēgtā sistēmā un kurus attiecīgā persona var izmantot elektroniskās naudas emisijas un atpirkšanas darījumu uzskaitē, kā arī tādu maksājumu ar elektronisko naudu uzskaitē, kuri tiek veikti tikai elektroniskās naudas iestādes slēgtajā sistēmā (turpmāk — elektroniskās naudas konts).

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.03.2011., 12.09.2013., 24.04.2014., 02.03.2017. un 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

3.pants. (1) Šo likumu nepiemēro:

- 1) maksājumiem skaidrā naudā, ko maksātājs veic tieši saņēmējam, neiesaistot starpnieku;
- 2) maksājumiem, ko maksātājs saņēmējam veic ar tāda komercaģenta starpniecību, kurš ir tiesīgs pārdot vai pirkt preces vai saņemt vai sniegt pakalpojumus tikai maksātāja vai saņēmēja vārdā;
- 3) banknošu un monētu fiziskai transportēšanai, arī iekasēšanai, apstrādei un piegādei, ja to veic komercdarbības, bezpeļņas darbības vai labdarības nolūkos;
- 4) gadījumos, kad saņēmējs vienlaikus ar preču vai pakalpojumu pārdošanu izmaksā maksātājam naudu, ja maksātājs to pieprasījis pirms norēķina par pirkumu;
- 5) naudas maiņas darījumiem, ja nauda netiek noguldīta maksājumu kontā;
- 6) maksājumiem, kas nolūkā nodot naudu saņēmēja rīcībā veikti, pamatojoties uz kādu no maksājumu pakalpojumu sniedzējam adresētiem šā punkta "a", "b", "c", "d", "e", "f" vai "g" apakšpunktā minētajiem dokumentiem:
 - a) čeku (papīra formā) saskaņā ar 1931.gada 19.marta Ženēvas konvenciju par vienotiem tiesību aktiem attiecībā uz čekiem,
 - b) čeku (papīra formā), kas pielīdzināms šā punkta "a" apakšpunktā minētajam čekam un ko reglamentē to dalībvalstu tiesību akti, uz kurām neattiecas 1931.gada 19.marta Ženēvas konvencija par vienotiem tiesību aktiem attiecībā uz čekiem,

c) parādzīmi (papīra formā) saskaņā ar 1930.gada 7.jūnija Ženēvas konvenciju, kurā attiecībā uz vekseljiem un parādzīmēm paredzēts vienots regulējums,

d) parādzīmi (papīra formā), kas pielīdzināma šā punkta "c" apakšpunktā minētajai parādzīmei un ko reglamentē to dalībvalstu tiesību akti, uz kurām neattiecas 1930.gada 7.jūnija Ženēvas konvencija, kurā attiecībā uz vekseljiem un parādzīmēm paredzēts vienots regulējums,

e) kuponu (papīra formā),

f) ceļojumu čeku (papīra formā),

g) Pasaules Pasta savienības noteikto pasta pārvedumu (papīra formā);

7) centrālo darījumu starpnieku, tīrvērtes (klīringa) centru, centrālo banku, norēķinu starpnieku, citu sistēmas dalībnieku likuma "Par norēķinu galīgumu maksājumu un finanšu instrumentu norēķinu sistēmās" izpratnē, kā arī maksājumu pakalpojumu sniedzēju maksājumu vai vērtspapīru norēķinu sistēmā savstarpēji veiktiem darījumiem;

8) maksājumiem saistībā ar vērtspapīru aktīvu apkalpošanu, izpirkšanu vai pārdošanu, arī dividenžu un citu ieņēmumu izmaksāšanu, ja to veic šā panta 7.punktā minētās personas vai ieguldījumu brokeru sabiedrības, ieguldījumu pārvaldes sabiedrības vai kredītiestādes, kas sniedz ieguldījumu pakalpojumus, vai citas komercsabiedrības, kurām atļauts turēt finanšu instrumentus;

9) tehnisko pakalpojumu nodrošinātāju sniegtajiem pakalpojumiem, ja pārskaitāmā nauda nevienu brīdi nav šo pakalpojumu nodrošinātāju īpašumā (valdījumā), izņemot maksājuma ierosināšanas pakalpojumus vai konta informācijas pakalpojumus;

10) pakalpojumiem, kuros konkrētu maksājuma instrumentu preces vai pakalpojuma iegādei izmanto ierobežotā veidā, kas atbilst vienam no šādiem nosacījumiem:

a) attiecībā uz ļoti ierobežotu, funkcionāli saistītu preču vai pakalpojumu klāstu,

b) maksājuma instrumenta izlaidēja atrašanās vietā (telpās),

c) ierobežotā un slēgtā tādu preču pārdevēju un pakalpojumu sniedzēju tīklā, kuriem ar maksājuma instrumenta izlaidēju ir tieši noslēgts komerciāls līgums,

d) pie piegādātājiem Latvijas teritorijā, kuriem ir komerciāla vienošanās ar maksājuma instrumenta izlaidēju, ja maksājuma instrumentu izlaiž valsts vai pašvaldības iestāde vai publiskas personas kapitālsabiedrība sociāliem mērķiem tiesību aktos noteiktos gadījumos.

11) maksājumiem, ko papildus sakaru pakalpojumiem elektronisko sakaru komersants sniedz individuālam galalietotājam (pēcapmaksas vai priekšapmaksas pakalpojuma lietotājam), iekļaujot samaksu attiecīgajā rēķinā, ja šā punkta "a" vai "b" apakšpunktā minētā atsevišķa maksājuma vērtība nepārsniedz 50 *euro* un šādu maksājumu kopējā vērtība individuālam galalietotājam nepārsniedz 300 *euro* mēnesī un ja maksājums tiek veikts:

a) digitālā satura vai balss telefonijas pakalpojuma (tai skaitā telefonbalsošana, paaugstinātas maksas īsziņas) iegādei neatkarīgi no ierīces, ko izmanto digitālā satura iegādei vai patēriņam,

b) labdarības nolūkos vai biļešu (tai skaitā transporta, izklaides, autostāvētņu vai iebraukšanas atļauju) iegādei, ko veic, izmantojot elektronisku ierīci;

12) maksājumu pakalpojumu sniedzēju, kā arī to pārstāvju vai filiāļu savstarpējiem maksājumiem pašu vajadzībām;

13) komercsabiedrību grupas ietvaros veiktajiem maksājumiem starp mātes sabiedrību un tās meitas sabiedrību vai vienas un tās pašas mātes sabiedrības meitas sabiedrībām, neiesaistot citus ārpus šīs komercsabiedrību grupas esošus maksājumu pakalpojumu sniedzējus;

14) naudas izņemšanai no bankomātiem, ja pakalpojumu sniedzējs rīkojas kā viena vai vairāku maksājumu karšu izdevēja pārstāvis, nav puse standartlīgumā ar klientu, kas izņem naudu no maksājumu konta, un

nesniedz citus maksājumu pakalpojumus. Šāda pakalpojuma sniedzējs pirms un pēc naudas izņemšanas informē klientu par maksu, kas minēta šā likuma 58. panta otrajā daļā, 73. panta pirmās daļas 3. un 4. punktā, 74. panta 3. un 4. punktā, 75. panta 3. un 4. punktā un ir saistīta ar naudas izņemšanu.

(2) Ja iepriekšējo 12 mēnešu laikā izpildīto maksājumu kopējā vērtība personai, kas veic šā panta pirmās daļas 10. punktā minētās darbības, pārsniedz vienu miljonu *euro*, tā nosūta Finanšu un kapitāla tirgus komisijai paziņojumu, kurā iekļauj piedāvāto pakalpojumu aprakstu un skaidrojumu par to, kurš no šā panta pirmās daļas 10. punktā minētajiem izņēmuma veidiem būtu attiecināms uz personas darbībām.

(3) Komisija viena mēneša laikā izvērtē šā panta otrajā daļā noteiktajā kārtībā iesniegto informāciju un to, vai personas darbība ir atzīstama par ierobežotu tīklu. Komisija savu lēmumu paziņo šā panta otrajā daļā minētajai personai.

(4) Komersants, kurš sniedz šā panta pirmās daļas 11. punktā norādītos pakalpojumus, par to paziņo Komisijai, kā arī turpmāk līdz kārtējā gada 31. janvārim iesniedz izvērstu ziņojumu, kas apliecina, ka personas darbība atbilst ierobežojumiem, kas minēti šā panta pirmās daļas 11. punktā.

(5) Komisija nosūta Eiropas Banku iestādei informāciju par šā panta otrajā un ceturtajā daļā noteiktajā kārtībā paziņotajām darbībām.

(6) To personu darbības aprakstu, kuras ir paziņojušas par savu darbību atbilstoši šā panta otrajai un ceturtajai daļai, publicē Komisijas mājaslapā internetā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.03.2011., 02.03.2017. un 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

II nodaļa

Iestādes licencēšana un reģistrēšana

(Nodaļas nosaukums 17.03.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 30.04.2011.)

4.pants. (1) Iestāde darbību Latvijā drīkst uzsākt tikai pēc Komisijas licences saņemšanas, izņemot šā likuma 5. un 5.¹ pantā noteiktos gadījumus.

(2) Licencēta iestāde veic tās šajā likumā regulētās darbības, kuras norādītas iestādei izsniegtajā licencē.

(2¹) Iestāde pēc reģistrācijas atbilstoši šā likuma 5. un 5.¹ panta prasībām veic tās šajā likumā regulētās darbības, kuras iestāde norādījusi, reģistrējoties šā likuma 10.panta trešajā daļā minētajā reģistrā.

(3) Iestāde pēc tam, kad tā saņēmusi licenci darbības uzsākšanai, vai pēc reģistrācijas atbilstoši šā likuma 5. un 5.¹ panta prasībām ir uzskatāma par finanšu un kapitāla tirgus dalībnieku.

(17.03.2011. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 24.04.2014. un 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

5.pants. (1) Maksājumu iestādei nav nepieciešama Komisijas licence, un tā savu darbību Latvijā ir tiesīga uzsākt pēc reģistrācijas šā likuma 10.panta trešajā daļā minētajā reģistrā, ja tā atbilst visiem šādiem nosacījumiem:

1) maksājumu iestādes vai tās pārstāvja, par kura darbību maksājumu iestāde uzņemas atbildību, iepriekšējos 12 mēnešos veikto maksājumu vidējā aritmētiskā vērtība vai komercdarbības plānā paredzētā turpmāko 12 mēnešu maksājumu vidējā aritmētiskā vērtība nepārsniedz trīs miljonus *euro* mēnesī šā likuma 1.panta 1.punkta "e" (tikai maksājuma instrumenta izlaišana) un "f" apakšpunktā minētajā maksājuma pakalpojuma veidā;

2) ne uz vienu no šā likuma 11.panta pirmās daļas 10.punktā minētajām personām nav attiecināmi šā likuma 21.panta pirmajā daļā noteiktie ierobežojumi un tās atbilst šā likuma 20.panta prasībām;

2¹) persona, kas iestādē tieši vai netieši ieguvusi būtisku līdzdalību, ir ar nevainojamu reputāciju;

3) ir iesniegta visa šā panta otrajā daļā minētā informācija un dokumenti atbilstoši šā likuma un Komisijas normatīvo noteikumu prasībām;

4) maksājumu iestādes maksājumu pakalpojumu izmantotāji ir saistīti ar Latvijas Republiku.

(2) Lai reģistrētos šā likuma 10.panta trešajā daļā minētajā reģistrā, maksājumu iestāde iesniedz Komisijai reģistrācijas paziņojumu un šādu informāciju:

1) ziņas par personu. Ja maksājumu pakalpojumus vēlas sniegt juridiskā persona, norāda tās firmu, juridisko adresi, reģistrācijas numuru un reģistrācijas vietu. Ja maksājumu pakalpojumus vēlas sniegt fiziskā persona, norāda šīs personas deklarēto dzīvesvietu, kā arī iesniedz pases vai cita personu apliecinoša dokumenta kopiju, kurā ir personas vārds, uzvārds, dzimšanas gads un datums un personas kods;

2) ziņas par šā likuma 11.panta pirmās daļas 10.punktā minētajām personām;

3) maksājumu iestādes komercdarbības plānu, kas citstarp liecina arī par šā panta pirmās daļas 1.punktā minētā nosacījuma ievērošanu;

4) informāciju par to, kā maksājumu iestāde nodrošinās šā likuma 38.panta pirmās daļas prasību izpildi;

5) iestādes procedūras, kas nodrošina noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas iekšējās kontroles sistēmas izveidi un efektīvu darbību;

6) informāciju par to personu identitāti, kuras tieši vai netieši ieguvušas būtisku līdzdalību iestādē, kā arī par to līdzdalības apmēru;

7) informāciju par komercdarbības nepārtrauktības nodrošināšanas procedūru;

8) citus Komisijas normatīvajos noteikumos norādītos iesniedzamos dokumentus.

(3) Komisija 30 dienu laikā pēc tam, kad saņemta visa šā panta otrajā daļā minētā informācija un dokumenti, izvērtē, vai persona, kura vēlas sniegt maksājumu pakalpojumus, atbilst šā panta pirmās daļas prasībām. Ja attiecīgā persona atbilst šīm prasībām, to reģistrē šā likuma 10.panta trešajā daļā minētajā reģistrā.

(4) Komisijai ir tiesības neregistrēt personu šā likuma 10. panta trešajā daļā minētajā reģistrā, ja:

1) persona nav pierādījusi plānotās komercdarbības atbilstību šā panta pirmās daļas 4. punkta nosacījumam;

2) nav iesniegta šā panta otrajā daļā noteiktā informācija vai Komisijas pieprasītā papildu informācija;

3) personas iesniegtā informācija neliecina par iestādes pārdomātu un piesardzīgu vadību;

4) personas, kurām ir būtiska līdzdalība iestādē, neatbilst šā panta pirmās daļas 2.¹ punkta prasībām;

5) viena vai vairākas no šā likuma 11. panta pirmās daļas 10. punktā minētajām personām neatbilst šā likuma 20. panta prasībām un uz tām ir attiecināmi šā likuma 21. pantā norādītie ierobežojumi;

6) iestādes iesniegtie dokumenti ietver nepatiesas ziņas;

7) iestādes ciešas attiecības Kredītiestāžu likuma izpratnē ar trešām personām var apdraudēt tās finansiālo stabilitāti vai ierobežo Komisijas tiesības veikt šajā likumā noteiktās uzraudzības funkcijas.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.03.2011., 24.04.2014. un 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

5.¹ pants. (1) Elektroniskās naudas iestādei nav nepieciešama Komisijas licence, un tā savu darbību Latvijā ir tiesīga uzsākt pēc reģistrācijas šā likuma 10.panta trešajā daļā minētajā reģistrā, ja tā atbilst visiem šādiem nosacījumiem:

1) elektroniskās naudas iestādes veiktās komercdarbības ietvaros apgrozībā esošās elektroniskās naudas vidējais apmērs nepārsniedz divus miljonus *euro*. Ja elektroniskās naudas iestāde papildus veic kādu no šā likuma 36.¹ panta pirmajā daļā minētajām darbībām un elektroniskās naudas apmērs nav zināms, apgrozībā esošās elektroniskās naudas vidējā apmēra aprēķināšanai elektroniskās naudas iestāde izmanto emitētās elektroniskās naudas apmēru. Elektroniskās naudas iestāde, kas komercdarbību nav veikusi pilnus sešus kalendāra mēnešus, apgrozībā esošās elektroniskās naudas vidējo apmēru nosaka, pamatojoties uz

komercdarbības plānu, ja vien Komisija nav prasījusi veikt grozījumus šajā plānā;

2) ne uz vienu no šā likuma 11.panta pirmās daļas 10.punktā minētajām personām nav attiecināmi šā likuma 21.panta pirmajā daļā noteiktie ierobežojumi un tās atbilst šā likuma 20.panta prasībām;

2¹) personas, kas tieši vai netieši ieguvušas būtisku līdzdalību iestādē, ir ar nevainojamu reputāciju;

3) ir iesniegta visa šā panta otrajā daļā minētā informācija un dokumenti atbilstoši šā likuma un Komisijas normatīvo noteikumu prasībām;

4) elektroniskās naudas iestāde piedāvā vienīgi izveidotu un uzturētu slēgtu sistēmu elektroniskās naudas emisijai un atpirkšanai, kā arī tās elektroniskās naudas turētāji un maksājumu pakalpojumu izmantotāji, ja tādi ir, saistīti ar Latvijas Republiku.

(2) Lai reģistrētos šā likuma 10.panta trešajā daļā minētajā reģistrā, elektroniskās naudas iestāde iesniedz Komisijai reģistrācijas paziņojumu un šādu informāciju:

1) ziņas par tās firmu, juridisko adresi, reģistrācijas numuru un reģistrācijas vietu;

2) ziņas par šā likuma 11.panta pirmās daļas 10.punktā minētajām personām;

3) elektroniskās naudas iestādes komercdarbības plānu, kas citstarp liecina arī par šā panta pirmās daļas 1.punktā minētā nosacījuma ievērošanu;

4) informāciju par to, kā elektroniskās naudas iestāde nodrošinās šā likuma 38.panta pirmās daļas prasību izpildi;

5) iestādes procedūras, kas nodrošina noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas iekšējās kontroles sistēmas izveidi un efektīvu darbību;

6) informāciju par to personu identitāti, kuras tieši vai netieši ieguvušas būtisku līdzdalību iestādē, kā arī par to līdzdalības apmēru;

7) informāciju par komercdarbības nepārtrauktības nodrošināšanas procedūru;

8) citus Komisijas normatīvajos noteikumos norādītos iesniedzamos dokumentus.

(3) Komisija 30 dienu laikā pēc tam, kad saņemta visa šā panta otrajā daļā minētā informācija un dokumenti, izvērtē, vai persona, kura vēlas uzsākt elektroniskās naudas iestādes darbību, atbilst šā panta pirmās daļas prasībām. Ja attiecīgā persona atbilst šīm prasībām, to reģistrē šā likuma 10.panta trešajā daļā minētajā reģistrā.

(4) Elektroniskās naudas iestāde, kas reģistrēta šā likuma 10.panta trešajā daļā minētajā reģistrā, ir tiesīga papildus elektroniskās naudas emisijai sniegt maksājumu instrumenta izlaišanas un bezkonta naudas pārveduma pakalpojumus, ja tā atbilst šā likuma 5.panta pirmās daļas prasībām un ir iesniegusi Komisijai šā likuma 5.panta otrajā daļā minēto informāciju un dokumentus.

(5) Komisijai ir tiesības neregistrēt personu šā likuma 10. panta trešajā daļā minētajā reģistrā, ja:

1) persona nav pierādījusi plānotās komercdarbības atbilstību šā panta pirmās daļas 4. punkta nosacījumam;

2) nav iesniegta šā panta otrajā daļā noteiktā informācija vai Komisijas pieprasītā papildu informācija;

3) personas iesniegtā informācija neliecina par iestādes pārdomātu un piesardzīgu vadību;

4) personas, kurām ir būtiska līdzdalība iestādē, neatbilst šā panta pirmās daļas 2.¹ punkta prasībām;

5) viena vai vairākas no šā likuma 11. panta pirmās daļas 10. punktā minētajām personām neatbilst šā likuma 20. panta prasībām un uz to ir attiecināmi šā likuma 21. pantā norādītie ierobežojumi;

6) iestādes iesniegtie dokumenti ietver nepatiesas ziņas;

7) iestādes ciešas attiecības Kredītiestāžu likuma izpratnē ar trešām personām var apdraudēt tās finansiālo stabilitāti vai ierobežo Komisijas tiesības veikt šajā likumā noteiktās uzraudzības funkcijas.

(17.03.2011. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 12.05.2011., 24.04.2014. un 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

5.2 pants. (1) Ja šā likuma 5. un 5.¹ pantā minētajā iestādes informācijā, tajā skaitā informācijā par šā likuma 11.panta pirmās daļas 10.punktā minētajām personām, kā arī personām, kas tieši vai netieši ieguvušas būtisku līdzdalību iestādē, tiek izdarīti būtiski grozījumi pēc tam, kad iestāde jau ir reģistrēta šā likuma 10.panta trešajā daļā minētajā reģistrā, attiecīgā iestāde iesniedz precizētu informāciju Komisijai pirms šo grozījumu izdarīšanas.

(2) Iestāde, kas reģistrēta šā likuma 10. panta trešajā daļā minētajā reģistrā, pirms jauna šā likuma 1. panta 1. punktā minētā maksājuma pakalpojuma uzsākšanas vai pirms būtisku izmaiņu veikšanas maksājumu pakalpojumu kārtībā iesniedz Komisijai šā likuma 5. pantā noteikto informāciju par plānotajiem maksājumu pakalpojumiem.

(3) Komisija ir tiesīga pieprasīt no iestādes papildu informāciju, lai izvērtētu iestādes paredzēto izmaiņu atbilstību šā likuma prasībām.

(4) Komisijai 30 dienu laikā no dienas, kad tā saņēmusi paziņojumu par izmaiņām un nepieciešamo informāciju, ir tiesības iebilst pret iestādes paredzētajām izmaiņām, ja:

1) to rezultātā iestāde vairs neatbilst šā likuma 5. panta pirmās daļas vai 5.¹ panta pirmās daļas prasībām;

2) tās var ietekmēt iestādes pārdomātu un piesardzīgu vadību;

3) iestāde nesniedz vai atsakās sniegt Komisijai šajā likumā noteikto informāciju vai Komisijas pieprasīto papildu informāciju.

(17.03.2011. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 24.04.2014. un 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

5.3 pants. Izskatot šā likuma 5. un 5.¹ pantā minētos dokumentus, Komisijai ir tiesības pieprasīt, lai iestāde izdara tajos labojumus vai iesniedz papildu dokumentus, kas Komisijai nepieciešami, lai tā varētu pārliecināties par iestādes pārdomātu un piesardzīgu darbību, kā arī par citu šā likuma prasību izpildi.

(24.04.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

6. pants. (1) Ja maksājumu iestāde, regulāri izvērtējot savu darbību, konstatē, ka tā varētu neatbilst šā likuma 5. panta pirmās daļas 1. punkta prasībām, tā nekavējoties informē Komisiju.

(2) Ja elektroniskās naudas iestāde, regulāri izvērtējot savu darbību, konstatē, ka tā varētu neatbilst šā likuma 5. panta pirmās daļas 1. punkta vai 5.¹ panta pirmās daļas 1. punkta prasībām, tā nekavējoties informē Komisiju.

(3) Pēc šā panta pirmajā vai otrajā daļā minētā paziņojuma iesniegšanas Komisijai iestāde nodrošina savu atbilstību šā likuma 5. panta pirmās daļas 1. punktā un 5.¹ panta pirmās daļas 1. punktā noteiktajiem ierobežojumiem, līdz saņem attiecīgu licenci maksājumu iestādes vai elektroniskās naudas iestādes darbībai.

(20.06.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

7. pants. (1) Latvijā licencētas iestādes valde un juridiskā adrese ("sabiedrības sēdeklis") atrodas Latvijas Republikā. Licencētas iestādes komercdarbības veikšanas vieta vismaz daļēji ir saistīta ar Latvijas Republiku.

(2) Šā likuma 10. panta trešajā daļā minētajā reģistrā atbilstoši šā likuma 5. vai 5.¹ panta prasībām reģistrētas iestādes valde un juridiskā adrese ("sabiedrības sēdeklis") atrodas Latvijas Republikā. Šādas iestādes komercdarbības veikšanas vieta ir vienīgi Latvijas Republikas teritorijā. Reģistrēta iestāde nepiedāvā un nesniedz maksājumu pakalpojumus un elektroniskās naudas pakalpojumus ārpus Latvijas teritorijas vai izmantojot starptautiskas maksājumu sistēmas.

(20.06.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

8.pants. (1) Iestādēm, kurām ir piemērojams šā likuma 5. un 5.¹ pantā noteiktais atbrīvojums attiecībā uz licenci,

nav saistoši šā likuma 4.panta otrās daļas, 9.panta, 11.panta pirmās, otrās, 2.¹, 2.², 2.³ un trešās daļas, 12., 13. panta pirmās daļas, 14., 15., 16., 17., 18., 19., 22., 24., 25., 26., 31., 32., 33., 34., 35. un 37.panta, 46.panta trešās daļas, kā arī 50. un 51.panta noteikumi.

(2) Maksājumu iestādei, kas saņēmusi šā likuma 11. pantā noteiktajā kārtībā licenci vienīgi konta informācijas pakalpojuma sniegšanai, nav saistošas šā likuma 14., 15., 16., 17., 18., 19., 27., 28., 29., 30., 34., 35. panta un VII, VIII, IX, IX¹, X, XI nodaļas prasības, izņemot 80.² un 82. panta, kā arī XII, XIII un XIII¹ nodaļas prasības. Šā panta otrās daļas pirmajā teikumā minētajai maksājumu iestādei ir saistošas šā likuma 61., 64. un 73. panta prasības tādā apmērā, kādā tās attiecas uz konta informācijas pakalpojuma sniegšanu.

(24.04.2014. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

9.pants. Licencētai iestādei ir tiesības uzsākt maksājumu iestādes darbību vai elektroniskās naudas iestādes darbību citā dalībvalstī šā likuma 32. un 33.pantā noteiktajā kārtībā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.03.2011. un 24.04.2014. likumu, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

10.pants. (1) Licencētās iestādes, to pārstāvjus un filiāles, kā arī ārvalsts elektroniskās naudas iestāžu filiāles, kuras saņēmušas licenci Latvijā, reģistrē licencēto iestāžu reģistrā, ko uztur Komisija.

(2) Licencēto iestāžu reģistrā norāda elektroniskās naudas iestādes vai ārvalsts elektroniskās naudas iestādes filiāles, kura saņēmusi licenci Latvijā, tiesības emitēt elektronisko naudu, kā arī maksājumu pakalpojumus, kurus šā panta pirmajā daļā minētās personas ir tiesīgas sniegt.

(3) Iestādes, kuru darbības uzsākšanai nav nepieciešama licence, to pārstāvjus un filiāles reģistrē iestāžu reģistrā, ko uztur Komisija.

(4) Komisija nosūta Eiropas Komisijai informāciju par šā panta trešajā daļā minēto iestāžu, to pārstāvju un filiāļu skaitu par situāciju kalendāra gada 31.decembrī, papildus norādot to veikto maksājumu kopējo apmēru attiecīgā kalendāra gada 12 mēnešos un apgrozībā esošās emitētās elektroniskās naudas apmēru.

(5) Komisija nekavējoties ziņo Eiropas Banku iestādei par izmaiņām, kas tiek veiktas šā panta pirmajā un trešajā daļā minētajos reģistros.

(17.03.2011. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

11.pants. (1) Lai saņemtu licenci iestādes darbībai vai elektroniskās naudas emisijai, pretendents iesniedz Komisijai attiecīgu iesniegumu, tam pievienojot:

1) iestādes darbības programmu, kurā norādīti paredzētie maksājumu pakalpojumu veidi. Ja elektroniskās naudas iestāde plāno veikt tikai elektroniskās naudas emisiju, darbības programmā tā norāda informāciju par plānoto elektroniskās naudas emisiju;

2) iestādes komercdarbības plānu ne mazāk kā pirmajiem trim finanšu gadiem, kas izvērsti atspoguļo iestādes darbības stratēģiju, finanšu prognozes, kā arī bilances, peļņas vai zaudējumu aprēķina projektu, kapitāla pietiekamības aprēķina projektu, tirgus izpēti plānus un citas ziņas, kuras noteiktas Komisijas izdotajos normatīvajos aktos un kuras pierāda, ka iesniedzējs spēs nodrošināt stabilitu, pārdomātu un piesardzīgu iestādes darbību;

3) šā likuma 12.pantā minētā sākotnējā kapitāla esamības apliecinājumu;

4) to pasākumu aprakstu, kuri veikti, lai aizsargātu maksājumu pakalpojumu izmantotāju un elektroniskās naudas turētāju naudu saskaņā ar šā likuma 38.panta noteikumiem, tostarp informāciju par šā likuma 38. panta pirmās daļas prasību izpildi;

5) iestādes iekšējās kontroles sistēmas un risku pārvaldības aprakstu, kas ietver arī piemērotas un pietiekamas iestādes pārvaldības nodrošināšanai nepieciešamo administratīvo, riska vadības un grāmatvedības procedūru aprakstu;

6) iestādes procedūras, kas nodrošina noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas iekšējās kontroles sistēmas izveidi un efektīvu darbību;

7) iestādes organizatoriskās struktūras aprakstu, tai skaitā informāciju par iestādes pārstāvjiem, filiālēm,

ārpakalpojumu līgumiem un dalību valsts vai starptautiskā maksājumu sistēmā;

8) informāciju par to personu identitāti, kuras iestādē tieši vai netieši ieguvušas būtisku līdzdalību, kā arī par to faktiskās līdzdalības apjomu un apliecinājumu par šo personu atbilstību šā likuma 15.pantam;

9) to personu sarakstu, ar kurām iestādei ir ciešas attiecības Kredītiestāžu likuma izpratnē;

10) informāciju par iestādes valdes un padomes locekļiem, personām, kas, pieņemot būtiskus lēmumus iestādes vārdā, rada iestādei civiltiesiskas saistības, par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas prasību izpildi atbildīgām personām, arī par personām, kas ir tieši atbildīgas par iestādes maksājumu pakalpojumu darbības pārvaldību, kā arī dokumentus, kas apliecina attiecīgo personu atbilstību šā likuma 20. un 21.panta prasībām;

11) ziņas par zvērinātu revidentu vai zvērinātu revidentu komercsabiedrību (turpmāk — zvērināts revidents), ja tas nepieciešams saskaņā ar Gada pārskatu un konsolidēto gada pārskatu likumu;

12) iestādes statūtus, ja šāda informācija nav pieejama publiskajos reģistros;

13) *(izslēgts ar 20.06.2018. likumu)*;

14) iestādes iekšējās kontroles un pārvaldības sistēmas aprakstu attiecībā uz drošības incidentu pārvaldību un maksājuma pakalpojuma izmantotāju un elektroniskās naudas turētāju iesniegto ar informācijas sistēmu drošību un uzraudzību saistīto sūdzību izskatīšanu, tai skaitā aprakstot mehānismu, atbilstoši kuram notiek ziņošana par incidentiem, kas izriet no šā likuma 104.² panta prasībām;

15) to procesu aprakstu, kuri izstrādāti, lai reģistrētu, uzraudzītu, izsekotu un ierobežotu piekļu sensitīviem maksājumu datiem;

16) iestādes komercdarbības nepārtrauktības nodrošināšanas pasākumu aprakstu, tostarp efektīvus ārkārtas situācijām paredzētus plānus un šo plānu atbilstības un efektivitātes regulāras pārbaudes un pārskatīšanas procedūras aprakstu;

17) iestādes darbības statistikas vākšanas procesa aprakstu, kurā apkopoti dati par iestādes darbības efektivitāti, sniegtajiem pakalpojumiem un krāpšanas gadījumiem;

18) informācijas sistēmu drošības politikas aprakstu, tostarp detalizētu ar sniegtajiem pakalpojumiem saistītā riska novērtējumu, kā arī drošības kontroles un riska mazināšanas pasākumu aprakstu.

(2) Šā panta pirmās daļas 4., 5. un 7.punktā noteiktajos dokumentos norāda iestādes revīzijas un organizatoriskos pasākumus maksājumu pakalpojumu izmantotāju un elektroniskās naudas turētāju interešu aizsardzībai, kā arī nepārtrauktības un uzticamības nodrošināšanai, izpildot maksājumu pakalpojumus un emitējot elektronisko naudu.

(¹) Pretendents, kas vēlas sniegt maksājuma ierosināšanas pakalpojumu vai konta informācijas pakalpojumu, līdz dienai, kad tiek pieņemts lēmums par licences izsniegšanu, iesniedz Komisijai apliecinātu savas profesionālās darbības civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas polises vai citas garantijas kopiju.

(²) Lai saņemtu licenci tādas maksājumu iestādes darbībai, kas sniedz vienīgi konta informācijas pakalpojumu, pretendents Komisijai iesniedz attiecīgu iesniegumu, tam pievienojot šā likuma 11. panta pirmajā daļā norādīto informāciju, izņemot minētās daļas 3., 4., 6., 8., 9., 11. un 17. punktā norādīto informāciju.

(3) Izskatot šā panta pirmajā daļā minētos dokumentus, Komisijai ir tiesības pieprasīt, lai iestāde izdara tajos labojumus vai iesniedz papildu dokumentus, kas Komisijai nepieciešami, lai tā varētu pārliecināties par iestādes pārdomātu un piesardzīgu darbību, kā arī citu šā likuma prasību izpildi.

(4) Komisija nosaka kārtību, kādā izsniedzama licence iestādes darbībai, reģistrējama iestāde un sniedzama informācija, kā arī iesniedzamos dokumentus.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.03.2011., 24.04.2014., 19.05.2016. un 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

12.pants. (1) Maksājumu iestāde nodrošina, ka dienā, kad tiek pieņemts lēmums izsniegt licenci maksājumu iestādes darbībai, tās sākotnējais kapitāls ir vismaz:

1) 20 000 *euro*, ja maksājumu iestāde sniedz tikai bezkonta naudas pārvedumu pakalpojumus;

2) 50 000 *euro*, ja maksājumu iestāde sniedz šā likuma 1.panta 1.punkta "h" apakšpunktā minētos maksājumu pakalpojumus;

3) 125 000 *euro*, ja maksājumu iestāde sniedz jebkuru no šā likuma 1.panta 1.punkta "a", "b", "c", "d" vai "e" apakšpunktā minētajiem maksājumu pakalpojumiem.

(2) Elektroniskās naudas iestāde nodrošina, ka dienā, kad tiek pieņemts lēmums izsniegt licenci elektroniskās iestādes darbībai, tās sākotnējais kapitāls ir vismaz 350 000 *euro*.

(3) *(Izslēgta no 01.10.2018. ar 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018. Sk. Pārejas noteikumu 35. punktu)*

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.03.2011., 24.04.2014. un 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

13.pants. (1) Būtisku līdzdalību iestādē ir tiesīga iegūt tikai persona, kas atbilst šā likuma 15.panta pirmajā daļā noteiktajiem kritērijiem.

(2) Komisijai ir tiesības pieprasīt informāciju par personām, kas pretendē uz būtisku līdzdalību (būtisku līdzdalību faktiski ieguvušajām vai aizdomās par šādas līdzdalības iegūšanu turamajām personām), tai skaitā par juridisko personu īpašniekiem (patiesajiem labuma guvējiem) — fiziskajām personām, lai izvērtētu šo personu atbilstību šā likuma 15.panta pirmajā daļā noteiktajiem kritērijiem.

(3) Komisijai ir tiesības identificēt uz būtisku līdzdalību pretendējošu (būtisku līdzdalību faktiski ieguvušo vai aizdomās par šādas līdzdalības iegūšanu turamo) juridisko personu dibinātājus (dalībniekus un akcionārus) un īpašniekus (patiesos labuma guvējus), līdz iegūta informācija par īpašniekiem (patiesajiem labuma guvējiem) — fiziskajām personām. Lai Komisija varētu identificēt šīs personas, minētajām juridiskajām personām ir pienākums iesniegt Komisijai tās pieprasīto informāciju, ja šī informācija nav pieejama publiskajos reģistros, no kuriem Komisija ir tiesīga šādu informāciju saņemt.

(4) Ja personas (akcionāri vai dalībnieki), kuras tiek turētas aizdomās par būtiskas līdzdalības iegūšanu iestādē, nesniedz vai atsakās sniegt šā panta otrajā vai trešajā daļā minēto informāciju un kopumā to līdzdalība aptver 10 vai vairāk procentu no iestādes pamatkapitāla vai balsstiesīgo akciju vai daļu skaita, šīs personas nevar izmantot visu tām piederošo akciju balsstiesības. Komisija nekavējoties informē par šo faktu attiecīgos akcionārus vai dalībniekus un iestādi.

(5) *(Izslēgta ar 02.03.2017. likumu)*

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.03.2011. un 02.03.2017. likumu, kas stājas spēkā 28.03.2017.)

14.pants. (1) Persona, kas vēlas iegūt būtisku līdzdalību iestādē, par to iepriekš rakstveidā paziņo Komisijai. Paziņojumā norāda iegūstamo līdzdalības apmēru procentos no iestādes pamatkapitāla vai balsstiesīgo akciju vai daļu skaita. Paziņojumam pievieno Komisijas normatīvajos aktos paredzēto informāciju, kas nepieciešama, lai izvērtētu personas atbilstību šā likuma 15.panta pirmajā daļā noteiktajiem kritērijiem.

(2) Ja persona vēlas palielināt savu būtisku līdzdalību, sasniedzot vai pārsniedzot 20, 33 vai 50 procentus no iestādes pamatkapitāla vai balsstiesīgo akciju vai daļu skaita, vai ja iestāde kļūst par šīs personas meitas sabiedrību, attiecīgā persona par to iepriekš rakstveidā paziņo Komisijai. Paziņojumā norāda iegūstamo līdzdalības apmēru procentos no iestādes pamatkapitāla vai balsstiesīgo akciju vai daļu skaita un tam pievieno Komisijas normatīvajos aktos paredzēto informāciju, kas nepieciešama, lai izvērtētu personas atbilstību šā likuma 15.panta pirmajā daļā noteiktajiem kritērijiem.

(3) Komisija divu darba dienu laikā no dienas, kad saņēmusi šā panta pirmajā vai otrajā daļā minēto paziņojumu, vai divu darba dienu laikā pēc tās pieprasītās papildu informācijas saņemšanas rakstveidā informē personu par paziņojuma vai papildu informācijas saņemšanu un par vērtēšanas perioda beigu datumu.

(4) Komisijai šā likuma 15.panta pirmajā daļā noteiktajā vērtēšanas periodā, bet ne vēlāk kā vērtēšanas perioda piecdesmitajā darba dienā, ir tiesības pieprasīt papildu informāciju par šajā pantā minētajām personām, lai izvērtētu to atbilstību šā likuma 15.panta pirmajā daļā noteiktajiem kritērijiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.03.2011. un 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

15.pants. (1) Komisija ne vēlāk kā 60 darba dienu laikā no dienas, kad personai nosūtīta šā likuma 14.panta trešajā daļā minētā informācija par paziņojuma vai papildu informācijas saņemšanu, izvērtē personas brīvā kapitāla pietiekamību, ņemot vērā visu tās iegādājamo iestādes akciju vai daļu skaitu, šīs personas finansiālo stabilitāti un plānotās līdzdalības iegūšanas finansiālo pamatotību, lai nodrošinātu tās iestādes noturīgu un rūpīgu pārvaldību, kurā attiecīgā persona plāno iegūt līdzdalību, kā arī šīs personas iespējamo ietekmi uz iestādes vadību un darbību. Izvērtēšanas procesā Komisija ņem vērā arī šādus kritērijus:

- 1) personas nevainojama reputācija un atbilstība iestādes akcionāriem vai dalībniekiem noteiktajām prasībām;
- 2) tās personas nevainojama reputācija un profesionālā pieredze, kura plānotās līdzdalības iegūšanas rezultātā vadīs iestādes darbību;
- 3) personas finanšu stabilitāte, īpaši saistībā ar to, kādā veidā saimniecisko darbību veic vai veiks iestāde, kurā šī persona plāno iegūt līdzdalību;
- 4) vai iestāde spēs pildīt šā likuma un citu normatīvo aktu prasības un vai tās komercsabiedrību grupas struktūra, kuras sastāvā iestāde iekļausies, neierobežo Komisijas iespējas veikt tai likumā noteiktās uzraudzības funkcijas, nodrošināt efektīvu informācijas apmaiņu starp uzraudzības institūcijām un noteikt uzraudzības institūciju pilnvaru sadalījumu;
- 5) vai ir pamatotas aizdomas, ka saistībā ar plānoto līdzdalības iegūšanu ir veikta nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana un terorisma finansēšana vai mēģināts veikt šādas darbības vai ka plānotā līdzdalības iegūšana varētu palielināt šādu risku.

(2) Pieprasot šā likuma 14.panta ceturtajā daļā minēto papildu informāciju, Komisijai ir tiesības vienu reizi pārtraukt vērtēšanas periodu līdz dienai, kad šī informācija tiek saņemta, bet ne ilgāk kā uz 20 darba dienām. Komisijai ir tiesības pagarināt minēto vērtēšanas perioda pārtraukumu līdz 30 darba dienām, ja persona, kura vēlas iegūt, ir ieguvusi, vēlas palielināt vai ir palielinājusi savu būtisku līdzdalību iestādē, nav pakļauta iestāžu, ieguldījumu brokeru sabiedrību, kredītiestāžu, apdrošināšanas sabiedrību, pārāpdrošināšanas sabiedrību vai ieguldījumu pārvaldes sabiedrību darbības uzraudzībai vai šīs personas deklarētā dzīvesvieta vai reģistrācijas vieta ir ārvalstī. Ja Komisija, pieprasot papildu informāciju, ir pārtraukusi vērtēšanas periodu, pārtraukuma laiku neieskaita vērtēšanas periodā.

(3) Komisija šā panta pirmajā daļā minētajā termiņā pieņem lēmumu, ar kuru aizliedz personai iegūt vai palielināt būtisku līdzdalību iestādē, ja:

- 1) persona neatbilst šā panta pirmajā daļā noteiktajiem kritērijiem;
- 2) persona nesniedz vai atsakās sniegt Komisijai šajā likumā noteikto informāciju vai Komisijas pieprasīto papildu informāciju;
- 3) no personas neatkarīgu apstākļu dēļ tai nav iespējams sniegt šajā likumā noteikto informāciju vai Komisijas pieprasīto papildu informāciju.

(4) Komisija divu darba dienu laikā, nepārsniedzot šā panta pirmajā daļā noteikto vērtēšanas periodu, pēc šā panta trešajā daļā minētā lēmuma pieņemšanas nosūta to personai, kurai aizliedz iegūt vai palielināt būtisku līdzdalību iestādē.

(5) Ja Komisija šā panta pirmajā daļā minētajā termiņā nenosūta personai lēmumu, ar kuru aizliedz šai personai iegūt vai palielināt būtisku līdzdalību iestādē, uzskatāms, ka Komisija piekrīt tam, ka attiecīgā persona iegūst vai palielina būtisku līdzdalību iestādē.

(6) Šā panta trešās daļas 3.punkta noteikumi nav attiecināmi uz juridisko personu, ja tās akcijas tiek kotētas Latvijas vai citas dalībvalsts regulētā tirgū vai tādā regulētā tirgū, kura organizētājs ir Starptautiskās Fondu biržu federācijas pilntiesīgs loceklis, un šī juridiskā persona sniedz Komisijai ziņas par saviem akcionāriem, kuriem tajā ir būtiska līdzdalība.

(7) Ja Komisija piekritusi tam, ka persona iegūst vai palielina būtisku līdzdalību iestādē, šī persona savu būtisku līdzdalību tajā iegūst vai palielina sešu mēnešu laikā no dienas, kad nosūtīta šā likuma 14.panta trešajā daļā minētā informācija par paziņojuma vai papildu informācijas saņemšanu. Ja līdz minētā termiņa beigām persona nav ieguvusi vai palielinājusi būtisku līdzdalību iestādē, Komisijas piekrišana tās būtiskas līdzdalības iegūšanai vai palielināšanai iestādē zaudē spēku. Pēc personas motivēta rakstveida lūguma Komisija var lemt par minētā termiņa pagarināšanu.

(8) Izvērtējot šā likuma 14.panta pirmajā un otrajā daļā minētos paziņojumus, Komisija konsultējas ar attiecīgās

dalībvalsts uzraudzības institūcijām, ja persona, kas ieguvusi būtisku līdzdalību iestādē, ir citā dalībvalstī reģistrēta iestāde, ieguldījumu brokeru sabiedrība, kredītiestāde, ieguldījumu pārvaldes sabiedrība, apdrošināšanas sabiedrība vai pārāpdrošināšanas sabiedrība, citā dalībvalstī reģistrētas iestādes, ieguldījumu brokeru sabiedrības, kredītiestādes, ieguldījumu pārvaldes sabiedrības, apdrošināšanas sabiedrības vai pārāpdrošināšanas sabiedrības mātes sabiedrība vai persona, kas kontrolē citā dalībvalstī reģistrētu iestādi, ieguldījumu brokeru sabiedrību, kredītiestādi, ieguldījumu pārvaldes sabiedrību, apdrošināšanas sabiedrību vai pārāpdrošināšanas sabiedrību, un ja, attiecīgajai personai iegūstot vai palielinot būtisku līdzdalību, iestāde kļūst par šīs personas meitas sabiedrību vai nonāk tās kontrolē.

(8¹) Izvērtējot šā likuma 14. panta pirmajā un otrajā daļā minēto personu reputāciju, Komisija ir tiesīga pārbaudīt šo personu identitāti, sodāmību un citu informāciju, kas ļauj pārliecināties par to, ka attiecīgās personas reputācija ir nevainojama.

(9) Ja būtisku līdzdalību ieguvušo personu ietekme uz iestādi apdraud vai var apdraudēt tās finansiāli stabilitu, piesardzīgu un normatīvajiem aktiem atbilstošu vadību un darbību, Komisija pieprasa nekavējoties izbeigt šādu ietekmi un, ja nepieciešams, atsaukt iestādes valdi vai padomi, vai kādu valdes vai padomes locekli vai aizliedz izmantot attiecīgajām būtisku līdzdalību ieguvušajām personām visu tām piederošo akciju vai daļu balsstiesības.

(10) Šā panta trešajā un deviņtajā daļā minētā Komisijas izdotā administratīvā akta pārsūdzēšana neaptur tā darbību.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.03.2011. un 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

16.pants. (1) Ja persona vēlas izbeigt būtisku līdzdalību iestādē, tā par šādu lēmumu iepriekš rakstveidā paziņo Komisijai. Paziņojumā persona norāda tai paliekošo iestādes pamatkapitāla daļu vai balsstiesīgo akciju vai daļu apmēru procentos no iestādes pamatkapitāla vai balsstiesīgo akciju vai daļu skaita.

(2) Ja persona vēlas samazināt savu būtisku līdzdalību zem 20, 33 vai 50 procentiem no iestādes pamatkapitāla vai balsstiesīgo akciju vai daļu skaita vai ja iestāde vairs nav šīs personas meitas sabiedrība, persona par šādu lēmumu iepriekš rakstveidā paziņo Komisijai.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.03.2011. likumu, kas stājas spēkā 30.04.2011.)

17.pants. Iestāde līdz katra gada 31.janvārim iesniedz Komisijai to akcionāru vai dalībnieku sarakstu, kuriem iepriekšējā gada 31.decembrī bijusi būtiska līdzdalība iestādē, šim sarakstam pievienojot informāciju par akcionāriem vai dalībniekiem un savstarpēji saistītām akcionāru vai dalībnieku grupām un līdzdalības apmēru procentos no iestādes pamatkapitāla vai balsstiesīgo akciju vai daļu skaita.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.03.2011. likumu, kas stājas spēkā 30.04.2011.)

18.pants. Ja persona nav izpildījusi šā likuma 14.panta prasības, tai nav tiesību izmantot visu tai piederošo akciju vai daļu balsstiesības, bet akcionāru vai dalībnieku sapulces lēmumi, kas pieņemti, izmantojot šo akciju vai daļu balsstiesības, nav spēkā no to pieņemšanas brīža un uz šo lēmumu pamata nedrīkst lūgt izdarīt ierakstus komercreģistrā un citos publiskos reģistros.

(24.04.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

19.pants. (1) Nosakot, cik liela ir personas netieši iegūtā līdzdalība iestādē, ņem vērā balsstiesības, ko šī persona (turpmāk šajā pantā — konkrētā persona) ieguvusi iestādē:

- 1) balsstiesības, kuras ir tiesīga izmantot trešā persona, ar kuru konkrētā persona noslēgusi vienošanos, uzliekot tai par pienākumu saskaņot balsstiesību izmantošanas un rīcības politiku ilgtermiņā attiecībā uz iestādes pārvaldi;
- 2) balsstiesības, kuras ir tiesīga izmantot trešā persona saskaņā ar vienošanos, kas noslēgta ar konkrēto personu un paredz attiecīgo balsstiesību pagaidu nodošanu;
- 3) balsstiesības, kuras izriet no akcijām, ko konkrētā persona saņēmusi kā nodrošinājumu, ja šī persona var izmantot balsstiesības un paudusi savu nodomu tās izmantot;
- 4) balsstiesības, kuras ir tiesīga izmantot konkrētā persona neierobežotā laika posmā;
- 5) balsstiesības, kuras ir tiesīga izmantot konkrētās personas kontrolēta komercsabiedrība vai kuras šāda komercsabiedrība var izmantot saskaņā ar šīs daļas 1., 2., 3. un 4.punkta noteikumiem;

6) balsstiesības, kuras izriet no akcijām, kas nodotas turējumā konkrētajai personai un ko tā var izmantot pēc saviem ieskatiem, ja nav saņēmusi īpašus norādījumus;

7) balsstiesības, kuras izriet no trešās personas vārdā un konkrētās personas labā turētām akcijām;

8) balsstiesības, kuras konkrētā persona var realizēt kā pilnvarnieks, ja tā ir tiesīga izmantot balsstiesības pēc saviem ieskatiem un ja nav saņēmusi īpašus norādījumus;

9) balsstiesības, kuras izriet no jebkurā citā netiešā veidā konkrētās personas iegūtajām akcijām.

(2) Persona, kura vēlas iegūt, ir ieguvusi, vēlas palielināt vai netiešā ceļā palielinājusi būtisku līdzdalību iestādē, pēc Komisijas pieprasījuma iesniedz tai informāciju, kas ļauj pārliecināties par attiecīgās personas atbilstību šā likuma 15.panta pirmās daļas prasībām.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.03.2011. likumu, kas stājas spēkā 30.04.2011.)

20.pants. (1) Par iestādes valdes priekšsēdētāju, valdes locekli, padomes (ja tāda izveidota) priekšsēdētāju, padomes locekli, personu, kas, pieņemot būtiskus lēmumus iestādes vārdā, rada iestādei civiltiesiskas saistības, par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas prasību izpildi atbildīgo personu, kā arī par tādu personu, kas ir tieši atbildīga par iestādes maksājumu pakalpojumu darbības vai elektroniskās naudas emisijas pārvaldību, var būt persona:

1) kura ir kompetenta finanšu vadības jautājumos;

2) kurai ir nepieciešamā izglītība un triju gadu attiecīga profesionālā darba pieredze, kas iegūta atbilstoša lieluma komercsabiedrībā, organizācijā vai iestādē;

3) kurai ir nevainojama reputācija;

4) kurai nav atņemtas tiesības veikt komercdarbību.

(2) Iestādes valdes priekšsēdētājam un valdes locekļiem ir nepieciešama augstākā izglītība.

(²¹) Ja iestāde papildus maksājumu pakalpojumu sniegšanai vai elektroniskās naudas emisijai veic cita veida komercdarbību, kas uzskatāma par tās pamata komercdarbību, tā no iestādes valdes un padomes (ja tāda izveidota) locekļiem ieceļ vienu vai vairākas personas, kas atbilst šā panta pirmās un otrās daļas prasībām un ir atbildīgas par iestādes maksājumu pakalpojumu sniegšanu vai elektroniskās naudas emisiju.

(3) Iestādes kompetentajai pārvaldes institūcijai ir pienākums pašai vai pēc Komisijas pieprasījuma nekavējoties atsaukt no amata šā panta pirmajā un 2.¹ daļā minētās personas, ja tās neatbilst šā panta prasībām.

(4) Ja Komisija pieņem lēmumu par šā panta pirmajā un 2.¹ daļā minēto personu atsaukšanu no amata sakarā ar neatbilstību šā panta prasībām, tad Komisijas lēmuma pārsūdzēšana neaptur tā darbību.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.03.2011., 19.05.2016. un 26.10.2017. likumu, kas stājas spēkā 09.11.2017.)

21.pants. (1) Par iestādes valdes priekšsēdētāju, valdes locekli, padomes (ja tāda izveidota) priekšsēdētāju, padomes locekli, personu, kas, pieņemot būtiskus lēmumus iestādes vārdā, rada iestādei civiltiesiskas saistības, par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas prasību izpildi atbildīgo personu, kā arī par tādu personu, kas ir tieši atbildīga par iestādes maksājumu pakalpojumu darbības vai elektroniskās naudas emisijas pārvaldību, nevar būt persona:

1) kura ir notiesāta par tīša noziedzīga nodarījuma izdarīšanu vai kurai par tīša noziedzīga nodarījuma izdarīšanu piemērots prokurora priekšraksts par sodu;

2) kura ir notiesāta par tīša noziedzīga nodarījuma izdarīšanu vai kurai par tīša noziedzīga nodarījuma izdarīšanu piemērots prokurora priekšraksts par sodu, pat ja tā ir atbrīvota no soda izciešanas sakarā ar noilgumu, apžēlošanu vai amnestiju;

3) pret kuru uzsāktais kriminālprocess par tīša noziedzīga nodarījuma izdarīšanu izbeigts sakarā ar noilgumu vai amnestiju;

4) pret kuru uzsāktais kriminālprocess par tīša noziedzīga nodarījuma izdarīšanu izbeigts, atbrīvojot no kriminālatbildības, ja ar nodarījumu nav radīts tāds kaitējums, lai piespriestu kriminālsodu, vai ja panākts izlīgums ar cietušo vai viņa pārstāvi;

5) pret kuru uzsāktais kriminālprocess par tīša noziedzīga nodarījuma izdarīšanu izbeigts, ja tā būtiski palīdzējusi atklāt smagu vai sevišķi smagu noziegumu, kas ir smagāks vai bīstamāks par pašas šīs personas izdarīto noziedzīgo nodarījumu;

6) pret kuru uzsāktais kriminālprocess par tīša noziedzīga nodarījuma izdarīšanu izbeigts, nosacīti atbrīvojot no kriminālatbildības.

(2) Iestādes kompetentajai pārvaldes institūcijai ir pienākums pašai vai pēc Komisijas pieprasījuma nekavējoties atsaukt no amata šā panta pirmajā daļā minētās personas, ja uz tām var attiecināt šā panta pirmajā daļā minētos ierobežojumus.

(3) Ja Komisija pieņem lēmumu par šā panta pirmajā daļā minēto personu atsaukšanu no amata tām noteikto ierobežojumu neievērošanas dēļ, tad Komisijas lēmuma pārsūdzēšana neaptur tā darbību.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.03.2011. un 19.05.2016. likumu, kas stājas spēkā 20.06.2016. Sk. Pārejas noteikumu 16. punktu)

22.pants. Komisijai ir tiesības neizsniegt licenci iestādei, ja:

1) nav iesniegta šā likuma 11.pantā noteiktā informācija vai Komisijas pieprasītā papildu informācija;

2) pretendenta iesniegtā informācija nenodrošina iestādes pārdomātu un piesardzīgu vadību;

3) Komisija konstatē, ka finanšu līdzekļi, kurus iegulda iestādes pamatkapitālā, iegūti neparastos vai aizdomīgos finanšu darījumos vai nav dokumentāri pierādīta šo finanšu līdzekļu tiesiska ieguve;

4) personas, kurām ir būtiska līdzdalība iestādē, neatbilst šā likuma 15.panta pirmās daļas prasībām;

5) viena vai vairākas no šā likuma 11.panta 10.punktā minētajām personām neatbilst šā likuma 20. un 21.panta prasībām;

6) iestādes iesniegtie dokumenti ietver nepatiesas ziņas;

7) iestādes ciešas attiecības ar trešajām personām var apdraudēt tās finansiālo stabilitāti vai ierobežo Komisijas tiesības veikt likumā noteiktās uzraudzības funkcijas;

8) ārvalsts (nedalībvalsts) likumi un citi normatīvie akti, kas attiecas uz personām, kurām ir ciešas attiecības ar iestādi, ierobežo Komisijas tiesības veikt likumā noteiktās uzraudzības funkcijas.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.03.2011. likumu, kas stājas spēkā 30.04.2011.)

23.pants. (1) Ja maksājumu iestāde papildus maksājumu pakalpojumu sniegšanai veic cita veida komercdarbību, kas vājina vai var vājināt maksājumu iestādes finansiālo stabilitāti vai Komisijas spēju uzraudzīt maksājumu iestādes atbilstību šā likuma prasībām, Komisija var pieprasīt atsevišķas juridiskās personas dibināšanu maksājumu pakalpojumu sniegšanai.

(2) Ja elektroniskās naudas iestāde papildus elektroniskās naudas emisijai un maksājumu pakalpojumu sniegšanai veic cita veida komercdarbību, kas vājina vai var vājināt šīs iestādes finansiālo stabilitāti vai Komisijas spēju uzraudzīt elektroniskās naudas iestādes atbilstību šā likuma prasībām, Komisija var pieprasīt atsevišķas juridiskās personas dibināšanu elektroniskās naudas emisijai vai maksājumu pakalpojumu sniegšanai.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.03.2011. likumu, kas stājas spēkā 30.04.2011.)

24.pants. (1) Komisija pieņem lēmumu par licences izsniegšanu vai atteikumu izsniegt licenci un informē iesniedzēja iesniedzēju triju mēnešu laikā pēc visu nepieciešamo dokumentu saņemšanas, atteikuma gadījumā paziņojot atteikuma iemeslus.

(2) Komisija licenci iestādes darbībai izsniedz uz nenoteiktu laiku.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.03.2011. likumu, kas stājas spēkā 30.04.2011.)

25.pants. (1) Komisija var anulēt iestādes licenci, ja:

- 1) iestāde nav uzsākusi darbību 12 mēnešu laikā kopš licences izsniegšanas dienas;
- 2) tiek konstatēts, ka iestāde sniegusi nepatiesas ziņas licences saņemšanai vai ieguvusi licenci ar citiem nelikumīgiem līdzekļiem;
- 3) iestāde pārtraukusi darbību uz laiku, kas ir ilgāks par sešiem mēnešiem;
- 4) iestāde ir uzsākusi likvidācijas procesu;
- 5) iestāde atsakās no licences iestādes reorganizācijas gadījumā;
- 6) ir pasludināts iestādes maksātnespējas process vai kreditoru sapulce ir pieņēmusi lēmumu par bankrota procedūras uzsākšanu;
- 7) iestāde neievēro šā likuma un citu maksājumu pakalpojumu un elektroniskās naudas emisijas darbību regulējošo normatīvo aktu prasības, tajā skaitā Eiropas Savienības institūciju izdotos tieši piemērojamos tiesību aktus un Komisijas normatīvos noteikumus maksājumu pakalpojumu vai elektroniskās naudas emisijas darbības jomā, vai tās darbības turpināšana apdraudētu maksājumu sistēmas stabilitāti;
- 8) iestāde lūdz anulēt tai izsniegto licenci;
- 9) personai, kurai ir būtiska līdzdalība iestādē, iestājies tai piederošo akciju vai daļu balsstiesību izmantošanas aizliegums un tas ilgst vairāk nekā sešus mēnešus;
- 10) iestāde vairs neatbilst licences piešķiršanas nosacījumiem.

(2) Iestādes licence netiek atjaunota, ja Komisija to ir anulējusi.

(3) Informācija par anulēto iestādes licenci publicējama Komisijas mājaslapā internetā.

(4) Ja Komisija pieņem lēmumu par iestādes licences anulēšanu, tad šā lēmuma pārsūdzēšana neaptur tā darbību.
(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.03.2011., 24.04.2014. un 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

25.¹ pants. (1) Komisija var anulēt ierakstu šā likuma 10.panta trešajā daļā minētajā reģistrā, ja:

- 1) iestāde nav uzsākusi darbību 12 mēnešu laikā, kopš tā ierakstīta šā likuma 10.panta trešajā daļā minētajā reģistrā vai pārtraukusi darbību uz laiku, kas ir ilgāks par sešiem mēnešiem;
- 2) tiek konstatēts, ka iestāde sniegusi nepatiesas ziņas vai ieguvusi ierakstu šā likuma 10.panta trešajā daļā minētajā reģistrā ar citiem nelikumīgiem līdzekļiem;
- 3) iestāde ir uzsākusi likvidācijas procesu;
- 4) ir pasludināts iestādes maksātnespējas process vai kreditoru sapulce ir pieņēmusi lēmumu par bankrota procedūras uzsākšanu;
- 5) iestāde neievēro šā likuma un citu maksājumu pakalpojumu un elektroniskās naudas emisijas darbību regulējošo normatīvo aktu prasības, tajā skaitā Eiropas Savienības institūciju izdotos tieši piemērojamos tiesību aktus un Komisijas normatīvos noteikumus maksājumu pakalpojumu vai elektroniskās naudas emisijas darbības jomā, vai tās darbības turpināšana apdraudētu maksājumu sistēmas stabilitāti;
- 6) iestāde lūdz anulēt ierakstu reģistrā;
- 7) iestāde vairs neatbilst šā likuma 5. vai 5.¹ pantā paredzētajiem iestādes reģistrācijas nosacījumiem.

(2) Ja Komisija pieņem lēmumu par ieraksta anulēšanu šā likuma 10.panta trešajā daļā minētajā reģistrā, tad šā lēmuma pārsūdzēšana neaptur tā darbību.

(24.04.2014. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

26.pants. (1) Ja iestāde vēlas izdarīt būtiskas izmaiņas šā likuma 11.pantā noteiktajā Komisijai iesniedzamajā informācijā, tā rakstveidā paziņo par to Komisijai un iesniedz tai šā likuma 11.pantā minēto informāciju, ietverot tajā arī paredzētās izmaiņas.

(2) Komisija ir tiesīga pieprasīt no iestādes papildu informāciju, lai izvērtētu iestādes paredzēto izmaiņu atbilstību šā likuma prasībām.

(3) Komisijai 30 dienu laikā no dienas, kad tā saņēmusi paziņojumu par izmaiņām un nepieciešamo informāciju, ir tiesības iebilst pret iestādes paredzētajām izmaiņām, ja:

1) tās var ietekmēt iestādes pārdomātu un piesardzīgu vadību;

2) tās neatbilst šā likuma prasībām;

3) iestāde nesniedz vai atsakās sniegt Komisijai šajā likumā noteikto informāciju vai Komisijas pieprasīto papildu informāciju.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.03.2011. likumu, kas stājas spēkā 30.04.2011.)

II¹ nodaļa

Neliela apjoma maksājumu sistēmu reģistrēšana

(Nodaļa 24.04.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

26.¹ pants. (1) Neliela apjoma maksājumu sistēmu, uz kuru attiecināma Eiropas Parlamenta un Padomes 2012.gada 4.marta regula Nr. 260/2012, ar ko nosaka tehniskās un darbības prasības kredīta pārvedumiem un tiešā debeta maksājumiem *euro* un groza regulu (EK) Nr. 924/2009, reģistrē Komisija.

(2) Neliela apjoma maksājumu sistēma ir tiesīga uzsākt darbību pēc reģistrācijas Komisijas uzturētajā neliela apjoma maksājumu sistēmu reģistrā.

(3) Komisija nosaka kārtību, kādā reģistrējama neliela apjoma maksājumu sistēma un sniedzama informācija, kā arī iesniedzamos dokumentus.

(Sk. Pārejas noteikumu 14.punktu)

26.² pants. (1) Komisija var anulēt reģistrācijas ierakstu šā likuma 26.¹ panta otrajā daļā minētajā reģistrā, ja:

1) tiek konstatēts, ka neliela apjoma maksājumu sistēmas operators sniedzis nepatiesas ziņas vai ieguvis ierakstu šā likuma 26.¹ panta otrajā daļā minētajā reģistrā ar citiem nelikumīgiem līdzekļiem;

2) neliela apjoma maksājumu sistēmas darbībā neievēro šā likuma un citu neliela apjoma maksājumu sistēmu darbību regulējošo normatīvo aktu prasības, tajā skaitā Eiropas Savienības institūciju izdotos tieši piemērojamus aktus un Komisijas normatīvos noteikumus maksājumu pakalpojumu un maksājumu sistēmu darbības jomā, vai tās darbības turpināšana varētu apdraudēt finanšu sistēmas stabilitāti;

3) neliela apjoma maksājumu sistēmas operators lūdz anulēt ierakstu reģistrā.

(2) Ja Komisija pieņem lēmumu par ieraksta anulēšanu šā likuma 26.¹ panta otrajā daļā minētajā reģistrā, tad šā lēmuma pārsūdzēšana neaptur tā darbību.

III nodaļa

Pārstāvju, filiāļu vai ārpakalpojumu struktūru izmantošana

27.pants. (1) Iestāde var sniegt maksājumu pakalpojumus tieši vai ar tās pārstāvja starpniecību šajā pantā noteiktajā kārtībā.

(1¹) Papildus šā panta pirmās daļas noteikumiem elektroniskās naudas iestāde ar pārstāvja starpniecību drīkst izplatīt un atpirkt elektronisko naudu.

(2) Par iestādes pārstāvi var būt tikai tāda persona, kurai ir nepieciešamā kvalifikācija un pieredze tai deleģēto pienākumu izpildē.

(2¹) Iestādes pārstāvis informē maksājumu pakalpojumu izmantotājus vai elektroniskās naudas turētājus, ka tas piedāvā pakalpojumus iestādes vārdā.

(3) Iestāde rakstveidā, iesniedzot iesniegumu, informē Komisiju, ka vēlas sniegt maksājumu pakalpojumus vai izplatīt vai atpirkt elektronisko naudu ar pārstāvja starpniecību. Iesniegumā iestāde norāda pārstāvja vārdu, uzvārdu, deklarēto dzīvesvietu un personas kodu vai tam pielīdzināmo informāciju, ja pārstāvis ir fiziskā persona. Ja pārstāvis ir juridiskā persona vai komersants, tad norāda juridiskās personas vai komersanta nosaukumu, juridisko adresi un reģistrācijas numuru.

(4) Šā panta trešajā daļā minētajam iesniegumam iestāde pievieno:

- 1) pārstāvja darbības politikas aprakstu, kas sniedz patiesu un skaidru priekšstatu par to pakalpojumu sniegšanas kārtību, kuri tiks sniegti ar pārstāvja starpniecību;
- 2) ar pārstāvja starpniecību sniedzamo pakalpojumu procedūras aprakstu un ar pārstāvi noslēgtā pilnvarojuma līguma oriģinālu vai apliecinātu kopiju;
- 3) tā iekšējās kontroles mehānisma aprakstu, ko pārstāvis izmantos, lai ievērotu normatīvo aktu prasības noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanai;
- 4) informāciju, kas apliecina, ka uz pārstāvja pārvaldes institūciju locekļiem un par pārstāvja darbību atbildīgajām personām nav attiecināmi šā likuma 21. pantā noteiktie ierobežojumi.

(5) Pilnvarojuma līgumā ietver:

- 1) ar pārstāvja starpniecību sniedzamo pakalpojumu procedūras aprakstu;
- 2) precīzas prasības attiecībā uz to pakalpojumu kvalitāti, kuri tiks sniegti ar pārstāvja starpniecību;
- 3) iestādes un pārstāvja tiesības un pienākumus, tai skaitā:
 - a) iestādes tiesības pastāvīgi uzraudzīt pakalpojumu kvalitāti, kā arī to, kā pārstāvis ievēro normatīvo aktu prasības noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas jomā,
 - b) iestādes tiesības dot pārstāvim obligāti izpildāmus norādījumus jautājumos, kas saistīti ar pakalpojumu godprātīgu, kvalitatīvu, savlaicīgu un normatīvajiem aktiem atbilstošu sniegšanu,
 - c) iestādes tiesības iesniegt pārstāvim motivētu rakstveida pieprasījumu nekavējoties izbeigt pilnvarojuma līgumu, ja tā konstatējusi, ka pārstāvis nepilda pilnvarojuma līgumā noteiktās prasības attiecībā uz pakalpojumu apjomu vai kvalitāti,
 - d) pārstāvja pienākumu nodrošināt iestādei iespēju pastāvīgi uzraudzīt pakalpojumu kvalitāti, kā arī to, kā pārstāvis ievēro normatīvo aktu prasības noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas jomā,
 - e) pārstāvja pienākumu nekavējoties izbeigt pilnvarojuma līgumu pēc iestādes motivēta rakstveida pieprasījuma saņemšanas.

(6) Ar pārstāvja starpniecību sniedzamo pakalpojumu procedūra reglamentē:

- 1) iekšējo kārtību, kādā tiek pieņemti lēmumi par pakalpojumu sniegšanas deleģēšanu;

2) pilnvarojuma līguma slēgšanas, izpildes uzraudzības un izbeigšanas kārtību;

3) personas un struktūrvienības, kas ir atbildīgas par sadarbību ar pārstāvi un par to pakalpojumu apjoma un kvalitātes uzraudzību, kuri tiek sniegti ar pārstāvja starpniecību, kā arī attiecīgo personu tiesības un pienākumus;

4) iestādes rīcību gadījumos, kad pārstāvis nepilda vai nevar pildīt pilnvarojuma līguma noteikumus.

(7) Komisijai ir tiesības pārbaudīt pārstāvja darbību tā atrašanās vai pakalpojumu sniegšanas vietā, iepazīties ar visiem dokumentiem, grāmatvedības un dokumentu reģistriem, izgatavot dokumentu kopijas, kā arī pieprasīt no pārstāvja informāciju, kas saistīta ar tam deleģēto pakalpojumu sniegšanu vai nepieciešama Komisijas funkciju veikšanai.

(8) Iestāde var uzsākt pakalpojumu sniegšanu ar pārstāvja starpniecību, ja Komisija 30 dienu laikā no šā panta ceturtajā daļā minētā iesnieguma un tam pievienoto dokumentu iesniegšanas dienas nav iebildusi pret pakalpojumu sniegšanu ar attiecīgā pārstāvja starpniecību.

(9) Komisijai ir tiesības pieprasīt papildu informāciju par kārtību, kādā tiks sniegti pakalpojumi ar pārstāvja starpniecību, lai tā varētu novērtēt pārstāvja ietekmi uz iestādes darbību.

(10) Ja licencēta iestāde vēlas sniegt maksājumu pakalpojumus vai elektroniskās naudas izplatīšanas vai atpirkšanas pakalpojumus ar pārstāvja starpniecību citā dalībvalstī vai atverot filiāli citā dalībvalstī, tā ievēro šā likuma 32. pantā noteikto kārtību.

(11) Iestādes kompetentajai pārvaldes institūcijai ir pienākums pašai vai pēc Komisijas pieprasījuma nekavējoties izbeigt maksājumu pakalpojumu sniegšanu vai elektroniskās naudas izplatīšanu ar attiecīgā pārstāvja starpniecību, ja minētais pārstāvis neatbilst šā panta prasībām vai nenodrošina šā likuma prasībām atbilstošu pakalpojumu sniegšanu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.03.2011., 24.04.2014. un 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

28.pants. (1) Komisija aizliedz iestādei sniegt maksājumu pakalpojumus vai elektroniskās naudas izplatīšanu vai atpirkšanu ar pārstāvja starpniecību, ja:

1) nav ievērotas šā likuma prasības;

2) iestādes iesniegtie dokumenti ietver nepatiesas ziņas;

3) pakalpojumu sniegšana ar pārstāvja starpniecību apdraud vai var apdraudēt iestādes stabilu darbību, kā arī var aizskart iestādes pakalpojumu izmantotāju likumiskās intereses;

4) pakalpojumu sniegšana ar pārstāvja starpniecību var ierobežot iestādes pārvaldes institūciju iespējas veikt normatīvajos aktos, iestādes statūtos vai citos iekšējos normatīvajos aktos tām noteiktos pienākumus;

5) pakalpojumu sniegšana ar pārstāvja starpniecību liegs vai ierobežos Komisijas iespējas veikt tai likumā noteiktās funkcijas;

6) pilnvarojuma līgums neatbilst šim likumam un nesniedz skaidru un patiesu priekšstatu par iestādes un pārstāvja paredzēto sadarbību un prasībām, kas izvirzītas pārstāvim attiecībā uz viņam deleģēto pakalpojumu apjomu un kvalitāti;

7) pakalpojumu sniegšana ar pārstāvja starpniecību var nenodrošināt to, ka tiek ievērotas normatīvo aktu prasības noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanai.

(2) Tas, ka iestāde sniedz pakalpojumus ar pārstāvja starpniecību, neatbrīvo iestādi no atbildības, kas noteikta šajā likumā vai līgumos, ko tā noslēgusi ar saviem klientiem. Iestāde ir atbildīga par pārstāvja darbībām un to rezultātu tādā pašā apmērā kā par savu darbību kopumā.

(3) Komisijai ir tiesības pieprasīt, lai iestāde novērstu trūkumus, kas radušies, tās pārstāvim rīkojoties iestādes vārdā, un noteikt šo trūkumu novēršanas termiņus. Ja Komisijas noteiktajā termiņā trūkumi netiek novērsti, Komisija pieprasa, lai iestāde izbeidz pilnvarojuma līgumu, un nosaka līguma izbeigšanas termiņu.

(4) Komisija ir tiesīga pieprasīt, lai iestāde nekavējoties izbeidz pilnvarojuma līgumu, ja Komisija konstatē, ka:

- 1) iestāde neuzrauga ar pārstāvja starpniecību sniedzamo pakalpojumu kvalitāti vai uzrauga to neregulāri un nepietiekami;
- 2) iestāde nepārvalda riskus, kas saistīti ar tiem pakalpojumiem, kuri tiek sniegti ar pārstāvja starpniecību, vai pārvalda tos nepietiekami un nekvalitatīvi;
- 3) pārstāvja darbībā ir būtiski trūkumi, kas apdraud vai var apdraudēt iestādes saistību izpildi;
- 4) radies kāds no šā panta pirmajā daļā minētajiem apstākļiem.

(5) Ja iestāde konstatē, ka pārstāvis neievēro pilnvarojuma līgumā noteiktās prasības attiecībā uz tam deleģēto pakalpojumu apjomu vai kvalitāti, tā nekavējoties informē par to Komisiju.

(6) Ja iestāde izdara grozījumus ar pārstāvja starpniecību sniedzamo pakalpojumu politikā un procedūrā, tā šos grozījumus iesniedz Komisijai ne vēlāk kā nākamajā darba dienā pēc to apstiprināšanas.

(7) Pārstāvis ir tiesīgs maksājumu pakalpojumu sniegšanu vai elektroniskās naudas izplatīšanu deleģēt tālāk citai personai tikai pēc tam, kad saņēmis iestādes rakstveida piekrišanu. Pirms šo pakalpojumu sniegšanas tālākas deleģēšanas iestāde rakstveidā informē par to Komisiju un iesniedz tai šā likuma 27. pantā minētos dokumentus. Šā likuma noteikumi attiecināmi arī uz pakalpojumu sniegšanas tālāku deleģēšanu un pakalpojumu galīgo sniedzēju.

(8) Ja Komisija pieņem lēmumu, pamatojoties uz šā panta pirmās, trešās un ceturtās daļas noteikumiem, šā lēmuma pārsūdzēšana neaptur tā darbību.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.03.2011. un 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

29.pants. (1) Darbības (ārpakalpojumus), kas nepieciešamas iestādes darbības nodrošināšanai maksājumu pakalpojumu sniegšanas vai elektroniskās naudas emisijas jomā, tas ir, grāmatvedības kārtošanai, informācijas tehnoloģiju vai sistēmu pārvaldībai vai attīstīšanai, iekšējā audita dienesta pienākumu veikšanai, var deleģēt vienam vai vairākiem ārpakalpojumu sniedzējiem. Iestāde papildus var deleģēt iekšējās kontroles sistēmas organizēšanu un kāda maksājuma pakalpojuma vai elektroniskās naudas pakalpojuma elementa sniegšanu vienam vai vairākiem ārpakalpojumu sniedzējiem veidā, kas būtiski nepasliktinātu iestādes iekšējās kontroles kvalitāti.

(2) Ārpakalpojumus iestādei ir tiesīgs sniegt tikai tāds ārpakalpojumu sniedzējs, kuram ir tam deleģēto pienākumu izpildei nepieciešamā kvalifikācija un pieredze.

(3) Licencētas iestādes iekšējā audita dienesta pienākumus var deleģēt vienīgi zvērinātam revidentam vai iestādes mātes sabiedrībai — dalībvalstī reģistrētai iestādei.

(4) Pirms ārpakalpojuma saņemšanas iestāde iesniedz Komisijai motivētu rakstveida iesniegumu par plānoto ārpakalpojuma saņemšanu. Iesniegumam pievieno ārpakalpojuma politikas un procedūras aprakstu un ārpakalpojuma līguma oriģinālu vai apliecinātu kopiju.

(5) Ārpakalpojuma līgumā ietver:

- 1) saņemamā ārpakalpojuma aprakstu;
- 2) precīzas prasības attiecībā uz ārpakalpojuma apjomu un kvalitāti;
- 3) iestādes un ārpakalpojumu sniedzēja tiesības un pienākumus, tai skaitā:
 - a) iestādes tiesības pastāvīgi uzraudzīt ārpakalpojuma kvalitāti,
 - b) iestādes tiesības dot ārpakalpojumu sniedzējam obligāti izpildāmus norādījumus jautājumos, kas saistīti ar ārpakalpojuma godprātīgu, kvalitatīvu, savlaicīgu un normatīvajiem aktiem atbilstošu sniegšanu,
 - c) iestādes tiesības iesniegt ārpakalpojumu sniedzējam motivētu rakstveida pieprasījumu nekavējoties izbeigt ārpakalpojuma līgumu, ja tā konstatējusi, ka ārpakalpojumu sniedzējs nepilda ārpakalpojuma līgumā noteiktās prasības attiecībā uz ārpakalpojuma apjomu vai kvalitāti,

d) ārpakalpojumu sniedzēja pienākumu nodrošināt iestādei iespēju pastāvīgi uzraudzīt ārpakalpojuma kvalitāti,

e) ārpakalpojumu sniedzēja pienākumu nekavējoties izbeigt ārpakalpojuma līgumu pēc iestādes motivēta rakstveida pieprasījuma saņemšanas;

4) Komisijas tiesības iepazīties ar visiem dokumentiem, grāmatvedības un dokumentu reģistriem un pieprasīt no ārpakalpojumu sniedzēja jebkuru informāciju, kas saistīta ar ārpakalpojuma sniegšanu un Komisijas funkciju veikšanu.

(6) Iestāde, kas plāno šajā likumā noteiktajā kārtībā saņemt ārpakalpojumu, izstrādā attiecīgu ārpakalpojuma politiku un procedūru. Ārpakalpojuma procedūra reglamentē:

1) iekšējo kārtību, kādā tiek pieņemti lēmumi par ārpakalpojuma saņemšanu;

2) ārpakalpojuma līguma slēgšanas, izpildes uzraudzības un izbeigšanas kārtību;

3) par sadarbību ar ārpakalpojumu sniedzēju un par saņemtā ārpakalpojuma apjoma un kvalitātes uzraudzību atbildīgās personas un struktūrvienības, kā arī attiecīgo personu tiesības un pienākumus;

4) iestādes rīcību gadījumos, kad ārpakalpojumu sniedzējs nepilda vai nevar pildīt ārpakalpojuma līguma noteikumus.

(7) Komisijai ir tiesības pārbaudīt ārpakalpojumu sniedzēja darbību tā atrašanās vai ārpakalpojuma sniegšanas vietā, iepazīties ar visiem dokumentiem, grāmatvedības un dokumentu reģistriem, izgatavot dokumentu kopijas, kā arī pieprasīt no ārpakalpojumu sniedzēja informāciju, kas saistīta ar ārpakalpojuma sniegšanu vai nepieciešama Komisijas funkciju veikšanai.

(8) Ārpakalpojumu sniedzējs sāk sniegt iestādei ārpakalpojumu, ja 30 dienu laikā no šā panta ceturtajā daļā minētā iesnieguma iesniegšanas dienas Komisija nav iebildusi pret ārpakalpojuma saņemšanu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.03.2011., 24.04.2014., 26.10.2017. un 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

30.pants. (1) Komisija aizliedz iestādei saņemt plānoto ārpakalpojumu, ja:

1) nav ievēroti šā likuma noteikumi;

2) ārpakalpojuma saņemšana var ierobežot iestādes iespējas sniegt maksājumu pakalpojumus vai elektroniskās naudas pakalpojumus, kā arī var aizskart iestādes pakalpojumu izmantotāju likumiskās intereses;

3) ārpakalpojuma saņemšana var ierobežot iestādes pārvaldes institūciju iespējas veikt normatīvajos aktos, iestādes statūtos vai citos iekšējos normatīvajos aktos tām noteiktos pienākumus;

4) ārpakalpojuma saņemšana liegs vai ierobežos Komisijas iespējas veikt tai likumā noteiktās funkcijas;

5) ārpakalpojuma līgums neatbilst šim likumam un nesniedz skaidru un patiesu priekšstatu par iestādes un ārpakalpojumu sniedzēja paredzēto sadarbību un prasībām attiecībā uz ārpakalpojuma apjomu un kvalitāti.

(2) Tas, ka iestāde saņem ārpakalpojumu, to neatbrīvo no atbildības, kas noteikta šajā likumā vai līgumos, ko šī iestāde noslēgusi ar saviem klientiem. Iestāde ir atbildīga par ārpakalpojumu sniedzēja darbībām un to rezultātu tādā pašā apmērā kā par savu darbību kopumā.

(3) Komisijai ir tiesības pieprasīt, lai iestāde novērs trūkumus, kas radušies, saņemot ārpakalpojumu, un noteikt šo trūkumu novēršanas termiņus. Ja Komisijas noteiktajā termiņā trūkumi netiek novērsti, Komisija pieprasa, lai iestāde izbeidz ārpakalpojuma līgumu, un nosaka līguma izbeigšanas termiņu.

(4) Komisija ir tiesīga pieprasīt, lai iestāde nekavējoties izbeidz ārpakalpojuma līgumu, ja Komisija konstatē, ka:

1) iestāde neuzrauga ārpakalpojuma kvalitāti vai uzrauga to neregulāri un nepietiekami;

2) iestāde nepārvalda ar ārpakalpojuma sniegšanu saistītos riskus vai pārvalda tos nepietiekami un nekvalitatīvi;

3) ārpakalpojumu sniedzēja darbībā ir būtiski trūkumi, kas apdraud vai var apdraudēt iestādes saistību izpildi;

4) radies kāds no šā panta pirmajā daļā minētajiem apstākļiem.

(5) Ja iestāde konstatē, ka ārpakalpojumu sniedzējs neievēro ārpakalpojuma līgumā noteiktās prasības attiecībā uz ārpakalpojuma apjomu vai kvalitāti, tā nekavējoties informē par to Komisiju.

(6) Ja iestāde izdara grozījumus ārpakalpojuma sniegšanas politikā un procedūrā, tā šos grozījumus iesniedz Komisijai ne vēlāk kā nākamajā darba dienā pēc to apstiprināšanas.

(7) Ārpakalpojumu sniedzējs ir tiesīgs ārpakalpojuma sniegšanu deleģēt tālāk citai personai tikai pēc tam, kad saņēmis iestādes rakstveida piekrišanu. Pirms ārpakalpojuma sniegšanas tālākas deleģēšanas iestāde rakstveidā informē par to Komisiju un iesniedz tai šā likuma 29.pantā minētos dokumentus. Šā likuma noteikumi attiecināmi arī uz ārpakalpojuma sniegšanas tālāku deleģēšanu un ārpakalpojuma galīgo sniedzēju.

(8) Ja Komisija pieņem lēmumu, pamatojoties uz šā panta pirmās, trešās un ceturtās daļas noteikumiem, šā lēmuma pārsūdzēšana neaptur tā darbību.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.03.2011. un 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

31. pants. (1) Citā dalībvalstī licencēta iestāde drīkst atvērt filiāli vai izmantot pārstāvi Latvijā, nesaņemot šajā likumā noteikto licenci, tikai pēc tam, kad:

1) Komisija ir saņēmusi attiecīgās mītnes dalībvalsts iestāžu uzraudzības institūcijas paziņojumu, kas atbilst Komisijas 2017. gada 23. jūnija deleģētās regulas (ES) 2017/2055, ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu (ES) 2015/2366 attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem sadarbībai un informācijas apmaiņai starp kompetentajām iestādēm saistībā ar maksājumu iestāžu tiesībām veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvību (Dokuments attiecas uz EEZ) (turpmāk — Regula Nr. 2017/2055) prasībām, un tam pievienotos dokumentus;

2) Komisija 30 dienu laikā ir izvērtējusi saskaņā ar šīs daļas 1. punktu iesniegto paziņojumu un pievienotos dokumentus un informējusi attiecīgās mītnes dalībvalsts iestāžu uzraudzības institūciju par savu izvērtējumu;

3) Komisija ir saņēmusi no mītnes dalībvalsts paziņojumu par iestādes filiāles vai pārstāvja darbības uzsākšanas datumu vai datumu, ar kuru iestādes filiāle vai pārstāvis ir reģistrēts mītnes dalībvalsts attiecīgajā iestāžu reģistrā.

(2) Citā dalībvalstī licencēta iestāde uzsāk maksājumu iestādes vai elektroniskās naudas iestādes darbību Latvijā, neatverot filiāli, pēc tam, kad:

1) Komisija ir saņēmusi attiecīgās dalībvalsts iestāžu uzraudzības institūcijas paziņojumu, kas atbilst Regulas Nr. 2017/2055 prasībām;

2) Komisija 30 dienu laikā ir izvērtējusi saskaņā ar šīs daļas 1. punktu iesniegto paziņojumu un informējusi attiecīgās mītnes dalībvalsts iestāžu uzraudzības institūciju par savu izvērtējumu;

3) Komisija ir saņēmusi no mītnes dalībvalsts paziņojumu par datumu, ar kuru iestāde plāno uzsākt darbību Latvijā

(20.06.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

32. pants. (1) Latvijā licencēta iestāde atver filiāli vai izmanto pārstāvi citā dalībvalstī šajā pantā un Regulā Nr. 2017/2055 noteiktajā kārtībā.

(2) Iestāde rakstveidā informē Komisiju, ka vēlas atvērt filiāli vai izmantot pārstāvi citā dalībvalstī. Iesniegumā tā norāda dalībvalsti, kurā paredzēts sniegt pakalpojumus, kā arī informāciju par maksājumu iestādes vai elektroniskās naudas iestādes darbības pakalpojumu veidiem, kurus iestāde plāno sniegt attiecīgajā dalībvalstī.

(3) Ja iestāde plāno izmantot pārstāvi, tā šā panta otrajā daļā minētajam iesniegumam pievieno:

1) pārstāvja nosaukumu, reģistrācijas numuru vai vārdu, uzvārdu un personas kodu, ja tāds piešķirts;

2) pārstāvja adresi;

3) iekšējās kontroles sistēmas aprakstu, ko pārstāvis izmantos, lai ievērotu normatīvo aktu prasības noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanai;

4) dokumentus, kas apliecina, ka uz iestādes pārstāvja pārvaldes institūciju locekļiem un personām, kas atbildīgas par maksājumu pakalpojumu sniegšanu vai elektroniskās naudas izplatīšanu vai atpirkšanu, neattiecas šā likuma 21. pantā noteiktie ierobežojumi, ja pārstāvis nav jau licencēts maksājumu pakalpojumu sniedzējs vai elektroniskās naudas iestāde.

(4) Ja iestāde plāno atvērt filiāli, tā šā panta otrajā daļā minētajam iesniegumam pievieno filiāles organizatoriskās struktūras aprakstu, filiāles vadītāja vārdu, uzvārdu, personas kodu, ja tāds piešķirts, kā arī šā likuma 11. panta pirmās daļas 2. un 5. punktā noteikto informāciju.

(5) Ja iestāde plāno iesaistītājā dalībvalstī saņemt ārpakalpojumu maksājumu pakalpojumu sniegšanai vai elektroniskās naudas izplatīšanai vai atpirkšanai, tā par to attiecīgi informē Komisiju.

(6) Komisija 30 dienu laikā iesniegumu par filiāles atvēršanu vai pārstāvja izmantošanu citā dalībvalstī pēc visu nepieciešamo atbilstoši normatīvo aktu prasībām sagatavoto dokumentu saņemšanas pārsūta attiecīgās iesaistītās dalībvalsts iestāžu uzraudzības institūcijai.

(7) Komisija triju mēnešu laikā pēc tam, kad saņēmusi iesniegumu par filiāles atvēršanu vai pārstāvja izmantošanu citā dalībvalstī, pieņem lēmumu reģistrēt iestādes filiāli vai pārstāvi šā likuma 10. pantā minētajā iestāžu reģistrā vai atteikt iestādes filiāles vai pārstāvja reģistrāciju un par savu lēmumu paziņo attiecīgajai iestādei un iesaistītās dalībvalsts iestāžu uzraudzības institūcijai, ja nepieciešams, norādot attiecīgu pamatojumu. Komisija, pieņemot lēmumu, ņem vērā arī iesaistītās dalībvalsts kompetento iestāžu sniegto vērtējumu.

(8) Iestāde pēc Komisijas lēmuma saņemšanas paziņo Komisijai datumu, no kura tā uzsāk savu darbību, izmantojot filiāli vai pārstāvi attiecīgajā iesaistītājā dalībvalstī. Komisija pēc paziņojuma saņemšanas par to informē iesaistītās dalībvalsts iestāžu uzraudzības institūciju.

(9) Iestāde ne vēlāk kā 30 dienas pirms grozījumu izdarīšanas šā panta otrajā, trešajā, ceturtajā un piektajā daļā minētajā informācijā, tai skaitā par papildu pārstāvjiem, filiālēm vai ārpakalpojuma sniedzējiem, rakstveidā paziņo par to Komisijai. Komisija pārsūta saņemto informāciju par grozījumiem iesaistītās dalībvalsts iestāžu uzraudzības institūcijai saskaņā ar šā panta sesto daļu un pieņem attiecīgu lēmumu šā panta septītajā daļā noteiktajā termiņā un kārtībā.

(10) Neatkarīgi no citā dalībvalstī izveidoto filiāļu skaita tās attiecīgajā dalībvalstī tiek uzskatītas par vienu filiāli.
(20.06.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

33.pants. (1) Latvijā licencēta iestāde uzsāk maksājumu pakalpojumu sniegšanu vai elektroniskās naudas emisiju citā dalībvalstī, neatverot tajā filiāli un neizmantojot pārstāvi, šajā pantā un Regulā Nr. 2017/2055 noteiktajā kārtībā.

(2) Iestāde rakstveidā, iesniedzot iesniegumu, informē Komisiju, ka vēlas uzsākt maksājumu pakalpojumu sniegšanu vai elektroniskās naudas emisiju citā dalībvalstī, neatverot tajā filiāli un neizmantojot pārstāvi. Iesniegumā iestāde norāda dalībvalsti, kurā paredzēts sniegt maksājumu pakalpojumus vai veikt elektroniskās naudas emisiju, un maksājumu pakalpojumu veidus, kurus tā plāno sniegt.

(3) Iesniegumu par maksājumu pakalpojumu sniegšanu vai elektroniskās naudas emisiju citā dalībvalstī, neatverot tajā filiāli un neizmantojot pārstāvi, Komisija izskata 30 dienu laikā pēc visu nepieciešamo, atbilstoši normatīvo aktu prasībām sagatavoto dokumentu saņemšanas un to pārsūta attiecīgās iesaistītās dalībvalsts iestāžu uzraudzības institūcijai.

(3¹) Komisija triju mēnešu laikā pēc šā panta otrajā daļā minētā iesnieguma saņemšanas pieņem lēmumu atļaut vai aizliegt iestādei sniegt maksājumu pakalpojumus vai elektroniskās naudas emisiju iesaistītājā dalībvalstī, neatverot tajā filiāli un neizmantojot pārstāvi, un par savu lēmumu paziņo attiecīgajai iestādei un iesaistītās dalībvalsts iestāžu uzraudzības institūcijai, ja nepieciešams, norādot attiecīgu pamatojumu. Komisija, pieņemot lēmumu, ņem vērā arī iesaistītās dalībvalsts kompetento iestāžu sniegto vērtējumu, ja tāds ir sniegts.

(4) Iestāde var uzsākt darbību citā dalībvalstī, neatverot tajā filiāli un neizmantojot pārstāvi, ja tā saņēmusi šā panta 3.¹ daļā minēto Komisijas paziņojumu par tās lēmumu.

(5) Maksājumu iestādei, kas šajā likumā noteiktajā kārtībā saņēmusi licenci konta informācijas pakalpojuma sniegšanai, ir tiesības uzsākt maksājuma pakalpojuma sniegšanu citā dalībvalstī šā likuma 32. un 33. pantā noteiktajā kārtībā.

(17.03.2011. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

IV nodaļa Iestādes darbību regulējošās prasības

(Nodaļas nosaukums 17.03.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 30.04.2011.)

34.pants. (1) Iestādes pašu kapitāls nedrīkst kļūt mazāks par lielāko no šādiem lielumiem — minimālo sākotnējo kapitālu vai kapitāla prasību, kas aprēķināta saskaņā ar šā likuma 35.panta noteikumiem.

(2) (Izslēgta no 01.10.2018. ar 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018. Sk. Pārejas noteikumu 35. punktu)

(3) Komisija var atļaut iestādei, kas ir Latvijā reģistrētas kredītiestādes meitas sabiedrība un pakļauta konsolidētās uzraudzības prasībām, neievērot šā likuma 35.panta prasības, ja ir izpildīti visi turpmāk norādītie nosacījumi, lai nodrošinātu pašu kapitāla atbilstīgu sadalījumu starp mātes sabiedrību un meitas sabiedrību:

1) nepastāv un nav paredzami nekādi būtiski praktiski vai juridiski šķēršļi tam, lai mātes sabiedrība varētu veikt tūlītēju pašu kapitāla pārvedumu meitas sabiedrībai vai nokārtot meitas sabiedrības saistības;

2) mātes sabiedrība nodrošina pienācīgu meitas sabiedrības pārvaldību un garantē meitas sabiedrības saistību izpildi, vai arī meitas sabiedrības riski ir nebūtiski konsolidācijas grupas līmenī;

3) mātes sabiedrības riska novērtēšanas, mērīšanas un kontroles procedūras attiecas arī uz meitas sabiedrību;

4) mātes sabiedrībai ir vairāk nekā 50 procentu balsstiesīgo meitas sabiedrības akciju, vai mātes sabiedrībai ir tiesības iecelt vai atcelt meitas sabiedrības pārvaldes institūcijas locekļu vairākumu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.03.2011., 24.04.2014. un 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

34.¹ pants. Iestāde, kas reģistrēta šā likuma 10. panta trešajā daļā minētajā reģistrā, kā arī licencēta maksājumu iestāde, kas sniedz vienīgi konta informācijas pakalpojumu, nodrošina, ka saskaņā ar Gada pārskatu un konsolidēto gada pārskatu likumu tās bilances iedaļas "Pašu kapitāls" posteņu kopsumma nav negatīva.

(20.06.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

35. pants. (1) Maksājumu iestāde, izņemot iestādi, kas sniedz vienīgi šā likuma 1. panta 1. punkta "h" vai "i" apakšpunktā minētos maksājumu pakalpojumus, nodrošina, lai tās pašu kapitāls vienmēr būtu lielāks par vai vienāds ar pašu kapitāla prasību.

(2) Komisija izdod normatīvos noteikumus, kas nosaka maksājumu iestādes pašu kapitāla prasības aprēķināšanas kārtību.

(3) Pamatojoties uz iestādes riska pārvaldības procesu, datiem par esošo un iespējamo zaudējumu risku un iekšējās kontroles sistēmu, Komisija ir tiesīga noteikt iestādei pienākumu uzturēt pašu kapitāla līmeni, kas ir līdz 20 procentiem lielāks par pašu kapitāla prasību, kura aprēķināta saskaņā ar Komisijas normatīvajiem noteikumiem.

(4) Ja elektroniskās naudas iestāde sniedz maksājumu pakalpojumus, šo pakalpojumu sniegšanai tā nodrošina atbilstoši šā panta pirmās un otrās daļas nosacījumiem aprēķināto pašu kapitāla prasību.

(5) Ja elektroniskās naudas iestāde veic tikai elektroniskās naudas emisiju, šī iestāde nodrošina, ka tās pašu kapitāls vienmēr ir lielāks par vai vienāds ar diviem procentiem no apgrozībā esošās elektroniskās naudas vidējā apmēra.

(6) Elektroniskās naudas iestāde, kas papildus elektroniskās naudas emisijai sniedz arī maksājumu pakalpojumus, nodrošina, ka tās pašu kapitāls vienmēr ir lielāks par vai vienāds ar pašu kapitāla prasību, ko veido atbilstoši šā panta otrās un piektās daļas nosacījumiem aprēķināto pašu kapitāla apmēru summa.

(7) Ja elektroniskās naudas iestāde veic maksājumu pakalpojumus vai kādu no šā likuma 36.¹ panta pirmajā daļā minētajām darbībām un apgrozībā esošās elektroniskās naudas apmērs nav iepriekš zināms, pašu kapitāla prasības aprēķinam izmanto apgrozībā esošās elektroniskās naudas apmēra prognozi, ko nosaka, pamatojoties uz elektroniskās naudas emisijas iepriekšējo periodu datiem. Elektroniskās naudas iestāde, kas komercdarbību nav veikusi pilnus sešus kalendāra mēnešus, apgrozībā esošās elektroniskās naudas vidējo apmēru nosaka, pamatojoties uz komercdarbības plānu, ja vien Komisija nav prasījusi izdarīt grozījumus šajā plānā.

(20.06.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.07.2018. Panta jaunā redakcija stājas spēkā 01.10.2018. Sk. Pārejas noteikumu 35. punktu)

35.¹ pants. (1) Iestāde, kas sniedz maksājuma ierosināšanas pakalpojumu, apdrošina savas profesionālās darbības civiltiesisko atbildību, kas rodas, ja iestādes profesionālās darbības vai nolaidības dēļ ir veikts neautorizēts maksājums, ir neizpildīts, kļūdaini vai novēloti izpildīts maksājums, nodarot zaudējumus maksātājam, maksājuma pakalpojuma izmantotājam vai maksājumu pakalpojumu sniedzējam. Profesionālās darbības civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas līgums ir spēkā teritorijā, kurā iestāde sniedz vai plāno sniegt maksājuma ierosināšanas pakalpojumu.

(2) Iestāde, kas sniedz konta informācijas pakalpojumu, apdrošina savas profesionālās darbības civiltiesisko atbildību, kas rodas no neautorizētas vai prettiesiskas piekļuves maksājumu konta informācijai vai neautorizētas vai prettiesiskas maksājumu konta informācijas izmantošanas. Profesionālās darbības civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas līgums ir spēkā teritorijā, kurā iestāde sniedz vai plāno sniegt konta informācijas pakalpojumu.

(3) Iestāde ir tiesīga izvēlēties citu šā panta pirmajā un otrajā daļā minētajai profesionālās darbības civiltiesiskās atbildības apdrošināšanai pielīdzināmu kredītiestādes izdotu garantiju attiecībā uz šā panta pirmajā un otrajā daļā minēto atbildību. Uz kredītiestādes izdotu garantiju attiecināmas šā panta ceturtās, piektās un sestās daļas prasības.

(4) Iestāde nodrošina, lai tās profesionālās darbības civiltiesiskā atbildība jebkurā laikā ir apdrošināta pietiekamā apmērā, ievērojot noteiktās profesionālās darbības civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas minimālā limita prasības.

(5) Profesionālās darbības civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas līgumā, kas noslēgts ar maksājumu ierosināšanas pakalpojuma sniedzēju, paredz, ka apdrošinātājs atlīdzina zaudējumus, kas cēloniski saistīti ar apdrošināšanas periodā notikušu neautorizētu, neizpildītu, kļūdaini vai novēloti izpildītu maksājumu, ja kontu apkalpojušais maksājumu pakalpojumu sniedzējs prasību pret maksājumu ierosināšanas pakalpojuma sniedzēju par zaudējumu atlīdzināšanu ir iesniedzis 18 mēnešu laikā pēc apdrošināšanas perioda beigām.

(6) Par profesionālās darbības civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas līguma pirmstermiņa izbeigšanu iestāde paziņo Komisijai vismaz 10 dienas pirms minētā apdrošināšanas līguma pirmstermiņa izbeigšanas.

(7) Komisija izdod normatīvos noteikumus par profesionālās darbības civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas minimālā limita apmēru un tā aprēķināšanas kārtību.

(20.06.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

36. pants. (1) Papildus maksājumu pakalpojumu sniegšanai maksājumu iestāde var veikt:

- 1) darbību, kas saistīta ar maksājumu pakalpojumu sniegšanu;
- 2) maksājumu sistēmu darbību;
- 3) cita veida komercdarbību saskaņā ar normatīvo aktu prasībām.

(2) Maksājumu iestāde nodrošina, ka nauda, kas saņemta no maksājumu pakalpojumu izmantotājiem vai cita maksājumu pakalpojumu sniedzēja maksājumu izpildei, tiek turēta maksājumu kontos, kurus drīkst izmantot tikai maksājumu pakalpojumiem.

36.¹ pants. (1) Papildus elektroniskās naudas emisijai elektroniskās naudas iestāde var:

- 1) sniegt maksājumu pakalpojumus;
- 2) nodrošināt ar elektroniskās naudas emisiju vai maksājumu pakalpojumu sniegšanu saistītus pakalpojumus;
- 3) nodrošināt maksājumu sistēmu darbību;

4) veikt cita veida komercdarbību saskaņā ar normatīvo aktu prasībām.

(2) Elektroniskās naudas iestāde nodrošina, ka nauda, kas saņemta no maksājumu pakalpojumu izmantotājiem vai cita maksājumu pakalpojumu sniedzēja maksājumu izpildei, tiek turēta maksājumu kontos, kurus drīkst izmantot tikai maksājumu pakalpojumiem.

(17.03.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 30.04.2011.)

36.² pants. Elektroniskās naudas iestāde naudu, ko tā saņem no elektroniskās naudas turētāja, nekavējoties apmaina pret elektronisko naudu.

(17.03.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 30.04.2011.)

37.pants. Licencēta iestāde var piešķirt ar maksājumu pakalpojumiem saistītu kredītu, ja ir ievēroti šādi nosacījumi:

- 1) kredītu piešķir tikai šā likuma 1.panta 1.punkta "d" un "e" apakšpunktā minēto maksājumu pakalpojumu sniegšanai;
- 2) kredīts ir atmaksājams ne ilgāk kā 12 mēnešu laikā no tā izsniegšanas dienas;
- 3) kredīts netiek piešķirts no finanšu līdzekļiem, kas saņemti vai tiek turēti maksājumu izpildei, vai saņemti apmaiņā pret elektronisko naudu;
- 4) iestādes kopējo piešķirto kredītu apjoms jebkurā laikā ir samērojams ar pašu kapitāla apmēru, kas noteikts atbilstoši šā likuma 34.pantam.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.03.2011., 24.04.2014. un 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

38.pants. (1) Iestāde nodrošina, lai nauda, kas saņemta no maksājumu pakalpojumu izmantotājiem vai cita maksājumu pakalpojumu sniedzēja maksājumu izpildei, būtu nodrošināta ar apdrošinātāja vai tādas kredītiestādes izsniegtu galvojuma apdrošināšanas polisi vai citu garantiju, kura neietilpst vienā komercsabiedrību grupā ar iestādi, vai arī nodrošina, lai šī nauda:

- 1) būtu nošķirta no citu tādu personu naudas, kuras nav maksājumu pakalpojumu izmantotāji, kā vārdā nauda tiek turēta. Naudu, kuru nākamās darba dienas beigās pēc tās saņemšanas dienas maksājumu iestāde vēl nav ieskaitījusi saņēmēja kontā vai nosūtījusi citam maksājumu pakalpojumu sniedzējam, tā ieskaita atsevišķā kontā bankā vai iegulda drošos, likvidos, zema riska aktīvos, kurus par tādiem uzskata atbilstoši Komisijas normatīvajiem noteikumiem;
- 2) tiktu turēta nošķirti no citu tādu personu naudas, kuras nav maksājumu pakalpojumu izmantotāji, kā vārdā nauda tiek turēta, kā arī nodrošina, ka nauda netiek iekļauta tajā iestādes mantā, no kuras tiek segti citu šīs iestādes kredītoru prasījumi.

(2) Šā panta pirmās daļas prasības attiecas arī uz naudu, kuru iestāde saņēmusi maksājumu izpildei nākotnē. Ja šādas naudas apmērs nav zināms, iestāde šā panta pirmās daļas prasības piemēro, ņemot vērā iepriekšējos datus par šādiem darījumiem iestādes darbības gada periodā. Iestāde, kura komercdarbību nav veikusi pilnu darbības gadu, šā panta pirmās daļas prasības piemēro, ņemot vērā komercdarbības plānu.

(3) Ja iestāde noslēgusi līgumu par šā panta pirmajā daļā minētās galvojuma apdrošināšanas polises vai citas garantijas saņemšanu, tā informē Komisiju par šā līguma noteikumiem.

(4) Iestādei ir pienākums izveidot iekšējās kontroles sistēmu, kas nodrošina pastāvīgu šā panta pirmajā un piektajā daļā noteikto prasību ievērošanas kontroli.

(5) Elektroniskās naudas iestāde nodrošina šā panta pirmajā, otrajā un trešajā daļā noteikto prasību izpildi attiecībā uz naudu, kas saņemta apmaiņā pret emitēto elektronisko naudu, šā likuma 94. panta pirmajā daļā noteiktajā termiņā.

(6) Šā panta piektajā daļā minētās prasības nav attiecināmas uz naudu, ko elektroniskās naudas iestāde saņēmusi ar maksājumu instrumentu veikta maksājuma veidā, līdz brīdim, kamēr attiecīgā nauda nav ieskaitīta elektroniskās naudas iestādes maksājumu kontā vai citādi nonākusi elektroniskās naudas iestādes rīcībā maksājuma veikšanai šajā likumā noteiktajā maksājuma veikšanas laikā, bet ne vēlāk kā piecas darba dienas pēc elektroniskās naudas emisijas.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.03.2011., 12.05.2011., 24.04.2014. un 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā

18.07.2018.)

38.¹ pants. (1) Naudas līdzekļi, ko iestāde maksājumu izpildei ir saņēmusi no maksājumu pakalpojumu izmantotājiem vai cita maksājumu pakalpojumu sniedzēja, kā arī no elektroniskās naudas turētājiem, netiek iekļauti iestādes mantā, no kuras tiek apmierināti citi kreditoru vai trešo personu prasījumi un segti maksātnespējas procesa vai likvidācijas izdevumi. No minētajiem naudas līdzekļiem var tikt apmierināti vienīgi maksājumu pakalpojumu izmantotāju, citu maksājumu pakalpojumu sniedzēju un elektroniskās naudas turētāju pamatoti prasījumi.

(2) Šā panta pirmajā daļā minētie naudas līdzekļi pēc maksātnespējas procesa pasludināšanas vai pēc Komisijas lēmuma par iestādes licences anulēšanu vai ieraksta šā likuma 10. panta trešajā daļā minētajā reģistrā anulēšanu nekavējoties tiek izmaksāti maksājumu pakalpojumu izmantotājiem vai citam maksājumu pakalpojumu sniedzējam, no kura tie saņemti maksājumu izpildei, kā arī elektroniskās naudas turētājiem atbilstoši pamatotiem prasījumiem.

(20.06.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

39.pants. Dokumentāciju, kas saistīta ar iestādes licencēšanu, pārstāvju, filiāļu un ārpalpojumu struktūru izmantošanu, iestādei noteiktajām regulējošajām prasībām un tās uzraudzību, iestāde glabā ne mazāk kā piecus gadus.

(17.03.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 30.04.2011.)

39.¹ pants. Persona, kura vēlas sniegt maksājumu pakalpojumus vai elektroniskās naudas pakalpojumus, maksā Komisijai:

1) par reģistrācijai iestāžu reģistrā šā likuma 5. vai 5.¹ pantā noteiktajā kārtībā iesniegto dokumentu izskatīšanu — 2500 *euro*;

2) par maksājumu iestādes vai elektroniskās naudas iestādes licences saņemšanai šā likuma 11. pantā noteiktajā kārtībā iesniegto dokumentu izskatīšanu — 5000 *euro*;

3) par maksājumu iestādes vai elektroniskās naudas iestādes licences saņemšanai šā likuma 11. pantā noteiktajā kārtībā iesniegto dokumentu izskatīšanu, ja persona jau ir reģistrēta iestāžu reģistrā, — 4000 *euro*;

4) par reģistrācijai iestāžu reģistrā šā likuma 5. vai 5.¹ pantā noteiktajā kārtībā iesniegto dokumentu izskatīšanu vai par maksājumu iestādes vai elektroniskās naudas iestādes licences saņemšanai šā likuma 11. pantā noteiktajā kārtībā iesniegto dokumentu izskatīšanu, ja persona plāno piedāvāt inovatīvu pakalpojumu elektronisko maksājumu jomā, — 450 *euro*.

(02.03.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.03.2017.)

40.pants. (1) Maksājumu iestāde, kas saņēmusi Komisijas licenci, Komisijas darbības finansēšanai maksā 7000 *euro* gadā un papildus līdz 1,4 procentiem (ieskaitot) no saviem bruto ieņēmumiem, kas saistīti ar maksājumu pakalpojumu sniegšanu, gadā, bet kopējā iestādes maksa Komisijas darbības finansēšanai nepārsniedz 100 000 *euro* gadā.

(¹) Elektroniskās naudas iestāde, kas saņēmusi Komisijas licenci, Komisijas darbības finansēšanai maksā 7000 *euro* gadā un papildus līdz 1,4 procentiem (ieskaitot) no saviem bruto ieņēmumiem, kas saistīti ar elektroniskās naudas iestādes pakalpojumu sniegšanu, gadā, bet kopējā iestādes maksa Komisijas darbības finansēšanai nepārsniedz 100 000 *euro* gadā.

(²) *(Izslēgta ar 02.03.2017. likumu)*

(³) Ja iestāde piedāvā vienīgi inovatīvu pakalpojumu elektronisko maksājumu jomā, tā Komisijas darbības finansēšanai maksā 1000 *euro* gadā turpmākos trīs gadus no dienas, kad saņemta licence iestādes darbībai.

(⁴) Iestāde, kas saņēmusi Komisijas licenci vienīgi konta informācijas pakalpojuma sniegšanai vai maksājuma ierosināšanas pakalpojuma sniegšanai, vai abu šo pakalpojumu sniegšanai, Komisijas darbības finansēšanai maksā 3000 *euro* gadā un papildus līdz 1,4 procentiem (ieskaitot) gadā no saviem bruto ieņēmumiem, kas saistīti ar maksājumu pakalpojumu sniegšanu, bet kopējā iestādes maksa Komisijas darbības finansēšanai nepārsniedz 100 000 *euro* gadā.

(1⁵) Citā dalībvalstī licencētas maksājumu iestādes vai elektroniskās naudas iestādes filiāle vai pārstāvis Latvijā, kas uzsācis darbību Latvijā šā likuma 31. panta pirmajā daļā noteiktajā kārtībā, Komisijas darbības finansēšanai maksā līdz 7000 *euro* gadā, veicot maksājumus līdz nākamā gada 30. janvārim.

(2) Iestāde, kas saņēmusi Komisijas licenci, Komisijas noteiktajā kārtībā un termiņos iesniedz tai pārskatu, kas nepieciešams šā panta pirmajā, 1.¹, 1.⁴ un 1.⁵ daļā noteikto maksājumu aprēķināšanai, un līdz ceturksnim sekojošā mēneša trīsdesmitajam datumam veic attiecīgos maksājumus.

(3) Komisija izdod normatīvos noteikumus par šā panta otrajā daļā minēto pārskatu iesniegšanas kārtību un par šā panta pirmajā, 1.¹, 1.⁴ un 1.⁵ daļā minēto maksājumu aprēķināšanas kārtību.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.03.2011., 12.09.2013., 24.04.2014., 02.03.2017. un 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

40.¹ pants. (1) Maksājumu iestāde, kurai darbības uzsākšanai atbilstoši šā likuma 5. panta noteikumiem nav nepieciešama licence, pēc reģistrācijas šā likuma 10. panta trešajā daļā minētajā reģistrā Komisijas darbības finansēšanai maksā 1000 *euro* gadā, ja plāno sniegt tikai šā likuma 1. panta 1. punkta "e" (tikai maksājuma instrumenta izlaišana) vai "f" apakšpunktā norādīto maksājuma pakalpojumu, un papildus līdz 1,4 procentiem (ieskaitot) gadā no saviem bruto ieņēmumiem, kas saistīti ar maksājumu pakalpojumu sniegšanu, bet kopējā iestādes maksa Komisijas darbības finansēšanai nepārsniedz 100 000 *euro* gadā.

(2) Elektroniskās naudas iestāde, kuras darbības uzsākšanai atbilstoši šā likuma 5.¹ panta noteikumiem nav nepieciešama licence, pēc tās reģistrācijas šā likuma 10. panta trešajā daļā minētajā reģistrā Komisijas darbības finansēšanai maksā:

1) 1000 *euro* gadā un papildus līdz 1,4 procentiem (ieskaitot) no saviem bruto ieņēmumiem, kas saistīti ar elektroniskās naudas iestādes pakalpojumu sniegšanu, gadā, bet kopējā iestādes maksa Komisijas darbības finansēšanai nepārsniedz 100 000 *euro* gadā;

2) *(izslēgts ar 20.06.2018. likumu).*

3) *(izslēgta ar 02.03.2017. likumu)*

(3¹) Ja iestāde piedāvā vienīgi inovatīvu pakalpojumu elektronisko maksājumu jomā, tā Komisijas darbības finansēšanai maksā 1000 *euro* gadā turpmākos trīs gadus no dienas, kad iestāde reģistrēta šā likuma 10. panta trešajā daļā minētajā iestāžu reģistrā.

(4) Šajā pantā minētā iestāde Komisijas noteiktajā kārtībā un termiņos iesniedz tai pārskatu, kas nepieciešams šā panta pirmajā, otrajā daļā noteikto maksājumu aprēķināšanai, un līdz ceturksnim sekojošā mēneša trīsdesmitajam datumam veic attiecīgos maksājumus.

(5) Neliela apjoma maksājumu sistēma, kura tiek reģistrēta šā likuma 26.¹ panta otrajā daļā minētajā reģistrā, Komisijas darbības finansēšanai maksā 1000 *euro* gadā, veicot maksājumus līdz nākamā gada 30. janvārim.

(6) Komisija izdod normatīvos noteikumus par šā panta ceturtajā daļā minēto pārskatu iesniegšanas kārtību un par šā panta pirmajā, otrajā un piektajā daļā minēto maksājumu aprēķināšanas kārtību.

(24.04.2014. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 02.03.2017. un 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

V nodaļa

Maksājumu pakalpojumu sniedzēja un maksājuma pakalpojuma izmantotāja attiecības

(Nodaļas nosaukums 17.03.2011. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2013. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2013.)

41.pants. Maksājumu pakalpojumu sniedzēja un maksājuma pakalpojuma izmantotāja attiecības regulē šis likums, citi maksājumu pakalpojumu jomas darbību regulējošie normatīvie akti, Eiropas Savienības tieši piemērojamie tiesību akti maksājumu pakalpojumu un elektroniskās naudas jomā, kā arī civiltiesiskie līgumi, kurus maksājumu

pakalpojumu sniedzējs noslēdzis ar maksājuma pakalpojuma izmantotāju.

(20.06.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.07.2013.)

42.pants. Gada laikā pēc iestādes un maksājuma pakalpojuma izmantotāja savstarpēji noslēgtā līguma darbības termiņa beigām iestādei ir pienākums pēc maksājuma pakalpojuma izmantotāja pieprasījuma atmaksāt atpakaļ neizlietoto naudu, neprasot par to samaksu. Šā panta pirmajā teikumā minētais noteikums ietverams iestādes un maksājuma pakalpojuma izmantotāja līgumā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.03.2011. likumu, kas stājas spēkā 30.04.2011.)

43.pants. (1) Iestādes pienākums ir garantēt maksājuma pakalpojuma izmantotāja personas, kontu un darījumu noslēpumu.

(2) Ziņas par fizisko personu maksājumu kontiem un veiktajiem darījumiem sniedzamas pašām fiziskajām personām un to likumīgajiem pārstāvjiem.

(3) Ziņas par juridisko personu maksājumu kontiem un veiktajiem darījumiem sniedzamas šo juridisko personu pilnvarotajiem pārstāvjiem un augstākajām institūcijām pēc šo institūciju vadītāju pieprasījuma.

(4) Ziņas par maksājuma pakalpojuma izmantotāju, viņa maksājumu kontiem un veiktajiem darījumiem saskaņā ar rakstveida līgumu sniedzamas trešajai personai, ja pakalpojuma izmantotājs tam nepārprotami piekritis ar iestādi noslēgtajā līgumā.

(5) Ziņas par maksājuma pakalpojuma izmantotāju un viņa darījumiem, kuras iestāde iegūst, sniedzot maksājumu pakalpojumus saskaņā ar noslēgtajiem līgumiem, ir neizpaužamas ziņas, kas nesatur valsts noslēpumu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.03.2011. likumu, kas stājas spēkā 30.04.2011.)

44.pants. (1) Katrs, kas tīši vai netīši darījis zināmas atklātībai vai izpaudis personām, kurām nav tiesību attiecīgo informāciju saņemt, ziņas par iestādes klientu kontiem vai klientiem sniegtajiem maksājumu pakalpojumiem, ja viņam šīs ziņas uzticētas vai kļuvušas zināmas kā iestādes akcionāram vai dalībniekam, padomes (ja tāda izveidota) vai valdes loceklim vai iestādes darbiniekam, ir saucams pie kriminālatbildības likumā noteiktajā kārtībā.

(2) Personas, kas izdarījušas šā panta pirmajā daļā minēto pārkāpumu, sodāmas arī tādā gadījumā, ja pārkāpums izdarīts pēc tam, kad minētās personas izbeigušas līgumattiecības vai pienākumu pildīšanu, vai darba attiecības iestādē.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.03.2011. likumu, kas stājas spēkā 30.04.2011.)

44.¹ pants. (1) Ziņas par klientu un tā maksājumu kontu (izņemot elektroniskās naudas kontu) Valsts ieņēmumu dienestam kā kontu reģistra pārzinim sniedzamas atbilstoši Kontu reģistra likumā noteiktajam apjomam un kārtībai. Maksājumu pakalpojumu sniedzējam, kas noteikts šā likuma 2.panta otrās daļas 2., 3., 4., 7. un 8.punktā, ir pienākums sniegt šīs ziņas par šādām personām un to maksājumu kontiem (izņemot elektroniskās naudas kontus):

- 1) par fizisko personu — Latvijas Republikas rezidentu;
- 2) par fizisko personu — nerezidentu;
- 3) par juridisko personu — Latvijas Republikas rezidentu un nerezidenta pastāvīgo pārstāvniecību Latvijā;
- 4) par juridisko personu — Latvijas Republikas nerezidentu.

(1¹) Maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kas noteikti šā likuma 2.panta otrās daļas 2., 3., 4., 7. un 8.punktā, ir pienākums sniegt Valsts ieņēmumu dienestam informāciju par personu, kuru rezidences (reģistrācijas) valsts ir Latvijas Republika, aizdomīgiem darījumiem likuma "Par nodokļiem un nodevām" izpratnē un minētajā likumā noteiktajā kārtībā un apjomā.

(2) Šā likuma 2.panta otrās daļas 1.punktā noteiktais maksājumu pakalpojumu sniedzējs — kredītiestāde — ziņas Valsts ieņēmumu dienestam kā kontu reģistra pārzinim sniedz atbilstoši Kredītiestāžu likuma noteikumiem un Kontu reģistra likumā noteiktajā kārtībā un apjomā.

(3) Maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kas minēti šā likuma 2. panta otrās daļas 2., 3., 4., 7. un 8. punktā, ir pienākums iesniegt Valsts ieņēmumu dienestam informāciju par klientiem — fiziskajām personām, kas ir Latvijas Republikas rezidenti —, kuru maksājumu kontu (tai skaitā slēgto maksājumu kontu) iepriekšējā gada kopējā debeta vai kredīta apgrozījuma summa viena maksājumu pakalpojumu sniedzēja ietvaros sasniedz vai pārsniedz likumā "Par nodokļiem un nodevām" noteikto apmēru. Minētā informācija sniedzama likumā "Par nodokļiem un nodevām" noteiktajā apjomā un termiņā un, pamatojoties uz likumu "Par nodokļiem un nodevām", izdotajos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

(12.05.2011. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 24.04.2014., 30.11.2015., 23.11.2016. un 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

44.² pants. (1) Maksājumu pakalpojumu sniedzējs neuzsāk darījuma attiecības ar tādu azartspēļu organizētāju vai tā starpnieku, kas norādīts maksājumu pakalpojumu sniedzējam nosūtītajā Izložu un azartspēļu uzraudzības inspekcijas lēmumā par aizliegumu uzsākt un turpināt darījuma attiecības ar azartspēļu organizētāju, kurš darbību veic bez Latvijas Republikas normatīvajos aktos noteiktās licences, vai tā starpnieku (turpmāk — nelicencēts azartspēļu organizētājs). Ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir uzsācis darījuma attiecības ar nelicencētu azartspēļu organizētāju, tas pēc lēmuma saņemšanas šīs darījuma attiecības izbeidz.

(2) Maksājumu pakalpojumu sniedzējam ir aizliegts veikt kredītpārvēdumus uz šā panta pirmajā daļā minētajā lēmumā norādītā nelicencēta azartspēļu organizētāja kontu. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs šo pienākumu izpilda nekavējoties, bet ne vēlāk kā triju darba dienu laikā no lēmuma saņemšanas dienas.

(3) Maksājumu pakalpojumu sniedzējs nav atbildīgs par zaudējumiem, kas radušies, izpildot Izložu un azartspēļu uzraudzības inspekcijas lēmumā noteikto.

(4) Maksājumu pakalpojumu sniedzējs papildus maksājumu veikšanas ierobežojumiem, ja tādi maksātājam noteikti, atsaka veikt attālinātos maksājumus, izmantojot Latvijas Republikas rezidentam izsniegto maksājumu karti, maksājumu pakalpojumu saņēmējam — Latvijā nelicencētam interaktīvo azartspēļu un interaktīvo izložu organizētājam. Minēto attālināto maksājumu identificē pēc azartspēļu un izložu pakalpojumu sniedzējiem noteiktajiem identifikatoriem, kas tiem piešķirti starptautisko maksājumu karšu shēmās.

(5) Izložu un azartspēļu uzraudzības inspekcija nodrošina maksājumu pakalpojumu sniedzējus ar aktuālu informāciju par komersantiem, kuri ir Latvijā licencēti interaktīvo azartspēļu un interaktīvo izložu organizētāji. Informāciju publisko Izložu un azartspēļu uzraudzības inspekcijas mājaslapā internetā.

(6) Maksājumu pakalpojumu sniedzējs katru gadu līdz 1. februārim iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam informāciju par attālinātiem maksājumiem, kas iepriekšējā kalendāra gadā atteikti saskaņā ar šā panta ceturto daļu, norādot maksātāja vārdu, uzvārdu, personas kodu, kā arī maksājuma datumu un maksājuma pakalpojuma sniedzēja rīcībā esošos saņēmēju identificējošos datus. Vienā pārskatā var sniegt informāciju par vairākiem maksātājiem.

(24.04.2014. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 03.04.2019. likumu, kas stājas spēkā 13.04.2019. Ceturtā daļa stājas spēkā 01.05.2019. Sk. Pārejas noteikumu 39. un 40. punktu)

44.³ pants. (1) Maksājumu pakalpojumu sniedzējam, kas noteikts šā likuma 2.panta otrās daļas 2., 3., 4., 7. un 8.punktā (turpmāk — šā panta subjekts), Valsts ieņēmumu dienests paziņo izpildei šādus šajā pantā noteiktajā kārtībā obligāti izpildāmus rīkojumus:

- 1) rīkojumu par nodokļu maksātāja norēķinu operāciju daļēju vai pilnīgu apturēšanu;
- 2) rīkojumu par naudas līdzekļu apķīlāšanu;
- 3) rīkojumu par naudas līdzekļu pārskaitīšanu;
- 4) rīkojumu par izpildāmo darbību vai tā naudas līdzekļu apmēra precizēšanu, kas noteikts ar šīs daļas 1., 2. un 3.punktā paredzēto rīkojumu, vai par iepriekš paziņotā rīkojuma atcelšanu.

(2) Šā panta subjektam tiesu izpildītāji paziņo izpildei šādus šajā pantā noteiktajā kārtībā obligāti izpildāmus rīkojumus:

- 1) rīkojumu par naudas līdzekļu apķīlāšanu;
- 2) rīkojumu par naudas līdzekļu pārskaitīšanu;

3) rīkojumu par izpildāmo darbību vai tā naudas līdzekļu apmēra precizēšanu, kas noteikts ar šīs daļas 1. un 2.punktā paredzēto rīkojumu, vai par iepriekš paziņotā rīkojuma atcelšanu.

(3) Šā panta pirmajā un otrajā daļā noteiktā rīkojuma pieņemšanu izpildei un paziņojuma sniegšanu par rīkojuma izpildi (turpmāk – datu apmaiņu) šā panta subjekts veic vienā no šādiem datu apmaiņas veidiem:

1) elektroniski, izmantojot Valsts reģionālās attīstības aģentūras pārziņā esošo valsts informācijas sistēmu savietotāju;

2) šifrēti ar elektroniskā pasta starpniecību;

3) rakstveidā (papīra formā vai kā elektroniski parakstītu dokumentu).

(4) Maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kas noteikts šā likuma 2.panta otrās daļas 1.punktā, datu apmaiņu ar Valsts ieņēmumu dienestu un tiesu izpildītājiem veic Kredītiestāžu likumā noteiktajā kārtībā.

(5) Šā panta subjektam ir pienākums šā panta pirmajā un otrajā daļā noteikto rīkojumu, kas paziņots iepriekšējās darbdienu laikā, pieņemt izpildei ne vēlāk kā līdz kārtējās darbdienu beigām (plkst. 23.59). Šā panta subjekts nekavējoties aptur norēķinu operācijas pēc šā panta pirmās daļas 1.punktā noteiktā rīkojuma pieņemšanas izpildei rīkojumā norādītajā apmērā. Šā panta subjekts nekavējoties apķīlā personas kontos esošos naudas līdzekļus pēc šā panta pirmās daļas 2.punktā un otrās daļas 1.punktā noteiktā rīkojuma pieņemšanas izpildei rīkojumā norādītās summas apmērā vai, ja naudas līdzekļu nepietiek, — tiklīdz tie ir saņemti personas kontos, līdz rīkojumā norādītās summas sasniegšanai.

(6) Šā panta subjekts, kas, izmantojot šā panta trešās daļas 1. un 2.punktā noteikto datu apmaiņas veidu, ir pieņēmis izpildei šā panta pirmās daļas 2.punktā un otrās daļas 1.punktā noteikto rīkojumu, triju darbdienu laikā pēc attiecīgā rīkojuma pieņemšanas izpildei paziņo rīkojuma devējam par rīkojuma izpildi, nosūtot paziņojumu par izpildi. Paziņojumā par izpildi norāda personas identifikācijas datus (par fizisko personu — vārdu, uzvārdu un personas kodu vai dzimšanas datumu; par juridisko personu — nosaukumu un reģistrācijas numuru), izpildītā rīkojuma numuru un apķīlātās summas apmēru.

(7) Šā panta subjektam ir pienākums nekavējoties pēc šā panta pirmās daļas 3.punktā un otrās daļas 2.punktā noteiktā rīkojuma pieņemšanas izpildei pārskaitīt rīkojuma devējam naudas līdzekļus uz rīkojumā norādīto kontu. Naudas līdzekļus pārskaita tādā apmērā, kas nav mazāks par paziņojumā par rīkojuma izpildi norādīto, izņemot gadījumus, kad rīkojumā par naudas līdzekļu pārskaitīšanu norādīts samazināts pārskaitāmo naudas līdzekļu apmērs. Ja pēc tam, kad naudas līdzekļi ir pārskaitīti šajā daļā noteiktajā apmērā, šā panta pirmās daļas 3.punktā un otrās daļas 2.punktā noteiktais rīkojums nav izpildīts pilnīgi, šā panta subjekts naudas līdzekļus apķīlā, tiklīdz tie ir saņemti personas kontos, un nekavējoties pārskaita tos uz rīkojumā norādīto kontu.

(8) Šā panta subjekts līdz šā panta pirmajā un otrajā daļā noteikto rīkojumu pilnīgai izpildei vai to atcelšanai klientam (tā pilnvarotai personai) nesniedz maksājumu pakalpojumus un nepilda citus uzdevumus, kas saistīti ar personas kontos esošo naudas līdzekļu pārskaitīšanu vai izsniegšanu no personas konta, izņemot šajā pantā noteikto naudas līdzekļu pārskaitīšanu.

(9) Saņēmis vairākus rīkojumus, šā panta subjekts tos pieņem izpildei un izpilda tādā secībā, kādā tie paziņoti. Rīkojums, kas nosūtīts, izmantojot šā panta trešās daļas 1.punktā noteikto datu apmaiņas veidu, uzskatāms par paziņotu brīdī, kad tas ievietots Valsts reģionālās attīstības aģentūras pārziņā esošajā valsts informācijas sistēmu savietotājā, un ir pieņemams izpildei piešķirto unikālo numuru secībā. Šā panta pirmās daļas 4.punktā un otrās daļas 3.punktā noteiktais rīkojums pieņemams izpildei piešķirto unikālo numuru secībā un izpildāms tādā secībā, kāda tika noteikta sākotnējā (aizstājamā) rīkojuma izpildei.

(10) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā šā panta subjekts, izpildot šā panta pirmajā un otrajā daļā noteikto rīkojumu, uzsāk un veic datu apmaiņu, izmantojot šā panta trešās daļas 1.punktā noteikto datu apmaiņas veidu. Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā šā panta subjekts, izpildot šā panta pirmajā daļā noteikto rīkojumu, uzsāk un veic datu apmaiņu, izmantojot šā panta trešās daļas 2.punktā noteikto datu apmaiņas veidu.

(23.11.2016. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2017. Trešās daļas 2. un 3. punkts, kā arī desmitās daļas otrais teikums (attiecināms uz deleģējumu Ministru kabinetam noteikt kārtību, kādā šā panta subjekts, izpildot šā panta pirmajā daļā noteikto rīkojumu, uzsāk un veic datu apmaiņu, izmantojot šā panta trešās daļas 2.punktā noteikto datu apmaiņas veidu) zaudē spēku 01.07.2019. Sk. Pārejas noteikumu 18., 19. un 20. punktu)

VI nodaļa

Maksājumu pakalpojumu sniedzēju, elektroniskās naudas iestāžu un

maksājumu sistēmu darbības uzraudzība un atbildība

(Nodaļas nosaukums 24.04.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

45.pants. (1) Komisijai ir tiesības papildus noteikt vēl citas iestāžu darbību regulējošas prasības, lai mazinātu iestāžu darbības risku un aizsargātu elektroniskās naudas turētājus un maksājumu pakalpojumu izmantotājus.

(2) Komisija savā mājaslapā internetā publicē informāciju par Patērētāju tiesību aizsardzības centra izveidotu tīmekļvietni, kurā patērētājiem iespējams salīdzināt maksājumu pakalpojumu sniedzēju noteikto maksu par pakalpojumiem, kas saistīti ar maksājumu kontu.

(17.03.2011. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 24.04.2014. un 02.03.2017. likumu, kas stājas spēkā 28.03.2017.)

46.pants. (1) Maksājumu iestāde, kas ir komercsabiedrība, gada pārskatā un konsolidētajā gada pārskatā informāciju par maksājumu pakalpojumiem, kas minēti šā likuma 1.panta 1.punktā, un par citu darbību, ko tā veikusi atbilstoši šā likuma 36.panta pirmajai daļai, atspoguļo finanšu pārskata un konsolidētā finanšu pārskata posteņos.

(¹) Elektroniskās naudas iestāde gada pārskatā un konsolidētajā gada pārskatā informāciju par darbību, kas saistīta ar elektroniskās naudas pakalpojumu sniegšanu, un citu darbību, ko tā veikusi atbilstoši šā likuma 36.¹ panta pirmās daļas 2., 3. un 4. punktam, atspoguļo atsevišķos finanšu pārskata un konsolidētā finanšu pārskata posteņos.

(²) Papildus šā panta 1.¹ daļas noteikumiem elektroniskās naudas iestāde, kas sniedz maksājumu pakalpojumus, gada pārskatā un konsolidētajā gada pārskatā informāciju par darbību, ko tā veikusi atbilstoši šā likuma 36.¹ panta pirmās daļas 1. punktam, atspoguļo atsevišķos finanšu pārskata un konsolidētā finanšu pārskata posteņos.

(2) Maksājumu iestāde, kas ir komercsabiedrība un elektroniskās naudas iestāde, kas veic maksājumu pakalpojumus, gada pārskata un konsolidētā gada pārskata pielikumā uzrāda pārskata gadā veikto maksājumu kopsummu. Iestādes pārskata gads sakrīt ar kalendāra gadu.

(¹) Elektroniskās naudas iestāde gada pārskata un konsolidētā gada pārskata pielikumā norāda apgrozībā esošās elektroniskās naudas apmēru pārskata gada 31.decembrī un pārskata gadā atpirktās elektroniskās naudas apmēru. Elektroniskās naudas iestādes pārskata gads sakrīt ar kalendāra gadu.

(3) Maksājumu iestāde, kas ir fiziskā persona, līdz kārtējā kalendārā gada 1.aprīlim iesniedz Komisijai informāciju par iepriekšējā kalendārā gadā veikto maksājumu kopsummu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.03.2011., 24.04.2014. un 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

46.¹ pants. (1) Maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kas sniedz ar maksājumu kontu saistītus pakalpojumus, reizi gadā iesniedz Patērētāju tiesību aizsardzības centram aktuālo informāciju par šā likuma 60.¹ panta otrajā daļā minēto pakalpojumu maksu. Ja maksājumu pakalpojumu sniedzēja iepriekš sniegtajā informācijā ir veiktas izmaiņas, maksājumu pakalpojumu sniedzējs par tām paziņo Patērētāju tiesību aizsardzības centram šā panta otrajā daļā minētajos noteikumos paredzētajā termiņā.

(2) Ministru kabinets nosaka Patērētāju tiesību aizsardzības centram saskaņā ar šā panta pirmo daļu sniedzamās informācijas apjomu, saturu, iesniegšanas kārtību, termiņus un formu.

(02.03.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.03.2017. Sk. Pārejas noteikumu 23. punktu)

47.pants. Iestādes pienākums ir informēt Komisiju par visiem apstākļiem, kas var būtiski ietekmēt iestādes turpmāko darbību.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.03.2011. likumu, kas stājas spēkā 30.04.2011.)

48.pants. (1) Uzraudzības funkciju veikšanai Komisija ir tiesīga pieprasīt, lai iestāde sagatavo pārskatus par tās darbību saskaņā ar Komisijas izdotajiem normatīvajiem noteikumiem par šo pārskatu sagatavošanas un iesniegšanas kārtību.

(2) Komisija izdod normatīvos noteikumus, kas nosaka prasības iestādes iekšējās kontroles sistēmas izveidei un darbībai, lai nodrošinātu iestāžu darbības risku pārvaldīšanu un aizsargātu maksājumu pakalpojumu izmantotāju un

elektroniskās naudas turētāju likumīgās intereses.

(3) Komisijai ir tiesības noteikt iestāžu un maksājumu sistēmas darbību regulējošas prasības, kas izriet no Eiropas Banku iestādes pieņemtajiem lēmumiem, pamatnostādnēm un ieteikumiem maksājumu pakalpojumu un elektroniskās naudas jomā, ņemot vērā Eiropas finanšu uzraudzības sistēmas pārrobežu darbības raksturu, lai nodrošinātu dalībvalstīs vienotu un efektīvu uzraudzības praksi.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.03.2011., 20.06.2013., 24.04.2014. un 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

49.pants. (1) Lai pārbaudītu iestāžu un maksājumu sistēmu darbības atbilstību šā likuma prasībām, kā arī Eiropas Savienības tieši piemērojamo tiesību aktu prasībām, Komisijai ir tiesības:

1) pieprasīt, lai iestāde vai institūcija, vai persona, kas ir atbildīga par maksājumu sistēmas darbību, sniedz uzraudzībai nepieciešamo informāciju;

2) veikt pārbaudes iestādē vai institūcijā, vai pie personas, kas ir atbildīga par maksājumu sistēmas darbību, un pārbaudīt attiecīgās sistēmas darbību.

(2) Lai pārbaudītu citā dalībvalstī licencētu iestāžu atvērto filiāļu un izmantoto pārstāvju, kas uzsākuši darbību Latvijā šā likuma 31. panta pirmajā daļā noteiktajā kārtībā, darbības atbilstību šā likuma V, VII, VIII, IX, X, XI, XII, XIII, XIV, XIV¹ un XV nodaļas prasībām, Komisijai ir tiesības:

1) pieprasīt, lai filiāle, pārstāvis vai pārstāvju centrālais kontaktpunkts sniedz uzraudzībai nepieciešamo informāciju;

2) veikt pārbaudes filiālē vai pārstāvja atrašanās vietā.

(24.04.2014. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

49.¹ pants. (1) Citā dalībvalstī licencētas iestādes filiāle vai pārstāvis, kas Latvijā uzsācis darbību šā likuma 31. panta pirmajā daļā noteiktajā kārtībā, vismaz reizi gadā sniedz Komisijai pārskatu par sniegtajiem maksājumu pakalpojumiem, kā arī elektroniskās naudas iestādes filiāle vai pārstāvis sniedz informāciju par emitēto, izplatīto un atpirkto elektronisko naudu.

(2) Šā panta pirmajā daļā minētā pārskata iesniegšanas kārtību un saturu nosaka Eiropas Savienības tieši piemērojamie tiesību akti par ziņošanu iesaistīto dalībvalstu iestāžu uzraudzības institūcijām.

(3) Komisijai, ievērojot Eiropas Savienības tieši piemērojamo tiesību aktu prasības par centrālā kontaktpunkta noteikšanas kritērijiem, ir tiesības pieprasīt, lai citā dalībvalstī licencēta iestāde, kura Latvijā ar pārstāvju starpniecību ir uzsākusi maksājumu pakalpojumu sniegšanu šā likuma 31. panta pirmajā daļā noteiktajā kārtībā, nosaka centrālo kontaktpunktu, lai nodrošinātu darbības atbilstību šā likuma 49. panta otrajā daļā minētajām prasībām.

(20.06.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

50.pants. (1) Citas dalībvalsts iestāžu uzraudzības institūcijai ir tiesības veikt pārbaudes Latvijā reģistrētajās attiecīgās dalībvalsts iestāžu filiālēs un pie iestāžu pārstāvjiem vai pilnvarot tam Komisiju.

(2) Pirms pārbaudes uzsākšanas citas dalībvalsts iestāžu uzraudzības institūcija laikus rakstveidā informē par to Komisiju. Komisijas pārstāvim ir tiesības piedalīties pārbaudē. Citas dalībvalsts iestāžu uzraudzības institūcija iesniedz Komisijai ziņojuma par veiktās pārbaudes rezultātiem kopiju.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.03.2011. un 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

50.¹ pants. (1) Komisija ir atbildīga par sadarbību ar dalībvalstu uzraudzības institūcijām un Eiropas Banku iestādi, lai nodrošinātu tūlītēju apmaiņu ar informāciju par Latvijā licencēto un reģistrēto maksājumu pakalpojumu sniedzēju darbību.

(2) Komisija, pamatojoties uz motivētu pieprasījumu, sniedz dalībvalstu uzraudzības institūcijām vai Eiropas Banku iestādei informāciju par Latvijā licencētajiem un reģistrētajiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kas sniedz šajā likumā minētos pakalpojumus, ja šāda informācija nepieciešama uzraudzības institūciju pienākumu veikšanai. Komisijai ir tiesības norādīt, ka minēto informāciju drīkst izpaust trešajām personām, kurām tā nepieciešama likumā noteikto funkciju veikšanai, tikai ar Komisijas rakstveida piekrišanu.

(3) Komisijai ir tiesības ar lēmumu atteikt citas dalībvalsts uzraudzības institūcijai sadarbību pārbaužu vai citu uzraudzības darbību veikšanā vai šā panta otrajā daļā noteiktās informācijas apmaiņā, ja:

- 1) šāda pārbaude uz vietas, cita uzraudzības darbība vai informācijas apmaiņa var nelabvēlīgi ietekmēt Latvijas valsts suverenitāti, drošību vai sabiedrisko kārtību;
- 2) Latvijā par to pašu pārkāpumu un pret tām pašām personām jau ir uzsākts tiesvedības process;
- 3) par to pašu pārkāpumu un attiecībā uz tām pašām personām jau ir stājies spēkā tiesas spriedums.

(4) Komisija attiecīgi informē sadarbības pieprasījumu iesniegušo dalībvalsts uzraudzības institūciju par atteikumu un tā iemesliem.

(02.03.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.03.2017.)

51.pants. (1) Ja Komisija konstatē, ka citā dalībvalstī licencētas iestādes filiāle vai pārstāvis, kas darbojas Latvijā, vai citā dalībvalstī licencēta iestāde, kas sniedz finanšu pakalpojumus, neatverot tajā filiāli vai neizmantojot pārstāvi, veic darbības, kas ir pretrunā ar normatīvajiem aktiem, tā nekavējoties pieprasa, lai attiecīgā filiāle vai pārstāvis vai iestāde izbeidz šādas darbības.

(2) Ja citā dalībvalstī licencētas iestādes filiāle vai pārstāvis, kas darbojas Latvijā, vai citā dalībvalstī licencēta iestāde, kas sniedz finanšu pakalpojumus, neatverot tajā filiāli vai neizmantojot pārstāvi, neizbeidz darbības, kas ir pretrunā ar normatīvajiem aktiem, Komisija nekavējoties par to informē attiecīgās dalībvalsts iestāžu uzraudzības institūciju, kuras pienākums ir rīkoties tā, lai pārkāpumi tiktu novērsti. Citas dalībvalsts iestāžu uzraudzības institūcija informē Komisiju par veiktajiem pasākumiem.

(3) Ja citā dalībvalstī licencētas iestādes filiāle vai pārstāvis, kas darbojas Latvijā, vai citā dalībvalstī licencēta iestāde, kas sniedz finanšu pakalpojumus, neatverot tajā filiāli, turpina veikt darbības, kas ir pretrunā ar normatīvajiem aktiem un tādējādi rada situāciju, kad nepieciešama tūlītēja rīcība, lai novērstu nopietnu apdraudējumu maksājumu pakalpojumu izmantotāju un elektroniskās naudas turētāju kopīgajām interesēm Latvijā, Komisija par to informē attiecīgās dalībvalsts iestāžu uzraudzības institūciju un papildus šā panta otrajā daļā minētajam veic pasākumus, lai šādus pārkāpumus novērstu.

⁽³⁾ Kad konstatētais apdraudējums ir novērsts, Komisija atceļ noteiktos pasākumus, par to informējot attiecīgo iestādi un tās filiāli vai pārstāvi.

(4) Šā panta pirmās, otrās, trešās un 3.¹ daļas prasības neliedz Komisijai veikt darbības, lai novērstu pārkāpumus, kas ir pretrunā ar sabiedrības intereses aizsargājošiem normatīvajiem aktiem, un piemērotu sodus par šiem pārkāpumiem.

(5) Komisijas administratīvo aktu, kas izdots saskaņā ar šo likumu, var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā. Tiesa triju tiesnešu sastāvā lietu izskata kā pirmās instances tiesa. Administratīvās apgabaltiesas spriedumu var pārsūdzēt, iesniedzot kasācijas sūdzību.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.03.2011., 24.04.2014. un 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

52.pants. (1) Informācija par iestādi un dalībvalstī licencētas iestādes filiāli vai pārstāvi, kas uzsācis darbību Latvijā šā likuma 31. panta pirmajā daļā noteiktajā kārtībā, un to klientiem, iestādes, dalībvalstī licencētas iestādes filiāles vai pārstāvja un to klientu darbību, kura iepriekš nav bijusi likumā noteiktajā kārtībā publicēta vai kuras izpaušanu nenosaka citi likumi vai nav apstiprinājusi Komisijas padome, kā arī Komisijas rīcībā esošā ar finanšu un kapitāla tirgus dalībnieku un maksājumu sistēmu darbību saistītā informācija uzskatāma par ierobežotas pieejamības informāciju un nav izpaužama trešām personām citādi kā vien pārskata vai apkopojuma veidā, kas izslēdz iespēju identificēt kādu dalībvalstī licencētas iestādes filiāli vai pārstāvi, vai to klientu.

(2) Šā panta pirmās daļas noteikumi neliedz Komisijai atbilstoši tās kompetencei apmainīties ar ierobežotas pieejamības informāciju ar citām finanšu un kapitāla tirgus dalībnieku uzraudzības institūcijām, saglabājot sniegtajai informācijai ierobežotas pieejamības statusu.

(3) Komisija ir tiesīga saskaņā ar šā panta otro, ceturto un piekto daļu saņemto informāciju izmantot vienīgi uzraudzības funkciju veikšanai:

- 1) lai pārliecinātos par iestāžu dibināšanu un darbību regulējošo normatīvo aktu ievērošanu;
- 2) lai piemērotu likumā noteiktos tiesību ierobežojumus un sodus;
- 3) tiesvedības procesā, kurā tiek apstrīdēti Komisijas izdotie administratīvie akti vai faktiskā rīcība.

(4) Šā panta pirmās un trešās daļas noteikumi neliedz Komisijai atbilstoši tās kompetencei apmainīties ar ierobežotas pieejamības informāciju ar:

- 1) citas dalībvalsts finanšu un kapitāla tirgus dalībnieku uzraudzības institūcijām, Eiropas Centrālo banku un Eiropas Banku iestādi;
- 2) iestādēm vai personām, kas Latvijā vai dalībvalstīs atbildīgas par iestāžu maksājumu pakalpojumu pārtraukšanas, maksātnespējas, likvidācijas, kā arī kredītiestāžu un citu finanšu iestāžu uzskaites pārbažu procedūrām;
- 3) personām, kas dalībvalstīs veic likumā noteiktās iekšējās pārbaudes un revīzijas iestādēs, kredītiestādēs, apdrošinātājos, ieguldījumu brokeru, ieguldījumu pārvaldes sabiedrībās un citās finanšu iestādēs.

(5) Šā panta noteikumi neliedz Komisijai apmainīties ar ierobežotas pieejamības informāciju ar dalībvalstu centrālajām bankām un citām institūcijām, kas ir atbildīgas par maksājumu sistēmu pārraudzību, ja šāda informācija tām nepieciešama likumā noteikto funkciju veikšanai.

(6) Šā panta noteikumi neliedz Komisijai sniegt ierobežotas pieejamības informāciju saskaņā ar Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas likumu Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas dienestam, kā arī izmeklēšanas iestādei, prokuratūrai un tiesai kriminālprocesa ietvaros.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.03.2011., 24.04.2014. un 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

53.pants. (1) Komisijas darbinieki, Komisijas pilnvarotas personas vai citas personas, kas darbojas Komisijas pilnvarotu personu uzdevumā, uzskatāmas par amatpersonām un sodāmas par neizpaužamas informācijas izpaušanu, ja tās tīši vai netīši izpaukušas atklātībā vai citām personām ziņas par iestādi.

(2) Šā panta pirmās daļas noteikumi neattiecas uz ziņām, ko šā panta pirmajā daļā minētās personas sniedz šajā likumā, kā arī citos likumos noteiktajos gadījumos un kārtībā.

(3) Personas, kas izdarījušas šā panta pirmajā daļā minētos pārkāpumus, sodāmas arī tad, ja tie izdarīti pēc tam, kad minētās personas izbeigušas līgumattiecības vai pienākumu pildīšanu, vai darba attiecības Komisijā vai kā Komisijas pilnvarotas personas vai citas personas, kuras darbojušās Komisijas pilnvarotu personu uzdevumā.

(4) Ja Komisija iestādes darbībā konstatē likumu pārkāpumus, tā par šiem pārkāpumiem ir tiesīga informēt Valsts ieņēmumu dienestu, Latvijas Republikas prokuratūru un pirmstiesas izmeklēšanas iestādes.

(5) Komisija, tās darbinieki un pilnvarnieki nav atbildīgi par zaudējumiem, kas radušies iestādei vai trešajām personām, kā arī nav saucami pie atbildības par darbībām, kuras tie tiesiski, precīzi, pamatoti un labticīgi veikuši, pienācīgi pildot uzraudzības funkcijas šajā likumā un citos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.03.2011. likumu, kas stājas spēkā 30.04.2011.)

54.pants. Reģistrētajiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem — juridiskajām personām — Latvijā funkcionējošās maksājumu sistēmas nodrošina objektīvus, nediskriminējošus un samērīgus piekļuves (dalības) nosacījumus. Maksājumu sistēmām nav tiesību ierobežot piekļuvi sistēmai (dalību sistēmā) vairāk, nekā tas pamatoti nepieciešams, lai aizsargātu sistēmu pret norēķina, operacionālajiem un komercdarbības riskiem vai nodrošinātu sistēmas operacionālo vai finansiālo stabilitāti.

55.pants. (1) Latvijā funkcionējošām maksājumu sistēmām nav atļauts noteikt maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, maksājumu pakalpojumu izmantotājiem vai citām maksājumu sistēmām nevienu no šādiem nosacījumiem:

- 1) ierobežojošus nosacījumus attiecībā uz faktisku dalību citās maksājumu sistēmās;
- 2) nosacījumu, kas savstarpēji diskriminē licenci saņēmušos maksājumu pakalpojumu sniedzējus vai

reģistrētus maksājumu pakalpojumu sniedzējus attiecībā uz to tiesībām un pienākumiem;

3) nosacījumu, kas ietver ierobežojumu, kura pamatā ir iestādes statuss.

(2) Šā panta pirmo daļu un šā likuma 54.panta noteikumus nepiemēro:

1) likumā "Par norēķinu galīgumu maksājumu un finanšu instrumentu norēķinu sistēmās" noteiktajām maksājumu sistēmām;

2) maksājumu sistēmām, kas aptver tikai tādus maksājumu pakalpojumu sniedzējus, kuri ietilpst vienā komercsabiedrību grupā;

3) *(izslēgts ar 20.06.2018. likumu).*

(3) Ja likumā "Par norēķinu galīgumu maksājumu un finanšu instrumentu norēķinu sistēmās" noteiktās maksājumu sistēmas noteikumi to paredz un sistēmas dalībnieks nodrošina iespēju maksājumu pakalpojumu sniedzējam, kas nav sistēmas dalībnieks, veikt pārskaitījumus caur sistēmu, dalībniekam ir pienākums šādu iespēju nodrošināt arī citam maksājumu pakalpojumu sniedzējam objektīvā, samērīgā un nediskriminējošā veidā atbilstoši šā likuma 54. pantā noteiktajam.

(4) Ja šā panta trešajā daļā minētās sistēmas dalībnieks iestādei liedz pārskaitījumu veikšanu caur attiecīgo sistēmu, tas pamato iestādei savu atteikumu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

55.¹ pants. (1) Kredītiestādei ir pienākums nodrošināt iestādēm objektīvu, samērīgu un nediskriminējošu piekļu kredītiestādes sniegtajiem maksājumu konta pakalpojumiem. Šāda piekļuve ir pietiekami plaša, lai iestāde spētu efektīvi un netraucēti sniegt maksājumu pakalpojumus un elektroniskās naudas pakalpojumus.

(2) Kredītiestāde nekavējoties, bet ne vēlāk kā piecu darba dienu laikā ziņo Komisijai par katru šā panta pirmajā daļā minētās piekļuves atteikumu, klāt pievienojot attiecīgu pamatojumu. Kredītiestāde šādu ziņojumu Komisijai nosūta elektroniskā veidā.

(20.06.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

56. pants. (1) Ja Komisija konstatē, ka maksājumu sistēma, maksājumu pakalpojumu sniedzējs vai elektroniskās naudas iestāde neievēro šā likuma prasības, Komisijas izdotos normatīvos noteikumus vai Eiropas Savienības tieši piemērojamos normatīvos aktus maksājumu pakalpojumu un elektroniskās naudas jomā, tā, pieņemot lēmumu, ir tiesīga īstenot un piemērot:

1) vienu vai vairākus šādus uzraudzības pasākumus:

a) pieprasīt, lai persona, kas ir atbildīga par maksājumu sistēmas darbību, maksājumu pakalpojumu sniedzējs vai elektroniskās naudas iestāde nekavējoties veic pasākumus, kas nepieciešami, lai novērstu darbības neatbilstību normatīvajiem aktiem, un iesniedz Komisijai tās noteiktajā termiņā rīcības plānu,

b) dot personai, kas ir atbildīga par maksājumu sistēmas darbību, maksājumu pakalpojumu sniedzēja vai elektroniskās naudas iestādes pārraudzības institūcijām un izpildinstitūcijām, kā arī šo institūciju vadītājiem un locekļiem rakstveida rīkojumus, kas nepieciešami, lai ierobežotu vai apturētu maksājumu sistēmas, maksājumu pakalpojumu sniedzēja vai elektroniskās naudas iestādes darbību, kura apdraud vai var apdraudēt to stabilitāti, maksātspēju vai reputāciju,

c) noteikt ierobežojumus maksājumu pakalpojumu sniedzēja vai elektroniskās naudas iestādes darbībai, tai skaitā daļēji vai pilnīgi apturēt maksājumu pakalpojumu sniegšanu,

d) daļēji vai pilnīgi apturēt elektroniskās naudas emisiju elektroniskās naudas iestādei;

2) vienu vai vairākas šādas sankcijas:

a) izteikt personai, kas ir atbildīga par maksājumu sistēmas darbību, maksājumu pakalpojumu sniedzējam, elektroniskās naudas iestādei vai par pārkāpumu atbildīgajai fiziskajai personai brīdinājumu,

b) uzlikt par pienākumu personas, kas ir atbildīga par maksājumu sistēmas darbību, maksājumu pakalpojumu sniedzēja vai elektroniskās naudas iestādes akcionāru sapulcei, dalībnieku sapulcei, padomei vai valdei atsaukt no amata valdes vai padomes locekli, personu, kas ir tieši atbildīga par iestādes maksājumu pakalpojumu darbības vai elektroniskās naudas emisijas pārvaldību, personu, kas ir atbildīga par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas prasību izpildi, vai prokūristu,

c) uzlikt juridiskajai personai vai par pārkāpumu atbildīgajai fiziskajai personai soda naudu līdz 142 300 *euro* par šajā likumā vai Komisijas izdotajos normatīvajos noteikumos, vai Eiropas Savienības tieši piemērojamos tiesību aktos maksājumu pakalpojumu un elektroniskās naudas jomā noteikto prasību pārkāpumiem.

(2) Par normatīvo aktu pārkāpumiem noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas jomā Komisija piemēro Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas likumā noteiktās sankcijas.

(3) Ja Komisija, pamatojoties uz šā panta pirmās un otrās daļas noteikumiem, ir izdevusi administratīvo aktu, izņemot lēmumu par soda naudas uzlikšanu, šā akta pārsūdzēšana neaptur tā darbību.

(4) Komisija informāciju par personai saskaņā ar šā panta pirmo un otro daļu piemērotajām sankcijām un uzraudzības pasākumiem ievieto savā mājaslapā internetā, norādot ziņas par personu un tās izdarīto pārkāpumu, kā arī par Komisijas izdotā administratīvā akta apstrīdēšanu, pieņemto nolēmumu un tā pārsūdzēšanu.

(5) Komisija šā panta ceturtajā daļā minēto informāciju var publiskot, neidentificējot personu, ja pēc iepriekšēja izvērtējuma veikšanas konstatē, ka attiecīgās fiziskās vai juridiskās personas datu atklāšana var apdraudēt finanšu tirgus stabilitāti vai radīt nesamērīgu kaitējumu iesaistītajām personām.

(6) Ja paredzams, ka šā panta piektajā daļā minētie apstākļi saprātīgā laika posmā var beigties, šā panta ceturtajā daļā minētās informācijas publiskošanu var atlikt uz šādu laika posmu.

(7) Šajā pantā noteiktajā kārtībā Komisijas mājaslapā internetā ievietotā informācija ir pieejama piecus gadus no tās ieviešanas dienas.

(02.03.2017. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 26.10.2017. likumu, kas stājas spēkā 09.11.2017.)

VII nodaļa

Maksājumu pakalpojumu sniegšanas, elektroniskās naudas turēšanas un elektroniskās naudas atpirkšanas nosacījumi un informēšanas prasības

(Nodaļas nosaukums 17.03.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 30.04.2011.)

57.pants. *(Izslēgts ar 02.03.2017. likumu, kas stājas spēkā 28.03.2017.)*

58.pants. (1) Maksājumus veic valūtā, par kuru maksājuma pakalpojuma sniedzējs un pakalpojuma izmantotājs vienojušies.

(2) Ja pirms maksājuma uzsākšanas preču pārdošanas vai pakalpojuma sniegšanas vietā pārdevējs maksātājam piedāvā veikt valūtas konvertēšanu vai ja valūtas konvertēšanu piedāvā veikt maksājuma saņēmējs, tai personai, kura piedāvā maksātājam šo valūtas konvertēšanas pakalpojumu, ir pienākums informēt maksātāju par maksu, kā arī maksājuma summas konvertēšanai izmantojamo valūtas kursu.

58.¹ pants. (1) Ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs piedāvā atvērt maksājumu kontu kā daļu no komplekta kopā ar citu pakalpojumu, kas nav saistīts ar maksājumu kontu, tas informē patērētāju par to, kāda ir atsevišķā katra komplektā iekļautā pakalpojuma maksa. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs informē patērētāju par to, vai maksājumu kontu ir iespējams atvērt arī atsevišķi.

(2) Ja viens vai vairāki pakalpojumi tiek piedāvāti kā ar maksājumu kontu saistītu pakalpojumu komplekta sastāvdaļas, maksājumu pakalpojumu sniedzējs informācijā par piemērojamo maksu norāda maksu par visu komplektu, kā arī atsevišķo maksu par katru tajā ietilpstošo pakalpojumu.

(3) Maksājumu pakalpojumu sniedzējs bez maksas sniedz šajā pantā paredzēto informāciju tā klientu apkalpošanas telpās vai mājaslapā internetā, kā arī — pēc pieprasījuma — papīra formā vai izmantojot citu pastāvīgu

informācijas nesēju.

(02.03.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.03.2017.)

59.pants. (1) Ja maksājuma saņēmējs piedāvā atlaidi par noteikta maksājuma instrumenta izmantošanu, tas informē par to maksātāju pirms maksājuma uzsākšanas.

(2) Ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs vai cita maksājumā iesaistītā persona pieprasa maksu par noteikta maksājuma instrumenta izmantošanu, tā pirms maksājuma uzsākšanas informē par to maksājuma pakalpojuma izmantotāju, ja vien maksājumu pakalpojumu sniedzējs nav sniedzis šo informāciju atbilstoši šā likuma 63. panta prasībām. Maksātājam nav pienākuma maksāt šajā daļā minēto maksu, ja pirms maksājuma uzsākšanas tas par šo maksu netika informēts.

(3) Elektroniskās naudas emitentam ir aizliegts piešķirt elektroniskās naudas turētājam procentus vai citu finansiālu labumu par darbību kopumu, kas saistīts ar elektroniskās naudas turēšanu noteiktā laika posmā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.03.2011. un 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

60.pants. (1) Maksājumu pakalpojumu sniedzējs šā likuma VII, VIII un IX nodaļā noteikto informāciju maksājuma pakalpojuma izmantotājam sniedz bez maksas.

(2) Maksājumu pakalpojumu sniedzējs, vienojoties ar maksājuma pakalpojuma izmantotāju, var iekasēt maksu, ja pēc pakalpojuma izmantotāja pieprasījuma:

- 1) informācija tiek sniegta biežāk, nekā to nosaka standartlīgums;
- 2) informācija tiek sniegta citiem, nevis standartlīgumā noteiktajiem saziņas līdzekļiem;
- 3) tiek sniegta ne tikai standartlīgumā noteiktā informācija, bet arī papildu informācija.

(3) Ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nosaka maksu par informācijas sniegšanu saskaņā ar šā panta otro daļu, šo maksu nosaka pamatotu un atbilstošu maksājumu pakalpojumu sniedzēja faktiskajām izmaksām.

60.¹ pants. (1) Komisija izdod normatīvos noteikumus, kas nosaka Latvijas Republikas teritorijā patērētāju plaši izmantoto ar maksājumu kontu saistīto pakalpojumu (turpmāk — patērētāju biežāk izmantojamie pakalpojumi) standartizēto terminu sarakstu un terminu definīcijas (turpmāk — standartizēto terminu saraksts). Komisija reizi četros gados novērtē un, ja nepieciešams, aktualizē standartizēto terminu sarakstu.

(2) Maksājumu pakalpojumu sniedzējs sniedz patērētājam informāciju par maksu, ko tas piemēro patērētāju biežāk izmantojamiem pakalpojumiem (turpmāk — pakalpojumu cenrādis). Komisija nosaka minimālās prasības attiecībā uz pakalpojumu cenrāža saturu un formu.

(3) Maksājumu pakalpojumu sniedzējs var papildināt pakalpojumu cenrādi un standartizēto terminu sarakstu ar informāciju par citiem tā piedāvātajiem ar maksājumu kontu saistītiem pakalpojumiem. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs tā klientu apkalpošanas telpās vai mājaslapā internetā nodrošina patērētājam brīvu pieeju minētajiem dokumentiem. Patērētājam ir tiesības pēc pieprasījuma saņemt minētos dokumentus papīra formā vai izmantojot citu pastāvīgu informācijas nesēju.

(4) Maksājumu pakalpojumu sniedzējs laikus pirms standartlīguma par maksājumu kontu noslēgšanas nodrošina patērētāju ar šā panta trešajā daļā minēto informāciju valsts valodā vai citā valodā, par kuru puses ir vienojušās.

(5) Maksājumu pakalpojumu sniedzējs šā panta trešajā un ceturtajā daļā minētos pienākumus var izpildīt, arī sniedzot patērētājam cenrādi kopā ar standartlīguma projektu, ja netiek pārkāptas atbilstoši šā panta otrajai daļai noteiktās Komisijas prasības.

(02.03.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.03.2017. Sk. Pārejas noteikumu 21. punktu)

60.² pants. (1) Maksājumu pakalpojumu sniedzējs vismaz reizi gadā, izmantojot saziņas līdzekli (veidu), par kuru puses ir vienojušās, bez maksas saskaņā ar šā panta otro daļu sniedz patērētājam pārskatu par tiem pakalpojumiem piemēroto maksu, kuri ir saistīti ar maksājumu kontu.

(2) Komisija nosaka minimālās prasības attiecībā uz pārskata par pakalpojumiem piemēroto maksu (turpmāk — pakalpojumu maksas pārskats) saturu, formu un sniegšanas veidu. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir tiesīgs sniegt pakalpojumu maksas pārskatu kopā ar citu patērētājam sniedzamo informāciju par pakalpojumiem, kas saistīti ar maksājumu kontu, ja netiek pārkāptas atbilstoši šai daļai noteiktās Komisijas prasības.

(02.03.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.03.2017. Sk. Pārejas noteikumu 21. un 22. punktu)

60.³ pants. (1) Maksājumu pakalpojumu sniedzējs patērētājam paredzētajā līgumā un jebkādas citas informācijas sniegšanā izmanto standartizētos terminus, ko Komisija noteikusi saskaņā ar šā likuma 60.¹ panta pirmo daļu.

(2) Ja maksājumu pakalpojumu sniedzēja izmantotais zīmolvārds, kas apzīmē sniegto pakalpojumu, ir nepārprotami sasaistāms ar attiecīgu standartizētajā terminu sarakstā ietvertu pakalpojumu, to var izmantot patērētājam paredzētajā līgumā un jebkādas citas informācijas sniegšanā.

(3) Pakalpojumu cenrādī un pakalpojumu maksas pārskatā maksājumu pakalpojumu sniedzējs var papildus standartizētajiem terminiem izmantot zīmolvārdus kā attiecīgo pakalpojumu papildu apzīmējumus.

(02.03.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.03.2017.)

61.pants. (1) Ja maksājumu pakalpojumu sniedzējam rodas strīds ar maksājuma pakalpojuma izmantotāju, maksājumu pakalpojumu sniedzējam ir pienākums pierādīt, ka tas ievērojis šā likuma VII, VIII un IX nodaļā noteiktās informēšanas prasības.

(2) Maksājumu pakalpojumu sniedzējs tā rīcībā esošās neizpaužamās ziņas sniedz valsts institūcijai, valsts amatpersonai vai citai iestādei un amatpersonai tādā pašā kārtībā kā kredītiestādes saskaņā ar Kredītiestāžu likuma 63.panta noteikumiem.

62.pants. Ja maksājuma pakalpojuma izmantotājs izmanto maksājuma instrumentu, kas saskaņā ar standartlīgumu izmantojams tikai maksājumiem, no kuriem katrs atsevišķi nepārsniedz 30 *euro*, vai izmanto tādu maksājuma instrumentu, kuram noteiktais limits ir 150 *euro* vai kurā uzkrātā nauda nekad nepārsniedz 150 *euro*:

1) maksājumu pakalpojumu sniedzējs maksātājam sniedz informāciju par maksājuma instrumenta izmantošanas veidu, maksājuma pakalpojuma sniedzēja un maksājuma pakalpojuma izmantotāja atbildību, maksājumam piemērojamo maksu un citu informāciju, kas maksātājam nepieciešama pamatota lēmuma pieņemšanai attiecībā uz maksājuma pakalpojuma izmantošanu, kā arī norāda, kur pieejama cita informācija, kas minēta šā likuma 64.pantā;

2) maksājumu pakalpojumu sniedzējs un maksājuma pakalpojuma izmantotājs var vienoties, ka, izdarot grozījumus standartlīgumā, var nepiemērot šā likuma 66.panta noteikumus;

3) maksājumu pakalpojumu sniedzējs un maksājuma pakalpojuma izmantotājs var vienoties, ka pēc maksājuma veikšanas:

a) maksājumu pakalpojumu sniedzējs dara pieejamu informāciju tikai par norādi (referenci), kas maksājuma pakalpojuma izmantotājam ļauj identificēt maksājumu, tā summu, kā arī maksu, ko maksājuma pakalpojuma izmantotājs maksā maksājumu pakalpojumu sniedzējam par maksājuma pakalpojumu. Ja veikti vairāki viena veida maksājumi vienam un tam pašam saņēmējam, maksājumu pakalpojumu sniedzējs tam dara pieejamu arī informāciju par šo maksājumu kopsummu un maksu, ko maksājuma pakalpojuma izmantotājs maksā maksājumu pakalpojumu sniedzējam par maksājuma pakalpojumu,

b) maksājumu pakalpojumu sniedzējam nav pienākuma sniegt šā punkta "a" apakšpunktā minēto informāciju, ja maksājuma instrumentu izmanto anonīmi vai ja maksājuma instrumentam raksturīgas pazīmes dēļ maksājumu pakalpojumu sniedzējam nav pieejama šā punkta "a" apakšpunktā minētā informācija. Šajos gadījumos maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodrošina maksātājam iespēju pārbaudīt maksājuma instrumentā uzkrāto naudas summu.

62.¹ pants. (1) Elektroniskās naudas emitentam ir pienākums pēc elektroniskās naudas turētāja pieprasījuma jebkurā laikā par nominālvērtību atpirkt tā turējumā esošo elektronisko naudu monetārās vērtības apmērā.

(2) Elektroniskās naudas atpirkšanas nosacījumus un kārtību nosaka elektroniskās naudas emitenta un elektroniskās naudas turētāja līgumā, norādot tajā arī ar elektroniskās naudas atpirkšanu saistīto maksu.

Elektroniskās naudas turētājs tiek informēts par šiem nosacījumiem, pirms tas uzņemas saistības saskaņā ar līgumu vai pirms piekriņ elektroniskās naudas emitenta piedāvājumam.

(3) Maksu par elektroniskās naudas atpirkšanu nosaka samērīgu ar faktiskajām izmaksām, kādas radušās elektroniskās naudas emitentam. Maksu var piemērot tikai tad, ja tas paredzēts šā panta otrajā daļā minētajā līgumā, un vienā no šādiem gadījumiem:

- 1) atpirkšana tiek prasīta pirms līguma termiņa beigām;
- 2) līgumā paredzēta līguma beigu diena, un elektroniskās naudas turētājs izbeidzis līgumu pirms minētās dienas;
- 3) atpirkšana tiek prasīta vairāk nekā gadu pēc līguma termiņa beigu dienas.

(4) Pieprasot elektroniskās naudas atpirkšanu gada laikā pēc šā panta otrajā daļā minētā līguma termiņa beigām, elektroniskās naudas emitents atpērk turējumā esošo elektronisko naudu kopējās monetārās vērtības apmērā. Ja elektroniskās naudas emitents ir elektroniskās naudas iestāde, kas veic šā likuma 36.¹ panta pirmās daļas 4.punktā minēto komercdarbību, un nav zināms, kādu daļu no līdzekļiem tā izmantos kā elektronisko naudu, elektroniskās naudas iestāde atpērk visus elektroniskās naudas turētāja atpirkt pieprasītos līdzekļus.

(5) Ja elektroniskās naudas atpirkšana tiek prasīta pirms šā panta otrajā daļā minētā līguma termiņa beigām, elektroniskās naudas turētājs var prasīt elektroniskās naudas pilnīgu vai daļēju atpirkšanu.

(6) Persona, kas nav patērētājs un kas pieņem elektronisko naudu norēķiniem, par tiesībām atpirkt elektronisko naudu vienojas ar elektroniskās naudas emitentu, slēdzot šā panta otrajā daļā minēto līgumu.

(17.03.2011. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 02.03.2017. likumu, kas stājas spēkā 28.03.2017.)

VIII nodaļa Maksājumi, uz kuriem attiecas standartlīgums

63.pants. (1) Pirms standartlīguma noslēgšanas vai pirms tam, kad maksājuma pakalpojuma izmantotājs piekritis izmantot piedāvājumu, maksājumu pakalpojumu sniedzējs papīra formā vai izmantojot citu pastāvīgu informācijas nesēju sniedz pakalpojuma izmantotājam šā likuma 64.pantā paredzēto informāciju. Informācija par Latvijā piedāvātajiem maksājumu pakalpojumiem sniedzama skaidri saprotamā veidā valsts valodā vai kādā citā valodā, par kuru puses vienojušās.

(2) Ja pēc maksājuma pakalpojuma izmantotāja pieprasījuma standartlīgums noslēgts, izmantojot distances saziņas līdzekli, un tā rezultātā nav iespējams izpildīt šā panta pirmajā daļā noteiktos pienākumus, maksājumu pakalpojumu sniedzējs tos izpilda uzreiz pēc standartlīguma noslēgšanas.

(3) Maksājumu pakalpojumu sniedzējs šā panta pirmajā daļā minētos pienākumus var izpildīt, arī iesniedzot maksājuma pakalpojuma izmantotājam standartlīguma projektu, ja tas ietver šā likuma 64.pantā minēto informāciju.

64.pants. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs maksājuma pakalpojuma izmantotājam standartlīgumā sniedz šādu informāciju:

- 1) par maksājumu pakalpojumu sniedzēju:
 - a) maksājumu pakalpojumu sniedzēja nosaukumu, juridisko adresi, elektroniskā pasta adresi un citas adreses, kas izmantojamas saziņai ar maksājumu pakalpojumu sniedzēju, kā arī maksājumu pakalpojumu sniedzēja pārstāvja vai filiāles juridisko adresi Latvijā, ja maksājumu pakalpojumi tiek sniegti ar pārstāvja vai filiāles starpniecību. Ja Latvijā dibināts un reģistrēts maksājumu pakalpojumu sniedzējs sniedz maksājumu pakalpojumus citā dalībvalstī, — arī tā pārstāvja vai filiāles juridisko adresi dalībvalstī, kurā tiek piedāvāti maksājumu pakalpojumi,
 - b) norādi uz Komisiju vai maksājumu pakalpojumu sniedzēja uzraudzības institūciju, kā arī norādi uz šā likuma 10.pantā paredzēto reģistru, kurā attiecīgais maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir reģistrēts;

- 2) par maksājumu pakalpojumu izmantošanu:

- a) sniedzamā maksājuma pakalpojuma aprakstu,
- b) norādi uz informāciju vai unikālu identifikatoru, ko maksājuma pakalpojuma izmantotājs iesniedz, lai maksājuma rīkojums tiktu pienācīgi izpildīts,
- c) veidu, kādā dodama piekrišana maksājuma veikšanai, un veidu, kādā tā atsaucama atbilstoši šā likuma 80. un 92.panta noteikumiem,
- d) norādi uz brīdi, ar kuru maksājuma rīkojums uzskatāms par saņemtu saskaņā ar šā likuma 90.pantu, un brīdi, kurā tiek pārtraukta maksājuma rīkojumu pieņemšana, ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs tādu ir noteicis,
- e) maksimālo maksājuma pakalpojuma izpildes laiku,
- f) vai pastāv iespēja vienoties par limitu maksājuma instrumenta izmantošanai saskaņā ar šā likuma 81.panta pirmo daļu;
- g) norādi uz maksājuma pakalpojuma izmantotāja tiesībām saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 29. aprīļa regulas (ES) Nr. 2015/751 par starpbanku komisijas maksām, ko piemēro kartēm piesaistītiem maksājumu darījumiem (Dokuments attiecas uz EEZ) 8. pantu, ja tiek koplietoti maksājumu zīmoli, izmantojot kartei piesaistītu maksājuma instrumentu;

3) par maksu, procentu likmi un valūtas kursu:

- a) maksu, ko maksājuma pakalpojuma izmantotājs maksā maksājumu pakalpojumu sniedzējam par maksājuma pakalpojumu, un šīs maksas sadalījumu,
- b) maksājumam piemērojamo procentu likmi un valūtas kursu vai, ja paredzēts izmantot atsaucē procentu likmi un atsaucē valūtas kursu, — faktiskās procentu likmes aprēķina metodi un attiecīgo atsaucē procentu likmi vai atsaucē valūtas kursu, ko izmanto par pamatu valūtas maiņai, kā arī šīs likmes vai valūtas maiņas kursa noteikšanas datumu,
- c) norādi uz to, ka atsaucē procentu likmes vai atsaucē valūtas kursa izmaiņas piemēro nekavējoties bez iepriekšējas informēšanas un ka maksājuma pakalpojuma izmantotājam informācija par šīm izmaiņām tiks sniegta saskaņā ar šā likuma 66.panta trešo, ceturto un piekto daļu, ja maksājuma pakalpojuma izmantotājs un maksājumu pakalpojumu sniedzējs par to ir vienojušies;

4) par saziņu:

- a) informāciju par saziņas līdzekļiem, tai skaitā par tehniskajām prasībām attiecībā uz pakalpojuma izmantotāja sakaru iekārtām, par kuru izmantošanu šajā likumā noteiktās informācijas vai paziņojumu pārsūtīšanai maksājumu pakalpojumu sniedzējs un maksājuma pakalpojuma izmantotājs ir vienojušies,
- b) kādā veidā un cik bieži tiks sniegta vai darīta pieejama šajā likumā noteiktā informācija,
- c) valodu, kurā noslēgs standartlīgumu un tā puses sazināsies līgumattiecību laikā,
- d) norādi uz maksājuma pakalpojumu izmantotāja tiesībām saņemt informāciju saskaņā ar šā likuma 65.pantu;

5) par drošības pasākumiem:

- a) to pasākumu aprakstu, kurus maksājuma instrumenta drošas uzglabāšanas labad veic maksājuma pakalpojuma izmantotājs, un informāciju par to, kā informēt maksājumu pakalpojumu sniedzēju saistībā ar šā likuma 82.panta pirmās daļas 2.punktu,
- b) norādi uz gadījumiem, kādos maksājumu pakalpojumu sniedzējam ir tiesības bloķēt maksājuma instrumentu saskaņā ar šā likuma 81.panta otro daļu, ja maksājuma pakalpojuma izmantotājs un maksājumu pakalpojumu sniedzējs par to ir vienojušies,
- c) informāciju par maksātāja atbildību saskaņā ar šā likuma 87.pantu,

d) informāciju par to, kā un cik ilgā laikā maksājuma pakalpojuma izmantotājs informē maksājumu pakalpojumu sniedzēju par neautorizētu vai kļūdaini veiktu maksājumu saskaņā ar šā likuma 84.pantu, kā arī par maksājumu pakalpojumu sniedzēja atbildību par neautorizētu maksājumu saskaņā ar šā likuma 86.pantu,

e) informāciju par maksājumu pakalpojumu sniedzēja atbildību par maksājumu ierosināšanu vai veikšanu saskaņā ar šā likuma 99.pantu,

f) naudas atmaksas nosacījumus saskaņā ar šā likuma 88. un 89.pantu;

g) kārtību, kādā maksājumu pakalpojumu sniedzējs informē maksājuma pakalpojuma izmantotāju par iespējamo krāpšanas gadījumu, drošības apdraudējumu vai aizdomām par tiem;

6) par grozījumiem standartlīgumā un standartlīguma izbeigšanu:

a) norādi uz to, ka uzskatāms, ka maksājuma pakalpojuma izmantotājs piekritis standartlīguma grozījumiem, ja tas līdz ierosinātajam standartlīguma grozījumu spēkā stāšanās termiņam nav paziņojis maksājumu pakalpojumu sniedzējam, ka iebilst pret šiem grozījumiem, ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs un maksājuma pakalpojuma izmantotājs par to ir vienojušies saskaņā ar šā likuma 66.panta otro daļu,

b) standartlīguma termiņu,

c) maksājuma pakalpojuma izmantotāja tiesības izbeigt standartlīgumu, kā arī vienošanos par līguma izbeigšanu atbilstoši šā likuma 66.panta pirmajai daļai un 67.pantam;

7) par sūdzību un zaudējumu atlīdzināšanas jautājuma izskatīšanu:

a) normatīvos aktus, kas attiecas uz standartlīgumu, un tiesu, kuras kompetencē ir ar standartlīgumu saistītu lietu izskatīšana,

b) norādi uz ārpusietas sūdzību izskatīšanu un pārsūdzēšanas procedūrām, kas maksājuma pakalpojuma izmantotājam pieejamas saskaņā ar šā likuma 105. un 106.pantu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018. 2. punkta "g" apakšpunkts un 5. punkta "g" apakšpunkts stājas spēkā 01.10.2018. Sk. Pārejas noteikumu 35. punktu)

65.pants. Standartlīguma spēkā esamības laikā maksājuma pakalpojuma izmantotājam ir tiesības pēc pieprasījuma saņemt informāciju par standartlīguma noteikumiem, kā arī šā likuma 64.pantā norādīto informāciju un noteikumus papīra formā vai izmantojot citu pastāvīgu informācijas nesēju.

66.pants. (1) Grozījumus standartlīgumā, kā arī šā likuma 64.pantā noteiktajā informācijā un noteikumos maksājumu pakalpojumu sniedzējs ierosina atbilstoši šā likuma 63.panta pirmās daļas noteikumiem un ne vēlāk kā divus mēnešus pirms ierosinātās (plānotās) šo grozījumu spēkā stāšanās dienas.

(2) Maksājumu pakalpojumu sniedzējs var vienoties ar maksājuma pakalpojuma izmantotāju, ka pakalpojuma izmantotājs ir piekritis standartlīguma grozījumiem, ja tas līdz ierosinātajai (plānotajai) standartlīguma grozījumu spēkā stāšanās dienai nav paziņojis maksājumu pakalpojumu sniedzējam par saviem iebildumiem pret šiem grozījumiem. Šādā gadījumā maksājumu pakalpojumu sniedzējs arī norāda, ka maksājuma pakalpojuma izmantotājam ir tiesības nekavējoties un bez maksas un bez sankciju piemērošanas izbeigt standartlīgumu līdz attiecīgo grozījumu spēkā stāšanās dienai.

(3) Procentu likmes vai valūtas kursa izmaiņas var piemērot bez iepriekšējas paziņošanas, ja par to panākta vienošanās standartlīgumā un ja šo izmaiņu pamatā ir tādas atsauces procentu likmes vai atsauces valūtas kurss, par ko maksājumu pakalpojumu sniedzējs un maksājuma pakalpojuma izmantotājs ir vienojušies saskaņā ar šā likuma 64.panta 3.punkta "b" un "c" apakšpunkta noteikumiem.

(4) Šā panta trešajā daļā minētajos gadījumos maksājumu pakalpojumu sniedzējs pēc iespējas drīzāk informē maksājuma pakalpojuma izmantotāju atbilstoši šā likuma 63.panta pirmās daļas noteikumiem, izņemot gadījumu, kad šīs personas vienojušās par citu veidu, kādā maksājumu pakalpojumu sniedzējs sniedz vai dara pieejamu attiecīgo informāciju.

(5) Procentu likmes vai valūtas kursa izmaiņas, kas ir labvēlīgākas maksājuma pakalpojuma izmantotājam, var piemērot, iepriekš par to nepaziņojot.

(6) Aprēķinot un piemērojot maksājumos izmantotās procentu likmes vai valūtas kursa izmaiņas, nav pieļaujama pakalpojuma izmantotāja diskriminācija.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

67.pants. (1) Maksājuma pakalpojuma izmantotājs var izbeigt standartlīgumu jebkurā laikā, izņemot gadījumu, kad maksājumu pakalpojumu sniedzējs un maksājuma pakalpojuma izmantotājs vienojušies par iepriekšējas paziņošanas termiņu standartlīguma izbeigšanai. Iepriekšējas paziņošanas termiņš nevar būt ilgāks par vienu mēnesi.

(2) Ja standartlīgums noslēgts uz nenoteiktu laiku vai laiku, kas pārsniedz sešus mēnešus, un maksājuma pakalpojuma izmantotājs izbeidz standartlīgumu pēc sešiem mēnešiem, maksājumu pakalpojumu sniedzējs nenosaka soda naudu par standartlīguma izbeigšanu. Pārējos gadījumos, kad par standartlīguma izbeigšanu ir paredzēta soda nauda, to nosaka samērīgu ar izdevumiem.

(3) Ja standartlīgumā panākta attiecīga vienošanās, maksājumu pakalpojumu sniedzējs var izbeigt standartlīgumu, kas noslēgts uz nenoteiktu laiku, informējot par to maksājuma pakalpojuma izmantotāju vismaz divus mēnešus iepriekš atbilstoši šā likuma 63.panta pirmās daļas noteikumiem.

(4) Maksu, ko maksājumu pakalpojumu sniedzējs regulāri iekasē par maksājuma pakalpojumu, maksājuma pakalpojuma izmantotājs maksā proporcionāli tā izmantošanas laikam līdz standartlīguma izbeigšanai. Ja šāda maksa tiek iekasēta avansā, maksājumu pakalpojumu sniedzējs to proporcionāli atmaksā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018. Grozījumi otrajā daļā stājas spēkā 01.10.2018. Sk. Pārejas noteikumu 35. punktu)

68.pants. Ja saskaņā ar standartlīgumu tiek veikts maksājums, ko uzsācis maksātājs, maksājumu pakalpojumu sniedzējs pēc maksātāja pieprasījuma pirms maksājuma uzsākšanas sniedz informāciju par tā maksimālo izpildes laiku un maksu par pakalpojumu, ko sedz maksātājs, kā arī šīs maksas sadalījumu.

69.pants. (1) Pēc tam, kad maksājuma summa norakstīta no maksātāja konta, vai — gadījumos, kad maksātājs neizmanto maksājumu kontu, — pēc maksājuma rīkojuma saņemšanas maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nekavējoties atbilstoši šā likuma 63.panta pirmās daļas noteikumiem sniedz maksātājam šādu informāciju:

- 1) norādi (referenci), kas ļauj maksātājam identificēt katru maksājumu, un, ja iespējams, informāciju par saņēmēju;
- 2) maksājuma summu valūtā, kādā šī summa norakstīta no maksātāja konta, vai valūtā, kādā izmantota maksājuma rīkojumā;
- 3) maksu par pakalpojumu, ko maksā maksājuma pakalpojuma izmantotājs, un šīs maksas sadalījumu vai arī procentus, ko maksā maksājuma pakalpojuma izmantotājs;
- 4) valūtas kursu, ko maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs izmantojis maksājumā, un maksājuma summu pēc valūtas konvertēšanas, ja veikta valūtas maiņa;
- 5) valūtēšanas datumu maksājuma summas norakstīšanai no maksātāja konta vai maksājuma rīkojuma saņemšanas datumu.

(2) Standartlīgumā var iekļaut noteikumu, ka šā panta pirmajā daļā minēto informāciju sniedz vai dara pieejamu vismaz reizi mēnesī, un norādīt veidu, kādā informācija sniedzama, nodrošinot maksātājam iespēju šo informāciju saglabāt un atjaunot nemainītu.

70.pants. (1) Pēc tam, kad izpildīts maksājums, saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nekavējoties atbilstoši šā likuma 63.panta pirmās daļas noteikumiem sniedz vai dara pieejamu saņēmējam šādu informāciju:

- 1) norādi (referenci), kas ļauj saņēmējam identificēt maksājumu un, ja iespējams, arī maksātāju, un jebkuru informāciju, kas iesniegta līdz ar maksājumu;

- 2) maksājuma summu valūtā, kādā šī summa ieskaitīta saņēmēja maksājumu kontā;
- 3) maksu par pakalpojumu, ko maksā maksājuma pakalpojuma izmantotājs, un šīs maksas sadalījumu vai arī procentus, ko maksā maksājuma pakalpojuma izmantotājs;
- 4) valūtas kursu, ko saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs izmantojis maksājumā, un maksājuma summu pirms valūtas konvertēšanas, ja veikta valūtas maiņa;
- 5) valūtēšanas datumu naudas ieskaitīšanai kontā.

(2) Standartlīgumā var iekļaut noteikumu, ka šā panta pirmajā daļā minēto informāciju sniedz vai dara pieejamu vismaz reizi mēnesī, un norādīt veidu, kādā informācija sniedzama, nodrošinot saņēmējam iespēju šo informāciju saglabāt un atjaunot nemainītu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 12.05.2011. likumu, kas stājas spēkā 15.06.2011.)

70.¹ pants. Standartlīgumā var iekļaut noteikumu, ka maksājumu pakalpojumu sniedzējs maksājuma pakalpojuma izmantotājam pēc pieprasījuma vai noteiktā periodā pēc vienošanās sniedz vai dara pieejamu konta izraksta informāciju, norādot veidu, kādā konta izraksts sniedzams, tajā skaitā nodrošinot iespēju šo informāciju saglabāt un atjaunot nemainītu.

(12.05.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.06.2011.)

IX nodaļa Vienreizējie maksājumi

71.pants. (1) Šo nodaļu piemēro vienreizējiem maksājumiem, uz kuriem neattiecas standartlīgums.

(2) Ja maksājuma rīkojumu vienreizējam maksājumam iesniedz, izmantojot maksājuma instrumentu, uz ko attiecas standartlīgums, maksājumu pakalpojumu sniedzējam nav pienākuma sniegt vai darīt pieejamu informāciju, kura maksājuma pakalpojuma izmantotājam jau ir sniegta, pamatojoties uz standartlīgumu ar citu maksājumu pakalpojumu sniedzēju, vai kuru viņam sniegs saskaņā ar šo standartlīgumu.

72.pants. (1) Maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodod maksājuma pakalpojuma izmantotājam viegli pieejamā veidā informāciju, kas minēta šā likuma 73.pantā, pirms maksājuma pakalpojuma izmantotājs uzņemas saistības izmantot vienreizēja maksājuma pakalpojumu. Pēc pakalpojuma izmantotāja pieprasījuma maksājumu pakalpojumu sniedzējs šo informāciju sniedz papīra formā vai izmantojot jebkuru citu pastāvīgu informācijas nesēju. Informācija par Latvijā piedāvātajiem maksājumu pakalpojumiem formulējama skaidri saprotamā veidā valsts valodā vai kādā citā valodā, par kuru maksājumu pakalpojumu sniedzējs vienoties ar maksājuma pakalpojuma izmantotāju.

(2) Ja pēc maksājuma pakalpojuma izmantotāja pieprasījuma maksājumu pakalpojumu sniedzējs un maksājuma pakalpojuma izmantotājs par vienreizēja maksājuma pakalpojumu vienojas, lietojot distances saziņas līdzekli, un tā rezultātā nav iespējams izpildīt šā panta pirmajā daļā noteiktos pienākumus, maksājumu pakalpojumu sniedzējs tos izpilda uzreiz pēc maksājuma izpildes.

(3) Maksājumu pakalpojumu sniedzējs šā panta pirmajā daļā minētos pienākumus var izpildīt, arī iesniedzot pakalpojuma izmantotājam līguma vai maksājuma rīkojuma projektu, ja tas ietver šā likuma 73.pantā minēto informāciju.

73.pants. (1) Maksājumu pakalpojumu sniedzējs maksājuma pakalpojuma izmantotājam sniedz vai dara pieejamu šādu informāciju:

- 1) norādi (referenci) uz informāciju vai unikālu identifikatoru, ko pakalpojuma izmantotājs iesniedz, lai maksājuma rīkojums tiktu pienācīgi izpildīts;
- 2) maksimālo maksājuma pakalpojuma izpildes laiku;
- 3) maksu par pakalpojumu, ko maksā maksājuma pakalpojuma izmantotājs, un šīs maksas sadalījumu;

4) faktisko vai atsauces valūtas kursu, ko piemēros maksājumam, ja tiks veikta valūtas maiņa.

(1¹) Maksājumu ierosināšanas pakalpojumu sniedzējs pirms maksājuma ierosināšanas sniedz vai dara pieejamu maksātājam šādu informāciju:

1) maksājumu ierosināšanas pakalpojumu sniedzēja nosaukumu, juridisko adresi, elektroniskā pasta adresi un citu informāciju, kas izmantojama saziņai ar maksājumu ierosināšanas pakalpojumu sniedzēju, kā arī maksājumu ierosināšanas pakalpojumu sniedzēja pārstāvja vai filiāles juridisko adresi Latvijā, ja maksājumu pakalpojumi tiek sniegti ar pārstāvja vai filiāles starpniecību;

2) norādi uz Komisiju vai maksājumu ierosināšanas pakalpojumu sniedzēja uzraudzības institūciju un to kontaktinformāciju.

(2) Maksājumu pakalpojumu sniedzējs maksājuma pakalpojuma izmantotājam viegli pieejamā veidā dara pieejamu arī citu šā likuma 64.pantā noteikto informāciju, ja tā attiecas uz maksājuma pakalpojumu un ir maksājumu pakalpojumu sniedzēja rīcībā.

(3) Maksājumu ierosināšanas pakalpojumu sniedzējs uzreiz pēc maksājuma ierosināšanas sniedz vai dara pieejamu maksātājam un, ja nepieciešams, maksājuma saņēmējam šādu informāciju:

1) apstiprinājumu par maksājuma rīkojuma veiksmīgu ierosināšanu, kas saņemts no maksātāja kontu apkalpojošā maksājumu pakalpojumu sniedzēja;

2) norādi (referenci), kas ļauj maksātājam un maksājuma saņēmējam identificēt maksājumu un, ja nepieciešams, maksājuma saņēmējam identificēt maksātāju, kā arī jebkādu informāciju, kas pārsūtīta kopā ar maksājumu;

3) maksājuma summu;

4) maksu, kas maksājama maksājumu ierosināšanas pakalpojumu sniedzējam par pakalpojumu, ja tāda noteikta, un šīs maksas sadalījumu.

(4) Ja maksājums tiek ierosināts ar maksājumu ierosināšanas pakalpojumu sniedzēja starpniecību, tas paziņo kontu apkalpojošo maksājumu pakalpojumu sniedzējam maksājuma norādi (referenci).

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

74.pants. Uzreiz pēc maksājuma rīkojuma saņemšanas maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs tādā pašā veidā, kāds noteikts šā likuma 72.panta pirmajā daļā, maksātājam sniedz vai dara pieejamu šādu informāciju:

1) norādi (referenci), kas ļauj maksātājam identificēt maksājumu, kā arī informāciju par saņēmēju, ja tā maksājuma rīkojumā ir norādīta;

2) maksājuma summu valūtā, kura norādīta maksājuma rīkojumā;

3) maksu par pakalpojumu, ko sedz maksājuma pakalpojuma izmantotājs, un šīs maksas sadalījumu;

4) valūtas kursu, ko maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs izmantojis maksājumā, ja tiek veikta valūtas maiņa. Ja, izpildot maksājuma pakalpojumu, izmantotais valūtas kurss atšķiras no kursa, par ko maksātājs tika informēts saskaņā ar šā likuma 73.panta pirmās daļas 4.punktu, maksājumu pakalpojumu sniedzējs informē maksātāju par izmantoto valūtas kursu. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs informē maksājuma pakalpojuma izmantotāju par maksājuma summu pēc valūtas maiņas;

5) maksājuma rīkojuma saņemšanas datumu.

75.pants. Uzreiz pēc maksājuma izpildes saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs atbilstoši šā likuma 72.panta pirmajai daļai sniedz vai dara pieejamu saņēmējam šādu informāciju:

1) norādi (referenci), kas ļauj saņēmējam identificēt maksājumu un, ja iespējams, arī maksātāju, un citu informāciju, kas iesniegta līdz ar maksājumu;

- 2) maksājuma summu valūtā, kādā šī summa ir saņēmēja rīcībā;
- 3) maksu par pakalpojumu, ko sedz maksājuma pakalpojuma izmantotājs, un šīs maksas sadalījumu;
- 4) valūtas kursu un maksājuma summu pirms valūtas konvertēšanas, ja saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs veicis valūtas maiņu;
- 5) valūtēšanas datumu naudas ieskaitīšanai kontā.

IX¹ nodaļa Maksājumu kontu maiņa

(Nodaļa 02.03.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.03.2017.)

75.¹ pants. Šī nodaļa attiecas uz maksājumu kontiem, kas atvērta maksājuma pakalpojuma izmantotājam — patērētājam — pie maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kuru komercdarbības veikšanas vieta ir Latvija.
(02.03.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.03.2017.)

75.² pants. (1) Maksājumu pakalpojumu sniedzējs sniedz kontu maiņas pakalpojumu šajā likumā un šā panta otrajā daļā minētajos normatīvajos noteikumos paredzētajā kārtībā, ja nododošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs un saņemošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs sniedz ar maksājumu kontu saistītus pakalpojumus Latvijā un abi maksājumu konti ir *euro* valūtā.

(2) Komisija izdod normatīvos noteikumus, kuros nosaka kontu maiņas pakalpojuma sniegšanas kārtību, tai skaitā kontu maiņas pieprasījuma saturu un formu.

(3) Patērētājs iesniedz kontu maiņas pieprasījumu saņemošajam maksājumu pakalpojumu sniedzējam, pie kura tas atver vai tur maksājumu kontu. Patērētāja kontu maiņas pieprasījums ietver patērētāja piekrišanu tam, ka ziņas par patērētāju, viņa maksājumu kontu un tajā veiktajiem darījumiem tiks sniegtas kontu maiņā iesaistītajam maksājumu pakalpojumu sniedzējam un tiks izmantotas ar kontu maiņu saistītajām darbībām.

(4) Maksājumu kontu maiņas ietvaros nododošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs nedrīkst bloķēt maksājuma instrumentus pirms patērētāja pieprasījumā norādītā datuma, izņemot šā likuma 81. panta otrajā daļā minētos gadījumus.

(02.03.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.03.2017.)

75.³ pants. (1) Nododošais un saņemošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs bez maksas sniedz patērētājam savā rīcībā esošo informāciju par viņa iesniegtajiem spēkā esošajiem regulāro maksājumu rīkojumiem un tiešā debeta maksājumiem patērētāja maksājumu kontā.

(2) Nododošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs bez maksas sniedz saņemošajam maksājumu pakalpojumu sniedzējam informāciju, ko tas atbilstoši šā likuma 75.² panta otrajā daļā minētajiem Komisijas normatīvajiem noteikumiem ir pieprasījis kontu maiņas pakalpojuma ietvaros.

(3) Slēdzot maksājuma pakalpojuma izmantotāja maksājumu kontu, nododošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs ņem vērā šā likuma 67. panta otrās un ceturtās daļas noteikumus.

(4) Ja patērētājs izmanto kontu maiņas pakalpojumu un lūdz maksājumu konta slēgšanu, nododošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs izbeidz standartlīgumu un slēdz maksājumu kontu patērētāja pieprasījumā norādītajā datumā, ja ir nokārtotas visas no maksājumu konta izmantošanas izrietošās saistības un ir pabeigtas pārējās pieprasījumā norādītās darbības. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs nekavējoties informē patērētāju, ja patērētāja neizpildītas saistības neļauj izbeigt standartlīgumu vai slēgt maksājumu kontu.

(5) Ja ir paredzēts, ka maksājuma pakalpojuma izmantotājs maksās par kontu maiņas pakalpojumu, maksājumu pakalpojumu sniedzējs pakalpojuma maksu nosaka samērīgu ar pakalpojuma faktiskajām izmaksām, ievērojot šā panta pirmās, otrās un trešās daļas noteikumus.

(02.03.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.03.2017.)

75.⁴ pants. Kontu maiņas pakalpojuma sniegšanā iesaistītais maksājumu pakalpojumu sniedzējs maksājuma pakalpojuma izmantotājam nekavējoties atlīdzina jebkurus finansiālos zaudējumus, kas radušies tieši tāpēc, ka minētais maksājumu pakalpojumu sniedzējs nav izpildījis ar kontu maiņas pakalpojumu saistītos pienākumus vai kavējis šo pienākumu izpildi.

(02.03.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.03.2017.)

75.⁵ pants. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs maksājuma pakalpojuma izmantotājam pēc tā pieprasījuma papīra formā vai uz cita pastāvīga informācijas nesēja, kā arī pastāvīgi savās klientu apkalpošanas telpās un savā mājaslapā internetā bez maksas sniedz šādu informāciju par kontu maiņas pakalpojuma nodrošināšanu:

- 1) nododošā un saņemošā maksājumu pakalpojumu sniedzēja uzdevumi katrā kontu maiņas pakalpojuma posmā atbilstoši Komisijas normatīvajos noteikumos noteiktajam;
- 2) katra posma izpildei paredzētais laiks;
- 3) maksa par kontu maiņas pakalpojumu, ja tāda ir paredzēta;
- 4) ziņas, ko attiecīgais maksājumu pakalpojumu sniedzējs pieprasīs no maksājuma pakalpojuma izmantotāja;
- 5) ārpustiesas strīdu izskatīšanas kārtība saskaņā ar šā likuma 105. un 106. pantu;
- 6) informācija par to, vai maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir Noguldījumu garantiju fonda dalībnieks.

(02.03.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.03.2017.)

75.⁶ pants. (1) Ja patērētājs vēlas atvērt maksājumu kontu pie maksājumu pakalpojumu sniedzēja, kas atrodas citā dalībvalstī, maksājumu pakalpojumu sniedzējs, pie kura patērētājam ir maksājumu konts Latvijā, pēc attiecīga pieprasījuma saņemšanas veic šādas darbības:

- 1) sniedz patērētājam sarakstu, kurā norādīti visi spēkā esošie regulārā maksājuma rīkojumi un debitoru virzīti tiešā debeta maksājumi, ja tādi ir, un pieejamo informāciju par periodiski ienākošajiem kredīta pārvedumiem un kreditoru virzītiem tiešā debeta maksājumiem, kas izpildīti patērētāja maksājumu kontā iepriekšējo 13 mēnešu laikā;
- 2) pārskaita jebkādu pozitīvu atlikumu, kas ir patērētāja maksājumu kontā, uz maksājumu kontu, ko tas atvēris vai tur pie jaunā maksājumu pakalpojumu sniedzēja, ja patērētāja pieprasījumā ir ietverti visi dati, kas ļauj identificēt jauno maksājumu pakalpojumu sniedzēju un patērētāja maksājumu kontu;
- 3) slēdz patērētāja maksājumu kontu.

(2) Maksājumu pakalpojumu sniedzējs, pie kura patērētājam ir maksājumu konts, veic šā panta pirmās daļas 1., 2. un 3. punktā minētās darbības datumā, ko norādījis patērētājs un kas ir vismaz sešas darba dienas pēc tam, kad maksājumu pakalpojumu sniedzējs saņēmis patērētāja pieprasījumu, ja tam nav neizpildītu no maksājumu konta izmantošanas izrietošu saistību un ja puses nav vienojušās citādi. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs nekavējoties informē patērētāju, ja tam ir neizpildītas no maksājumu konta izmantošanas izrietošas saistības, kas neļauj slēgt maksājumu kontu.

(3) Maksājumu pakalpojumu sniedzējs, pie kura patērētājam ir maksājumu konts, veic šā panta pirmās daļas 1. un 3. punktā minētās darbības bez maksas. Ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs sniedz šā panta pirmās daļas 1. punktā minēto informāciju nevis standartlīgumā noteiktajā saziņas valodā, bet citā valodā, tas ir tiesīgs piemērot maksu par dokumentu sagatavošanu citā valodā.

(02.03.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.03.2017.)

X nodaļa

Maksājumu pakalpojumu sniedzēju un maksājuma pakalpojuma izmantotāju tiesības un pienākumi

76.pants. Ja maksājuma pakalpojuma izmantotājs nav patērētājs, maksājumu pakalpojumu sniedzējs un maksājuma pakalpojuma izmantotājs var vienoties par atsevišķu šā likuma 77.panta pirmās daļas, 80.panta trešās daļas, kā arī 85., 87., 88., 89., 92. un 99.panta noteikumu nepiemērošanu. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs un maksājuma pakalpojuma izmantotājs var vienoties arī par citu, nevis šā likuma 84.pantā noteikto zaudējuma atlīdzības pieprasīšanas termiņu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 02.03.2017. likumu, kas stājas spēkā 28.03.2017.)

77.pants. (1) Maksājumu pakalpojumu sniedzējs nevar prasīt no maksājuma pakalpojuma izmantotāja maksu par savu informēšanas pienākumu pildīšanu, kā arī par korektīvo vai preventīvo darbību veikšanu atbilstoši šā likuma X, XI, XII, XIII un XIV nodaļai, ja šā likuma 91.panta otrajā daļā, 92.panta septītajā daļā un 98.panta trešajā daļā nav noteikts citādi. Ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs vienojas ar maksājuma pakalpojuma izmantotāju par šā likuma 91.panta otrajā daļā, 92.panta septītajā daļā un 98.panta trešajā daļā minētās maksas piemērošanu, tad šo maksu nosaka samērīgu ar savām faktiskajām informēšanas, kā arī korektīvo vai preventīvo darbību veikšanas izmaksām.

(2) Ja gan maksātāja, gan saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs atrodas kādā no dalībvalstīm, saņēmējs maksā sava maksājumu pakalpojumu sniedzēja pieprasīto maksu par pakalpojumu, bet maksātājs — sava maksājumu pakalpojumu sniedzēja pieprasīto maksu. Šis nosacījums neattiecas uz tiem maksājuma posmiem, kas tiek veikti ārpus dalībvalstīm.

(3) Maksājuma saņēmējam ir aizliegts pieprasīt no maksātāja maksu par konkrētā maksājuma instrumenta izmantošanu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

78.pants. (1) Ja maksājuma pakalpojuma izmantotājs izmanto maksājuma instrumentu, kas saskaņā ar standartlīgumu izmantojams tikai maksājumiem, no kuriem katrs atsevišķi nepārsniedz 30 *euro*, vai maksājuma instrumentu, kuram noteiktais limits ir 150 *euro* vai kurā uzkrātā nauda nekad nepārsniedz 150 *euro* mēnesī, maksājumu pakalpojumu sniedzējs var vienoties ar maksājuma pakalpojuma izmantotāju, ka:

1) netiek piemēroti šā likuma 82.panta pirmās daļas 2.punkta, 83.panta pirmās daļas 3., 4. un 5.punkta un 87.panta ceturtās un piektās daļas noteikumi, ja vien nav iespējams maksājuma instrumentu bloķēt vai apturēt tā turpmāko izmantošanu;

2) netiek piemēroti šā likuma 85., 86.panta un 87.panta pirmās un otrās daļas noteikumi, ja maksājuma instrumentu izmanto anonīmi vai maksājumu pakalpojumu sniedzējs citas maksājuma instrumentam raksturīgas pazīmes dēļ nevar pierādīt, ka maksājums bijis autorizēts;

3) maksājumu pakalpojumu sniedzējam nav nepieciešams informēt maksājuma pakalpojuma izmantotāju par maksājuma rīkojuma noraidīšanu, ja maksājuma rīkojuma neizpilde izriet no konkrētajiem apstākļiem;

4) maksātājs nevar atsaukt maksājuma rīkojumu pēc tam, kad to nosūtījis vai devis saņēmējam piekrišanu veikt maksājumu;

5) tiek piemērots cits maksājuma izpildes termiņš, nekā tas noteikts šā likuma 96.pantā.

(2) Šā likuma 86. un 87.panta noteikumus piemēro arī attiecībā uz elektronisko naudu, izņemot gadījumu, kad maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nevar iesaldēt maksājumu kontu vai bloķēt maksājuma instrumentu.

(24.04.2014. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

79.pants. (1) Maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs, saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kā arī maksājumu pakalpojumu sniedzēju starpnieki veic maksājuma summas pārvedumu un neietur no pārveduma summas nekādu maksu par pakalpojumu.

(2) Saņēmējs un viņa maksājumu pakalpojumu sniedzējs var vienoties, ka maksājumu pakalpojumu sniedzējs ietur komisijas maksu no pārskaitītās naudas summas pirms tās ieskaitīšanas saņēmēja kontā. Šādā gadījumā saņēmējam sniegtajā informācijā atsevišķi norāda pilno maksājuma summu un iekasēto maksu par pakalpojumu.

(3) Ja maksājumu uzsācis maksātājs un no maksājuma summas ieturēta nevis šā panta otrajā daļā minētā maksa par pakalpojumu, bet kāda cita maksa, maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodrošina, ka saņēmējs saņem visu maksātāja uzsāktā maksājuma naudas summu.

(4) Ja maksājumu uzsācis saņēmējs vai tas uzsākts ar saņēmēja starpniecību un no maksājuma summas ieturēta nevis šā panta otrajā daļā minētā maksa par pakalpojumu, bet kāda cita maksa, saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodrošina, ka saņēmējs saņem visu maksājuma naudas summu.

XI nodaļa Maksājuma autorizācija

80.pants. (1) Maksātājs var dot piekrišanu maksājuma veikšanai pirms maksājuma izpildes vai, ja par to panācis vienošanos ar maksājumu pakalpojumu sniedzēju, pēc maksājuma izpildes.

(2) Piekrišanu maksājuma veikšanai, kā arī vairāku vai atkārtotu maksājumu veikšanai dod veidā, par kādu vienojušies maksātājs un maksājumu pakalpojumu sniedzējs. Piekrišanu maksājuma veikšanai var dot arī ar maksājuma saņēmēja vai maksājumu ierosināšanas pakalpojumu sniedzēja starpniecību. Ja šādas piekrišanas nav, maksājumu uzskata par neautorizētu.

(3) Maksātājs savu piekrišanu var atsaukt jebkurā laikā, bet ne vēlāk par šā likuma 92.pantā noteikto brīdi. Maksātājs var atsaukt arī vairāku vai atkārtotu maksājumu veikšanai dotu piekrišanu. Jebkuri turpmāk veiktie maksājumi uzskatāmi par neautorizētiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018. Otrās daļas jaunā redakcija stājas spēkā 01.10.2018. Sk. Pārejas noteikumu 35. punktu)

80.¹ pants. (1) Maksātājam ir tiesības ierosināt maksājumu ar maksājumu ierosināšanas pakalpojumu sniedzēja starpniecību no sava maksājumu konta, ja tas ir pieejams tiešsaistē.

(2) Ja maksātājs maksājumu ierosināšanas pakalpojumu sniedzējam dod nepārprotamu piekrišanu maksājuma izpildei saskaņā ar šā likuma 80. pantu, maksātāja kontu apkalpojošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs, veicot šā panta ceturtajā daļā noteiktās darbības, nodrošina maksātājam iespēju izmantot maksājuma ierosināšanas pakalpojumu.

(3) Maksājumu ierosināšanas pakalpojumu sniedzējs:

- 1) sniedzot maksājuma ierosināšanas pakalpojumu, nevienā brīdī nav maksātāja pārskaitāmās naudas turētājs;
- 2) pārsūta maksātāja personalizētos autentifikācijas datus, izmantojot drošu saziņas veidu, tā, lai tie nonāktu citu personu kā vien maksātāja un personalizēto autentifikācijas datu izdevēja rīcībā;
- 3) jebkuru citu informāciju par maksātāju, kas iegūta, sniedzot maksājuma ierosināšanas pakalpojumu, sniedz vienīgi maksājuma saņēmējam un tikai tad, ja saņemta maksātāja nepārprotama piekrišana;
- 4) katru reizi, kad tiek ierosināts maksājums, sevi identificē pie maksātāja kontu apkalpojošā maksājumu pakalpojumu sniedzēja, kā arī sazinās ar kontu apkalpojošo maksājumu pakalpojumu sniedzēju, maksātāju un maksājuma saņēmēju, izmantojot drošu saziņas veidu;
- 5) neuzglabā sensitīvus maksājumu datus;
- 6) nepieprasa no maksātāja nekādus citus datus kā tikai tos, kas nepieciešami, lai sniegtu maksājuma ierosināšanas pakalpojumu;
- 7) neizmanto nekādus datus, nepieklūst tiem un neuzglabā tos nekādos citos nolūkos kā vienīgi tam, lai sniegtu maksājuma ierosināšanas pakalpojumu atbilstoši maksātāja nepārprotami izteiktam pieprasījumam;
- 8) nemaina maksājuma summu, maksājuma saņēmēju vai jebkādu citu ierosināmā maksājuma elementu.

(4) Kontu apkalpojošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs:

- 1) saziņai ar maksājumu ierosināšanas pakalpojumu sniedzējiem nodrošina drošu saziņas veidu;
- 2) pēc maksājuma rīkojuma saņemšanas no maksājumu ierosināšanas pakalpojumu sniedzēja nekavējoties

tam sniedz vai dara pieejamu visu nepieciešamo informāciju par maksājuma ierosināšanu un visu informāciju, kas pieejama kontu apkalpojošam maksājumu pakalpojumu sniedzējam, par maksājuma izpildi;

3) apstrādā maksājumu rīkojumus, kas iesniegti, izmantojot maksājumu ierosināšanas pakalpojumu sniedzēja pakalpojumus, pēc tādiem pašiem maksājumu rīkojumu apstrādes nosacījumiem (tai skaitā maksājumu rīkojumu izpildes laiks, prioritāte un komisijas maksa) kā maksājumu rīkojumus, ko pats maksātājs pārsūtījis tieši kontu apkalpojošam maksājumu pakalpojumu sniedzējam, izņemot gadījumu, kad atšķirīgai apstrādei ir objektīvi iemesli.

(5) Kontu apkalpojošā maksājumu pakalpojumu sniedzēja un maksājumu ierosināšanas pakalpojumu sniedzēja savstarpēju līgumisku attiecību neesamība neietekmē maksājuma ierosināšanas vai izpildes gaitu.

(20.06.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

80.² pants. (1) Maksājuma pakalpojuma izmantotājam ir tiesības saņemt konta informācijas pakalpojumu par saviem maksājumu kontiem, ja tie ir pieejami tiešsaistē.

(2) Konta informācijas pakalpojumu sniedzējs:

1) sniedz konta informācijas pakalpojumu vienīgi pēc tam, kad ir saņēmis maksājuma pakalpojuma izmantotāja nepārprotamu piekrišanu šāda pakalpojuma saņemšanai;

2) pārsūta maksājuma pakalpojuma izmantotāja personalizētos autentifikācijas datus, izmantojot drošu saziņas veidu, tā, lai šie personalizētie autentifikācijas dati nenonāktu citu personu kā vien maksājuma pakalpojuma izmantotāja un autentifikācijas datu izdevēja rīcībā;

3) katru reizi, sazinoties ar kontu apkalpojošo maksājumu pakalpojumu sniedzēju, sevi identificē, kā arī sazinās ar maksājuma pakalpojuma izmantotāju, izmantojot drošu saziņas veidu;

4) piekļūst vienīgi informācijai no maksājuma pakalpojuma izmantotāja norādītajiem maksājumu kontiem un ar tiem saistītajiem maksājumu darījumiem;

5) nepieprasa sensitīvus maksājumu datus, kas saistīti ar maksājumu kontiem;

6) neizmanto nekādus datus, nepieklūst tiem un neuzglabā tos nekādos citos nolūkos kā vienīgi tam, lai sniegtu konta informācijas pakalpojumu atbilstoši maksātāja nepārprotami izteiktam pieprasījumam, savā darbībā ievērojot normatīvos aktus par personas datu aizsardzību.

(3) Kontu apkalpojošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs saistībā ar maksājumu kontiem:

1) saziņai ar konta informācijas pakalpojuma sniedzējiem nodrošina drošu saziņas veidu;

2) datu pieprasījumu, kas nosūtīts, izmantojot konta informācijas pakalpojuma sniedzēja starpniecību, apstrādā pēc tādiem pašiem nosacījumiem kā maksājuma pakalpojuma izmantotāja tieši izteiktu pieprasījumu, izņemot gadījumu, kad atšķirīgai apstrādei ir objektīvi iemesli.

(4) Kontu apkalpojoša maksājumu pakalpojumu sniedzēja un konta informācijas pakalpojuma sniedzēja savstarpēju līgumisku attiecību neesamība neietekmē konta informācijas pakalpojuma sniegšanas gaitu.

(20.06.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

81. pants. (1) Ja autorizācijai izmanto noteiktu maksājuma instrumentu, maksātājs var vienoties ar maksājumu pakalpojumu sniedzēju par maksājuma instrumenta izmantošanas limitu.

(2) Ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs un maksājuma pakalpojuma izmantotājs standartlīgumā par to vienojušies, maksājumu pakalpojumu sniedzējam ir tiesības bloķēt maksājuma instrumenta izmantošanu gadījumos, kas saistīti ar maksājuma instrumenta drošību, pamatotām aizdomām par maksājuma instrumenta neautorizētu izmantošanu vai izmantošanu krāpšanas nolūkā, vai gadījumos, kad maksājuma instruments saistīts ar kredītlīniju un ir būtiski pieaudzis risks, ka maksātājs var nebūt spējīgs izpildīt maksājumu saistības.

(3) Šā panta otrajā daļā minētajos gadījumos maksājumu pakalpojumu sniedzējs veidā, par kādu tas vienojies ar maksājuma pakalpojuma izmantotāju, informē maksātāju par maksājuma instrumenta bloķēšanu un tās iemesliem, ja

tas iespējams, pirms paredzētās maksājuma instrumenta bloķēšanas, bet ne vēlāk kā tūlīt pēc bloķēšanas, izņemot gadījumus, kad informācijas sniegšana apdraudētu objektīvi pamatotos drošības apsvērumus vai ir aizliegta saskaņā ar Latvijas normatīvo aktu prasībām.

(4) Maksājumu pakalpojumu sniedzējs atbloķē maksājuma instrumentu vai aizstāj to ar jaunu maksājuma instrumentu, tiklīdz bloķēšanai vairs nav pamata.

(5) Kontu apkalpojošam maksājumu pakalpojumu sniedzējam ir tiesības bloķēt maksājumu ierosināšanas pakalpojuma sniedzēja vai konta informācijas pakalpojuma sniedzēja piekļuvi maksājumu kontam tādu objektīvi pamatotu iemeslu dēļ, kas saistīti ar šo pakalpojumu sniedzēju neautorizētu piekļuvi maksājumu kontam vai piekļuvi krāpšanas nolūkā.

(6) Šā panta piektajā daļā minētajos gadījumos kontu apkalpojošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs veidā, par kādu tas vienojies ar maksājuma pakalpojuma izmantotāju, informē to par liegumu piekļūt maksājumu kontam un tā iemesliem, ja iespējams, pirms tiek liegta piekļuve, bet ne vēlāk kā uzreiz pēc piekļuves liegšanas, izņemot gadījumu, kad informācijas sniegšana varētu apdraudēt objektīvi pamatotos drošības apsvērumus vai ir aizliegta saskaņā ar Latvijas normatīvo aktu vai Eiropas Savienības tieši piemērojamo tiesību aktu prasībām.

(7) Tiklīdz vairs nepastāv šā panta piektajā daļā minētie iemesli, kontu apkalpojošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs atjauno piekļuvi maksājumu kontam.

(8) Kontu apkalpojošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs nekavējoties ziņo Komisijai par gadījumiem, kad tas bloķējis konta informācijas pakalpojuma sniedzēja vai maksājumu ierosināšanas pakalpojuma sniedzēja piekļuvi maksājumu kontam atbilstoši šā panta piektajai daļai, un savā ziņojumā norāda piekļuves liegšanas iemeslus.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018. Sestā daļa stājas spēkā 01.10.2018. Sk. Pārejas noteikumu 35. punktu)

81.¹ pants. (1) Kontu apkalpojošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs pēc tāda maksājumu pakalpojumu sniedzēja pieprasījuma, kurš izlaidis maksājumu kartei piesaistītu maksājuma instrumentu, nekavējoties apstiprina, vai summa, kas nepieciešama maksājuma izpildei ar maksājumu kartei piesaistītu maksājuma instrumentu, ir pieejama maksātāja maksājumu kontā, ja ir izpildīti visi šādi nosacījumi:

1) pieprasījuma brīdī maksātāja maksājumu konts ir pieejams tiešsaistē;

2) maksātājs ir devis nepārprotamu piekrišanu tam, ka kontu apkalpojošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs atbild uz konkrēta maksājumu pakalpojumu sniedzēja pieprasījumiem, lai apstiprinātu, ka summa, kas atbilst konkrētajam maksājumam ar maksājumu kartei piesaistītu maksājuma instrumentu, ir pieejama maksātāja maksājumu kontā;

3) šīs daļas 2. punktā minētā piekrišana ir dota, pirms tiek saņemts pirmais pieprasījums sniegt apstiprinājumu.

(2) Maksājumu pakalpojumu sniedzējs var pieprasīt šā panta pirmajā daļā minēto apstiprinājumu, ja ir izpildīti visi šādi nosacījumi:

1) maksātājs ir devis nepārprotamu piekrišanu tam, ka maksājumu pakalpojumu sniedzējs pieprasa šā panta pirmajā daļā minēto apstiprinājumu;

2) maksātājs ir ierosinājis maksājumu ar maksājumu pakalpojumu sniedzēja izlaistu maksājumu kartei piesaistītu maksājuma instrumentu par attiecīgo summu;

3) maksājumu pakalpojumu sniedzējs pirms katra apstiprinājuma pieprasīšanas sevi identificē kontu apkalpojošā maksājumu pakalpojumu sniedzēja sistēmā un sazinās ar kontu apkalpojošo maksājumu pakalpojumu sniedzēju, ievērojot drošas saziņas standartus, kas noteikti saskaņā ar Komisijas 2017. gada 27. novembra deleģēto regulu (ES) 2018/389, ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu (ES) 2015/2366 papildina attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem par drošu lietotāja autentificēšanu un vienotiem un drošiem atklātiem saziņas standartiem (Dokuments attiecas uz EEZ) (turpmāk — Regula Nr. 2018/389).

(3) Šā panta pirmajā daļā minēto apstiprinājumu kontu apkalpojošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs sniedz vienīgi apstiprinājuma vai nolieguma formā, savā darbībā ievērojot normatīvos aktus par personas datu aizsardzību. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kas izlaidis maksājumu kartei piesaistītu maksājuma instrumentu, nesaglabā minēto atbildi un neizmanto to citos nolūkos kā vienīgi tam, lai izpildītu konkrēto maksājumu ar maksājumu kartei piesaistītu maksājuma instrumentu.

(4) Šā panta pirmajā daļā minētais kontu apkalpojošā maksājumu pakalpojumu sniedzēja dotais apstiprinājums tam nerada ne pienākumu, ne tiesības bloķēt maksātāja maksājumu kontā esošo naudu. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kas izlaidis maksājumu kartei piesaistītu maksājuma instrumentu, ir atbildīgs par maksājuma izpildi ar kartei piesaistītu maksājuma instrumentu.

(5) Maksātājam ir tiesības pieprasīt, lai kontu apkalpojošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs katru reizi informē maksātāju par maksājumu pakalpojumu sniedzēju, kas pieprasījis apstiprinājumu, un atbilstoši šā panta trešajai daļai tam sniegto atbildi.

(6) Šo pantu nepiemēro, ja maksājumu kartei piesaistītajā maksājuma instrumentā tiek glabāta elektroniskā nauda.
(20.06.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

82.pants. (1) Maksājuma pakalpojuma izmantotājam, kas ir tiesīgs izmantot maksājuma instrumentu, ir šādi pienākumi:

1) lietot maksājuma instrumentu saskaņā ar noteikumiem, kas reglamentē maksājuma instrumenta izlaišanu un lietošanu, un kas ir objektīvi, samērīgi un nediskriminējoši;

2) tiklīdz kļuvis zināms, ka maksājuma instruments ir nozaudēts, nolaupīts vai citādi prettiesiski piesavināts, vai notikusi tā neautorizēta izmantošana, nekavējoties par to informēt maksājumu pakalpojumu sniedzēju vai tā norādīto iestādi.

(2) Maksājuma pakalpojuma izmantotājs veic pasākumus, kas nepieciešami, lai saglabātu maksājuma instrumenta personalizētos autentifikācijas līdzekļus drošībā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

83.pants. (1) Maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kas izlaidis maksājuma instrumentu, ievēro šādas prasības:

1) nodrošina, lai maksājuma instrumenta personalizētie autentifikācijas līdzekļi nebūtu pieejami personām, kuras nav tiesīgas izmantot maksājuma instrumentu;

2) nesūta maksājuma pakalpojuma izmantotājam nepieprasītu maksājuma instrumentu, izņemot gadījumu, kad maksājuma instruments, kas jau ir pakalpojuma izmantotāja turējumā, jāaizstāj ar jaunu maksājuma instrumentu;

3) pastāvīgi nodrošina pakalpojuma izmantotājam iespēju bez maksas paziņot par šā likuma 82.panta pirmās daļas 2.punktā minētajiem gadījumiem vai pieprasīt maksājuma instrumenta atbloķēšanu saskaņā ar šā likuma 81.panta ceturto daļu;

4) 18 mēnešu laikā no brīža, kad maksājuma pakalpojuma izmantotājs informējis maksājumu pakalpojumu sniedzēju par šā likuma 82.panta pirmās daļas 2.punktā minētajiem gadījumiem vai pieprasījis maksājuma instrumenta atbloķēšanu saskaņā ar šā likuma 81.panta ceturto daļu, nodrošina pierādījumus tam, ka maksājuma pakalpojuma izmantotājs sniedzis attiecīgo paziņojumu;

5) novērš maksājuma instrumenta izmantošanu, tiklīdz saņemta šā likuma 82.panta pirmās daļas 2.punktā minētā informācija;

6) šā likuma 82. panta pirmās daļas 2. punktā minētajos gadījumos aizstāj maksājuma instrumentu bez maksas vai par maksu, kas atbilst tā aizstāšanas izmaksām.

(2) Maksājumu pakalpojumu sniedzējs uzņemas risku, kas saistīts ar maksājuma instrumenta vai jebkuru tā drošības elementu nosūtīšanu maksātājam, izņemot gadījumu, kad saskaņā ar maksājuma pakalpojuma izmantotāja lūgumu maksājumu pakalpojumu sniedzējs un maksājuma pakalpojuma izmantotājs iepriekš ir vienojušies citādi.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

84.pants. (1) Maksājuma pakalpojuma izmantotājs ir tiesīgs no maksājumu pakalpojumu sniedzēja saņemt zaudējumu atlīdzību saskaņā ar šā likuma 86. un 99.pantu, ja maksājuma pakalpojuma izmantotājs nekavējoties, tiklīdz uzzinājis par neautorizētu vai kļūdaini izpildītu maksājumu, bet ne vēlāk kā 13 mēnešu laikā pēc naudas norakstīšanas no konta ir informējis par to maksājumu pakalpojumu sniedzēju.

(2) Ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nav sniedzis vai darījis pieejamu informāciju par maksājumu saskaņā ar šā likuma VII, VIII un IX nodaļas noteikumiem, maksājuma pakalpojuma izmantotājs var saņemt šā panta pirmajā daļā minēto atlīdzību saskaņā ar šā likuma 86. un 99.pantu, ja ir informējis maksājumu pakalpojumu sniedzēju, tiklīdz uzzinājis par neautorizētu vai kļūdaini izpildītu maksājumu.

(3) Ja neautorizēta vai kļūdaini veikta maksājuma izpildē ir izmantots maksājumu ierosināšanas pakalpojuma sniedzēja pakalpojums, maksātājs ir tiesīgs saņemt no tā kontu apkalpojošā maksājumu pakalpojumu sniedzēja zaudējumu atlīdzību saskaņā ar šā likuma 86. un 99. pantu, ievērojot šā panta pirmajā daļā noteikto.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018. Trešā daļa stājas spēkā 01.10.2018. Sk. Pārejas noteikumu 35.punktū)

85.pants. (1) Ja maksājuma pakalpojuma izmantotājs noliedz, ka autorizējis izpildītu maksājumu, vai apgalvo, ka maksājums izpildīts kļūdaini, maksājumu pakalpojumu sniedzējam ir pienākums pierādīt, ka maksājums ir autentificēts, precīzi reģistrēts un grāmatots kontos un maksājumu pakalpojumu sniedzēja sniegto pakalpojumu nav ietekmējušas tehniskas kļūmes vai citi trūkumi.

(¹) Ja maksājums tiek ierosināts ar maksājumu ierosināšanas pakalpojuma sniedzēja starpniecību, maksājumu ierosināšanas pakalpojuma sniedzējam ir pienākums pierādīt, ka maksājuma posmā, kurā tas bijis iesaistīts, maksājums ir autentificēts, precīzi reģistrēts un to nav ietekmējušas tehniskas kļūmes vai citi trūkumi, kas saistīti ar attiecīgo maksājuma pakalpojumu, kuru tas sniedz.

(2) Ja maksājuma pakalpojuma izmantotājs noliedz, ka autorizējis izpildītu maksājumu, tad ar to vien, ka maksājumu pakalpojumu sniedzējs, tai skaitā maksājumu ierosināšanas pakalpojuma sniedzējs, ja tāds bijis iesaistīts, reģistrējis maksājuma instrumenta lietojumu, var nebūt pietiekami, lai pierādītu to, ka maksātājs autorizējis maksājumu vai rīkojies prettiesiski ar ļaunu nolūku vai rupjas neuzmanības dēļ nav pildījis vienu vai vairākus šā likuma 82. pantā noteiktos pienākumus.

(3) Maksājumu pakalpojumu sniedzējam ir pienākums pierādīt, ka maksājuma pakalpojuma izmantotājs ir rīkojies prettiesiski ar ļaunu nolūku vai rupjas neuzmanības dēļ. Šā panta 1.¹ daļā minētajā gadījumā maksājumu ierosināšanas pakalpojuma sniedzējs savāktos pierādījumus sniedz arī kontu apkalpojošam maksājumu pakalpojumu sniedzējam.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

86.pants. (1) Šā likuma 84. pantā minētajos gadījumos maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nekavējoties, bet ne vēlāk kā līdz nākamās darba dienas beigām atlīdzina maksātājam zaudējumus, atmaksājot neautorizētā maksājuma summu vai atjaunojot stāvokli maksātāja maksājumu kontā, no kura šī summa norakstīta, līdz tādām stāvoklim, kāds bija pirms neautorizētā maksājuma veikšanas, izņemot gadījumu, kad maksājumu pakalpojumu sniedzējam ir pamatotas aizdomas, ka maksājuma pakalpojuma izmantotājs rīkojies prettiesiski, un tas par šādām aizdomām ir paziņojis Komisijai.

(¹) Šā likuma 84. pantā minētajos gadījumos, ja maksājumu ir ierosinājis maksājumu ierosināšanas pakalpojuma sniedzējs, kontu apkalpojošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs nekavējoties, bet ne vēlāk kā līdz nākamās darba dienas beigām atlīdzina maksātājam zaudējumus, atmaksājot neautorizētā maksājuma summu vai atjaunojot stāvokli maksātāja maksājumu kontā, no kura šī summa norakstīta, līdz tādām stāvoklim, kāds bija pirms neautorizētā maksājuma veikšanas.

(²) Ja maksājumu ierosināšanas pakalpojuma sniedzējs ir atbildīgs par neautorizēto maksājumu, tas pēc kontu apkalpojošā maksājumu pakalpojumu sniedzēja pieprasījuma nekavējoties kompensē tam visus radušos zaudējumus vai summas, kas atmaksātas maksātājam, tostarp neautorizētā maksājuma summu. Maksājumu ierosināšanas pakalpojuma sniedzējam ir pienākums pierādīt, ka attiecībā uz maksājuma posmu, kurā tas bijis iesaistīts, maksājums ir autentificēts, precīzi reģistrēts un to nav ietekmējusi tehniska kļūme vai citi trūkumi, kas saistīti ar maksājuma pakalpojumu, kuru tas sniedz.

(2) Papildu zaudējumu atlīdzību var noteikt saskaņā ar normatīvajiem aktiem, kas attiecas uz maksātāja un maksājumu pakalpojumu sniedzēja līgumiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018. Pirmās daļas jaunā redakcija un 1.¹ un 1.² daļa stājas spēkā 01.10.2018. Sk. Pārejas noteikumu 35. punktu)

87.pants. (1) Maksājumu pakalpojumu sniedzējs neatlīdzina maksātājam zaudējumus līdz 50 euro, ja tie radušies

saistībā ar neautorizētiem maksājumiem maksājuma instrumenta nozaudēšanas, nolaupišanas vai citādas pretiesiskas piesavināšanās dēļ.

(1¹) Šā panta pirmo daļu nepiemēro šādos gadījumos:

1) maksājuma instrumenta nozaudēšanu, nolaupišanu vai pretiesisku piesavināšanos maksātājam nebija iespējams atklāt pirms maksājuma, izņemot gadījumu, kad maksātājs pats ir rīkojies pretiesiski;

2) maksātājam zaudējumi radušies maksājumu pakalpojumu sniedzēja darbinieka, pārstāvja vai filiāles vai ārpalpojumu sniedzēja darbības vai bezdarbības rezultātā.

(2) Maksājumu pakalpojumu sniedzējs neatlīdzina maksātājam tādus zaudējumus, kas tam radušies saistībā ar neautorizētiem maksājumiem, ja maksātājs rīkojies pretiesiski ar ļaunu nolūku vai rupjas neuzmanības dēļ (tai skaitā nav pildījis vienu vai vairākus šā likuma 82. pantā noteiktos pienākumus).

(3) *(Izslēgta no 01.10.2018. ar 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018. Sk. Pārejas noteikumu 35. punktu)*

(3¹) Ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nepieprasa stingro autentifikāciju, maksātājs nesedz zaudējumus, ja vien nav rīkojies pretiesiski. Ja maksājuma saņēmējs vai maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nepieņem stingro autentifikāciju, tas sedz zaudējumus, kas nodarīti maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam.

(4) Maksājumu pakalpojumu sniedzējs, nepiemērojot šā panta pirmās daļas noteikumus, atlīdzina maksātājam zaudējumus, kas radušies nozaudēta, nolaupta vai citādi pretiesiski piesavināta maksājuma instrumenta izmantošanas rezultātā pēc tam, kad maksātājs maksājumu pakalpojumu sniedzējam vai tā norādītajai iestādei sniedzis informāciju saskaņā ar šā likuma 82.panta pirmās daļas 2.punktu, izņemot gadījumus, kad maksātājs pats rīkojies pretiesiski.

(5) Ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nenodrošina maksātājam iespēju jebkurā laikā saskaņā ar šā likuma 83.panta pirmās daļas 3.punktu informēt par maksājuma instrumenta nozaudēšanu, nolaupišanu vai citādu pretiesisku piesavināšanos, tad maksājumu pakalpojumu sniedzējs, nepiemērojot šā panta pirmās daļas noteikumus, atlīdzina maksātājam maksājuma instrumenta izmantošanas rezultātā radušos zaudējumus, izņemot gadījumus, kad maksātājs pats rīkojies pretiesiski.

(6) Attiecībā uz maksātāju — patērētāju — nepiemēro šā panta pirmajā daļā noteikto maksātāja atbildības apmēru, ja zaudējumi radušies saistībā ar neautorizētiem maksājumiem viņa maksājumu kartes nolaupišanas vai citādas pretiesiskas piesavināšanās dēļ.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 12.05.2011., 02.03.2017. un 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018. Grozījumi pirmajā daļā, 1.¹ un 3.¹ daļa stājas spēkā 01.10.2018. Sk. Pārejas noteikumu 35.punktu)

87.¹ pants. (1) Ja maksājumu ierosinājis maksājuma saņēmējs vai tas ir ierosināts ar maksājuma saņēmēja starpniecību un nav zināma precīza maksājuma summa brīdī, kad maksātājs piekrīt veikt maksājumu, maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs bloķē naudas līdzekļus maksātāja maksājumu kontā vienīgi tad, ja maksātājs ir devis piekrišanu attiecībā uz precīzu bloķējamo naudas līdzekļu summu.

(2) Maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nekavējoties pēc tam, kad ir saņēmis informāciju par precīzu maksājuma summu, vai vismaz uzreiz pēc maksājuma rīkojuma saņemšanas atbrīvo saskaņā ar šā panta pirmo daļu bloķētos naudas līdzekļus maksātāja maksājumu kontā.

(20.06.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.07.2018. Pants stājas spēkā 01.10.2018. Sk. Pārejas noteikumu 35. punktu)

88.pants. (1) Maksātājam ir tiesības saņemt no maksājumu pakalpojumu sniedzēja autorizēta un jau izpildīta maksājuma summas atmaksu pilnā apmērā, ja attiecīgo maksājumu uzsācis saņēmējs vai tas uzsākts ar saņēmēja starpniecību un ja:

1) autorizējot maksājumu, nav norādīta precīza tā summa;

2) maksājuma summa ir lielāka, nekā maksātājs pamatoti būtu varējis attiecīgajam maksājumam paredzēt, ņemot vērā datus par viņa iepriekšējiem maksājumiem, standartlīguma noteikumus, kā arī attiecīgos darījuma apstākļus.

(2) Pēc maksājumu pakalpojumu sniedzēja pieprasījuma maksātājs sniedz pierādījumus attiecībā uz šā panta

pirmajā daļā minētajiem nosacījumiem.

(2¹) Valutēšanas datums naudas ieskaitīšanai maksātāja maksājumu kontā nav vēlāks par to darba dienu, kad summa ir debitēta.

(3) *(Izslēgta ar 20.06.2018. likumu)*

(4) Šā panta pirmās daļas 2.punktā minētā nosacījuma izpildi maksātājs nevar pamatot ar apsvērumiem, kas saistīti ar valūtas maiņu, ja piemērots valūtas kurss, par ko viņš panācis vienošanos ar savu maksājumu pakalpojumu sniedzēju saskaņā ar šā likuma 64.panta 3.punkta "b" apakšpunktu un 73.panta pirmās daļas 4.punktu.

(4¹) Ja maksājumu uzsācis saņēmējs, veicot tiešā debeta maksājumu atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 14. marta regulas (ES) Nr. 260/2012, ar ko nosaka tehniskās un darbības prasības kredīta pārvedumiem un tiešā debeta maksājumiem *euro* un groza regulu (EK) Nr. 924/2009 (Dokuments attiecas uz EEZ) 1. pantā noteiktajam, maksātājam ir tiesības uz atmaksu *euro* valūtā termiņos, kas noteikti šā likuma 89. pantā.

(5) Maksātāja un maksājumu pakalpojumu sniedzēja standartlīgumā var noteikt, ka maksātājam nav tiesību uz naudas atmaksu, ja:

1) viņš devis piekrišanu maksājuma izpildei tieši savam maksājumu pakalpojumu sniedzējam;

2) maksājumu pakalpojumu sniedzējs vai saņēmējs vismaz četras nedēļas pirms datuma, kad maksātājam ir pienākums izpildīt maksājuma saistības pret saņēmēju, sniedzis vai darījis maksātājam pieejamu informāciju par šo maksājumu veidā, par kādu iepriekš panākta vienošanās.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018. 2.¹ un 4.¹ daļa stājas spēkā 01.10.2018. Sk. Pārejas noteikumu 35. punktu)

89.pants. (1) Maksātājs var pieprasīt šā likuma 88.pantā minēto autorizēto, saņēmēja vai ar saņēmēja starpniecību uzsāktu maksājumu summu atmaksu astoņu nedēļu laikā no datuma, kad nauda ir norakstīta no konta.

(2) Desmit darba dienu laikā kopš brīža, kad saņemts naudas atmaksas pieprasījums, maksājumu pakalpojumu sniedzējs atmaksā visu veiktā maksājuma summu vai sniedz atmaksas atteikuma pamatojumu, norādot iestādes, kurās maksātājs var iesniegt sūdzību saskaņā ar šā likuma 105. un 106.pantu.

(3) *(Izslēgta no 01.10.2018. ar 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018. Sk. Pārejas noteikumu 35.punktu)*

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

XII nodaļa Maksājuma rīkojums

90.pants. (1) Maksājuma rīkojuma saņemšanas brīdis ir brīdis, kad maksātāja, saņēmēja vai ar saņēmēja starpniecību iesniegto maksājuma rīkojumu saņem maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs.

(2) Ja maksājuma rīkojums tiek saņemts pēc maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzēja darba dienas beigām, to uzskata par saņemtu nākamajā darba dienā.

(3) Maksājumu pakalpojumu sniedzējs drīkst noteikt brīdi, kurā tiek pārtraukta maksājuma rīkojumu pieņemšana. Šo brīdi var noteikt īsi pirms darba dienas beigām, un visus pēc šā brīža saņemtos maksājuma rīkojumus uzskata par saņemtiem nākamajā darba dienā.

(4) Ja maksājuma pakalpojuma izmantotājs, kas iesniedz maksājuma rīkojumu, vienojas ar savu maksājumu pakalpojumu sniedzēju, ka maksājuma rīkojuma izpilde sākas konkrētā dienā vai konkrēta termiņa beigās, vai dienā, kad maksātājs maksājumu pakalpojumu sniedzēja rīcībā nodevis nepieciešamo naudu, par maksājuma rīkojuma saņemšanas brīdi uzskata dienu, par kuru panākta vienošanās.

(5) Ja diena, par kuru panākta vienošanās, nav maksājumu pakalpojumu sniedzēja darba diena, saņemto maksājuma rīkojumu uzskata par saņemtu nākamajā darba dienā.

91.pants. (1) Ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs atsakās izpildīt maksājuma rīkojumu vai ierosināt maksājumu, tas, tiklīdz iespējams, bet ne vēlāk kā šā likuma 94.pantā paredzētajā termiņā un veidā, par ko iepriekš panākta vienošanās, sniedz vai dara pieejamu maksājuma pakalpojuma izmantotājam informāciju par atteikumu un tā iemesliem, kā arī to kļūdu labošanas procedūru, kuras bijušas par pamatu atteikumam, ja vien šādas informēšanas aizliegums nav noteikts Latvijas normatīvajos aktos.

(2) Standartlīgumā var iekļaut noteikumu, ka maksājumu pakalpojumu sniedzējs iekasē samērīgu maksu par šā panta pirmajā daļā minēto informēšanu, ja atteikums ir objektīvi pamatots.

(3) Ja ievēroti visi maksātāja un viņa maksājumu pakalpojumu sniedzēja standartlīguma noteikumi, maksājumu pakalpojumu sniedzējs nedrīkst atteikties izpildīt autorizētu maksājuma rīkojumu neatkarīgi no tā, vai maksājuma rīkojumu iesniedzis maksātājs, saņēmējs vai tas iesniegts ar saņēmēja vai maksājumu ierosināšanas pakalpojuma sniedzēja starpniecību, ja vien maksājuma izpildi neaizliedz tiesību akti.

(4) Šā likuma 94. un 99.panta izpratnē maksājuma rīkojumu neuzskata par saņemtu, ja tā izpilde ir atteikta.
(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

92.pants. (1) Maksājuma pakalpojuma izmantotājs nevar atsaukt maksājuma rīkojumu pēc tam, kad to saņēmis maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs, ja vien šajā pantā nav noteikts citādi.

(2) Ja maksājumu uzsāk ar saņēmēja vai maksājumu ierosināšanas pakalpojuma sniedzēja starpniecību, maksātājs nevar atsaukt maksājuma rīkojumu pēc tam, kad viņš to iesniedzis saņēmējam vai maksājumu ierosināšanas pakalpojuma sniedzējam.

(3) Ja maksājumu uzsāk saņēmējs, maksātājs nevar atsaukt maksājuma rīkojumu pēc tam, kad tas devis saņēmējam piekrišanu uzsākt maksājumu.

(4) Tiešā debeta maksājuma gadījumā papildus šā likuma 88. panta 4.¹ daļā noteiktajām tiesībām maksātājs var atsaukt maksājuma rīkojumu līdz tās darba dienas beigām, kurai seko naudas norakstīšanai no konta noteiktā diena.

(5) Šā likuma 90.panta ceturtajā daļā minētajā gadījumā maksājuma pakalpojuma izmantotājs var atsaukt maksājuma rīkojumu ne vēlāk kā līdz tās darba dienas beigām, kurai seko diena, kad saskaņā ar vienošanos no konta tiks norakstīta nauda.

(6) Pēc šā panta pirmajā, otrajā, trešajā, ceturtajā un piektajā daļā noteikto termiņu beigām maksājuma rīkojumu var atsaukt tikai tad, ja maksājuma pakalpojuma izmantotājs par šādu iespēju vienojies ar maksājumu pakalpojumu sniedzēju. Šā panta otrajā, trešajā un ceturtajā daļā minētajos gadījumos rīkojuma atsaukšanai ir vajadzīga arī saņēmēja piekrišana.

(7) Maksājumu pakalpojumu sniedzējs var iekasēt maksu par maksājuma rīkojuma atsaukšanu, ja standartlīgumā šāda iespēja ir paredzēta.

(8) Šo pantu nepiemēro šā likuma 78.panta 4.punktā minētajos gadījumos.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018. Ceturtās daļas jaunā redakcija stājas spēkā 01.10.2018. Sk. Pārejas noteikumu 35. punktu)

92.¹ pants. (Izslēgts ar 23.11.2016. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2017.)

XIII nodaļa

Maksājuma veikšanas laiks un valutēšanas datums

93.pants. (1) Šī nodaļa attiecas uz:

1) maksājumiem *euro*;

2) (izslēgts ar 12.09.2013. likumu);

3) maksājumiem, kuru izpilde ietver tikai vienu valūtas maiņu starp *euro* un dalībvalsts nacionālo valūtu. Maksājuma pakalpojumu, ja nepieciešamā valūtas maiņa notiek dalībvalstī, sniedz šīs dalībvalsts nacionālajā valūtā, bet pārrobežu maksājuma gadījumā — *euro*.

(2) Šī nodaļa attiecas arī uz citiem maksājumiem, ja maksājuma pakalpojuma izmantotājs ar savu maksājumu pakalpojumu sniedzēju nav vienojies citādi. Maksājumu pakalpojumu sniedzējam nav atļauts vienoties ar maksājuma pakalpojuma izmantotāju par šā likuma 97.panta noteikumu nepiemērošanu. Maksājuma pakalpojuma izmantotājs un viņa maksājumu pakalpojumu sniedzējs var vienoties par ilgāku termiņu, nekā noteikts šā likuma 94.pantā. Ja gan maksātāja, gan saņēmēja maksājumu pakalpojuma sniedzējs atrodas dalībvalstī, maksājuma termiņš nedrīkst pārsniegt četras darba dienas pēc šā likuma 90.pantā noteiktā maksājuma rīkojuma saņemšanas brīža.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 12.09.2013. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2014.)

94.pants. (1) Maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodrošina, ka pēc maksājuma rīkojuma saņemšanas saskaņā ar šā likuma 90.pantu maksājuma summa tiek ieskaitīta saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēja kontā ne vēlāk kā līdz nākamās darba dienas beigām.

(2) Kad saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs saņēmis maksājuma naudu, tas nosaka valūtēšanas datumu un maksājuma summu dara pieejamu saņēmēja maksājumu kontā saskaņā ar šā likuma 97.pantu.

(3) Saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nosūta maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam saņēmēja vai ar saņēmēja starpniecību iesniegtu maksājuma rīkojumu termiņā, par kuru saņēmējs ir vienojies ar savu maksājumu pakalpojumu sniedzēju, lai nodrošinātu norēķinu attiecībā uz tiešā debeta maksājumu datumā, kad maksātājam saskaņā ar vienošanos ir pienākums izpildīt savas saistības pret saņēmēju.

(4) Šā panta noteikumus nepiemēro šā likuma 78.pantā minētajos gadījumos.

95.pants. (1) Ja saņēmējam nav maksājumu konta maksājumu pakalpojumu sniedzēja iestādē, maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kas saņēmis saņēmējam paredzēto naudu, dara to pieejamu saņēmējam šā likuma 94.pantā noteiktajā termiņā.

(2) Šā panta noteikumus nepiemēro šā likuma 78.pantā minētajos gadījumos.

96.pants. Ja patērētājs iemaksā skaidru naudu maksājumu pakalpojumu sniedzēja iestādē atvērtā maksājumu kontā šā maksājumu konta valūtā, maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodrošina, ka šī summa ir pieejama nekavējoties pēc naudas saņemšanas, un tai piešķir tās pašas darba dienas vai nākamās darba dienas valūtēšanas datumu, ja iemaksas diena nav maksājumu pakalpojumu sniedzēja darba diena. Ja maksājuma pakalpojuma izmantotājs nav patērētājs, maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodrošina, ka naudas summa ir pieejama, un tai piešķir valūtēšanas datumu ne vēlāk kā nākamajā darba dienā pēc šīs naudas saņemšanas.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

97.pants. (1) Valūtēšanas datums naudas ieskaitīšanai saņēmēja maksājumu kontā nav vēlāks par to darba dienu, kad maksājuma summa kreditēta saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēja kontā. Saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodrošina, ka maksājuma summa ir saņēmēja rīcībā nekavējoties pēc tam, kad tā kreditēta saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēja kontā, ja saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs:

1) nav veicis valūtas maiņu;

2) ir veicis valūtas maiņu starp *euro* un dalībvalsts nacionālo valūtu vai starp divām dalībvalstu nacionālajām valūtām.

(2) Valūtēšanas datums naudas norakstīšanai no maksātāja maksājumu konta nav agrāks par to brīdi, kad maksājuma summa norakstīta no maksājumu konta.

(3) Šā panta pirmās un otrās daļas noteikumi piemērojami arī maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kas sniedz maksājumu pakalpojumus Latvijā, ja maksātāja vai saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs atrodas dalībvalstī un ja maksājuma pakalpojumu sniedz *euro* vai kādas dalībvalsts nacionālajā valūtā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

XIII¹ nodaļa Patērētāja pamatkonts

(Nodaļa 02.03.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.03.2017.)

97.1 pants. Šī nodaļa attiecas uz kredītiestādēm, kas Latvijā sniedz ar maksājumu kontu saistītus pakalpojumus Eiropas Savienības rezidentiem — patērētājiem —, un nosaka kārtību, kādā kredītiestādes Eiropas Savienības rezidentam piedāvā atvērt un izmantot pamatkontu.

(02.03.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.03.2017.)

97.2 pants. (1) Šā likuma 97.¹ pantā minētajai kredītiestādei ir pienākums piedāvāt arī pamatkontu šajā nodaļā noteiktajā kārtībā un apjomā.

(2) Patērētājam, kas ir Eiropas Savienības rezidents, arī personai, kurai nav uzturēšanās atļaujas, bet kuras izraidīšana no Latvijas atbilstoši Latvijas Republikas normatīvajiem aktiem nav iespējama, ir tiesības atvērt un izmantot pamatkontu kredītiestādēs, kuras veic komercdarbību Latvijā un to piedāvā, ja vien šādas tiesības nav ierobežotas saskaņā ar šajā likumā vai citos normatīvajos aktos noteikto.

(3) Kredītiestāde piedāvā pamatkontu bez tādiem papildu nosacījumiem kā papildu pakalpojumu saņemšana vai kredītiestādes akciju iegāde, ja vien kredītiestādes akciju iegādes nosacījums nav attiecināms uz visiem kredītiestādes klientiem.

(4) Patērētājs, kas vēlas atvērt pamatkontu, iesniedz kredītiestādei pieteikumu. Pieteikumam pievieno:

1) parakstītu apliecinājumu par to, ka nav atvēris maksājumu kontu, kas nodrošinātu šā likuma 97.³ pantā minētos pakalpojumus, citā kredītiestādē, kura sniedz maksājumu pakalpojumus Latvijā;

2) citu pamatkonta atvēršanai nepieciešamo kredītiestādes pieprasīto informāciju.

(5) Kredītiestāde 10 darba dienu laikā pēc visas šā panta ceturtajā daļā minētās informācijas saņemšanas atver patērētājam pamatkontu vai atsaka pamatkonta atvēršanu.

(6) Kredītiestāde atsaka pamatkonta atvēršanu jebkurā no šādiem gadījumiem:

1) šāda konta atvēršanas vai apkalpošanas rezultātā tiktu pārkāptas normatīvo aktu prasības, tai skaitā noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas jomā;

2) patērētājs ir sniedzis nepatiesu informāciju pamatkonta atvēršanai.

(7) Kredītiestāde ir tiesīga atteikt pamatkonta atvēršanu jebkurā no šādiem gadījumiem:

1) patērētājam jau ir atvērts maksājumu konts šajā vai citā kredītiestādē, kura veic komercdarbību Latvijā un sniedz šā likuma 97.³ pantā minētos pakalpojumus, izņemot gadījumu, kad patērētājs jau ir saņēmis paziņojumu, ka maksājumu konts tiks slēgts;

2) patērētājs vairs neatbilst šā panta otrajā daļā noteiktajam;

3) maksājumu konta atvēršana vai apkalpošana var radīt kredītiestādei reputācijas riskus.

(8) Kredītiestāde pēc tam, kad pieņēmusi lēmumu atteikt pamatkonta atvēršanu, nekavējoties rakstveidā un bez maksas informē patērētāju par atteikumu, kā arī par tā iemeslu, izņemot gadījumus, kad šādas informācijas atklāšana ir pretrunā ar valsts drošības vai sabiedriskās kārtības interesēm (tai skaitā normatīvo aktu prasībām noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas jomā). Kredītiestāde saziņai ar pieteikuma iesniedzēju izmanto pieteikumā norādīto saziņai paredzēto adresi (ieskaitot elektroniskā pasta adresi).

(9) Atteikuma gadījumā kredītiestāde informē patērētāju par sūdzību izskatīšanas kārtību un ārpustiesas strīdu izskatīšanas kārtību atbilstoši šā likuma 105. un 106. pantam, norādot attiecīgu kontaktinformāciju.

(02.03.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.03.2017.)

97.³ pants. (1) Pamatkonts ietver šādus pakalpojumus:

- 1) visas darbības, kas nepieciešamas maksājumu konta atvēršanai, apkalpošanai un slēgšanai;
- 2) naudas līdzekļu ieskaitīšanu maksājumu kontā;
- 3) skaidras naudas izņemšanu no maksājumu konta kredītiestādē vai bankomātos kredītiestādes darba laikā vai ārpus tā;
- 4) iespēju izmantot šādus maksājumu pakalpojumus:
 - a) kredīta pārvedumu, tostarp regulāro maksājumu veikšanu, tai skaitā attiecīgo maksājumu rīkojumu iesniegšanu klātienē vai izmantojot kredītiestādes tiešsaistes sistēmu, ja maksājuma saņēmēja konts ir atvērts pie maksājumu pakalpojumu sniedzēja Latvijā vai dalībvalstī,
 - b) maksājumu veikšanu ar maksājumu karti, tai skaitā maksājumu veikšanu tiešsaistē,
 - c) tiešā debeta maksājumu veikšanu, ja maksājuma saņēmēja konts ir atvērts pie maksājumu pakalpojumu sniedzēja Latvijā vai dalībvalstī.

(2) Kredītiestāde šā panta pirmajā daļā minētos pakalpojumus piedāvā un sniedz tikai tādā apjomā un klāstā, kādā tā tos piedāvā un sniedz saviem klientiem — patērētājiem, kuriem kredītiestādē ir atvērti cita veida maksājumu konti.

(3) Kredītiestāde nodrošina patērētājam iespēju ierosināt, grozīt vai atsaukt maksājumus no pamatkonta kredītiestādes telpās vai izmantojot tiešsaistes pakalpojumu iespējas, ja kredītiestāde tās piedāvā.

(4) Kredītiestāde ir tiesīga vienoties ar patērētāju par pamatkonta atvēršanu un apkalpošanu citā valūtā, nevis *euro*.

(5) Kredītiestāde pamatkonta ietvaros patērētājam nodrošina neierobežotu šā panta pirmajā daļā minēto pakalpojumu skaitu, ja vien skaita ierobežojumus neparedz citi normatīvie akti.

(6) Šā panta pirmajā daļā minētos pakalpojumus, izņemot maksājumus ar kredītkarti, kredītiestāde piedāvā bez maksas vai par samērīgu maksu, kas atbilst šā likuma 97.⁴ panta nosacījumiem.

(7) Attiecībā uz šā panta pirmās daļas 4. punkta "a" un "c" apakšpunktā minētajiem pakalpojumiem Komisija ir tiesīga noteikt darījumu skaita ierobežojumu, kura pārsniegšanas gadījumā kredītiestāde ir tiesīga piemērot maksu papildus šā panta sestajā daļā minētajai maksai. Šāda papildu maksa kopā ar šā panta sestajā daļā minēto maksu nedrīkst pārsniegt maksu, ko kredītiestāde parasti piemēro šādu ierobežojumu pārsniegšanas gadījumos cita veida maksājumu kontu ietvaros.

(8) Šā panta sestajā daļā kredītiestādei noteiktie maksas ierobežojumi neattiecas uz tādām kredītiestādes patērētājam piemērotām papildu maksām, ko nosaka kredītiestādes darījumu partneri, ja šā panta pirmajā daļā minētie maksājumu pakalpojumi tiek sniegti ar viņu starpniecību.

(02.03.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.03.2017.)

97.⁴ pants. (1) Kredītiestādes noteiktā maksa par pamatkontu un tajā ietilpstošajiem pakalpojumiem ir samērīga ar sniegto pakalpojumu veidu un apjomu.

(2) Patērētājiem piemērojamos līgumsodus par saistību neievērošanu kredītiestāde nosaka, ņemot vērā Patērētāju tiesību aizsardzības likumā un Civillikumā noteiktos ierobežojumus.

(3) Nosakot maksu par pamatkonta apkalpošanu un tajā ietilpstošajiem pakalpojumiem, kredītiestāde ņem vērā abus šādus nosacījumus:

- 1) tā nevar pārsniegt kredītiestādes klientiem — fiziskajām personām — piemēroto standarta maksu par pakalpojumiem, kas saistīti ar maksājumu kontu;
- 2) tā nedrīkst vairāk kā par 25 procentiem pārsniegt vidējo maksu, ko kredītiestādes Latvijā piemēro patērētājiem par pakalpojumiem, kas saistīti ar maksājumu kontu, ja vien šāds pārsniegums nav saistīts ar

attiecīgo pakalpojumu pašizmaksas segšanu.

(4) Biedrība "Latvijas Finanšu nozares asociācija" reizi gadā apkopo un publicē savā mājaslapā internetā informāciju par kredītiestāžu vidējo maksu par pakalpojumiem, kas saistīti ar maksājumu kontu. Attiecībā uz šajā daļā minētā deleģētā valsts pārvaldes uzdevuma izpildi biedrība "Latvijas Finanšu nozares asociācija" atrodas Komisijas funkcionālā padotībā, kas tiek īstenota pārraudzības formā. Kredītiestādēm ir pienākums pēc biedrības "Latvijas Finanšu nozares asociācija" pieprasījuma un tās noteiktajā termiņā sniegt informāciju par patērētājiem piemēroto maksu par pakalpojumiem, kas saistīti ar maksājumu kontu.

(02.03.2017. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 03.04.2019. likumu, kas stājas spēkā 13.04.2019.)

97.⁵ pants. (1) Kredītiestāde, slēdzot standartlīgumu ar patērētāju par pamatkonta atvēršanu, ievēro šā likuma VIII nodaļas noteikumus.

(2) Kredītiestāde vienpusēji izbeidz standartlīgumu jebkurā no šādiem gadījumiem:

1) maksājumu konta turpmāka apkalpošana ir pretrunā ar normatīvo aktu prasībām, tai skaitā noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas jomā;

2) patērētājs maksājumu kontu ir tīši izmantojis nelikumīgām darbībām.

(3) Kredītiestāde ir tiesīga vienpusēji izbeigt standartlīgumu jebkurā no šādiem gadījumiem:

1) maksājumu kontā ilgāk par 24 mēnešiem pēc kārtas nav veikti darījumi;

2) patērētājs ir sniedzis nepatiesu informāciju, un pamatkonts tika atvērts, balstoties uz to;

3) patērētājs vairs neatbilst šā likuma 97.² panta otrajā daļā noteiktajam;

4) patērētājs ir atvēris citu maksājumu kontu, kas tam Latvijā ļauj izmantot šā likuma 97.³ pantā minētos pakalpojumus;

5) turpmākā pamatkonta uzturēšana rada kredītiestādei reputācijas riskus;

6) kredītiestāde izbeidz attiecīgā maksājuma pakalpojuma sniegšanu visiem saviem klientiem — patērētājiem;

7) ne mazāk kā sešu mēnešu laikā patērētāja parādsaistības par pamatkonta un tā ietvaros sniegto pakalpojumu izmantošanu pārsniedz pamatkonta atlikumu.

(4) Kredītiestāde nekavējoties izbeidz standartlīgumu par pamatkontu šā panta otrajā daļā minētajos gadījumos, informējot patērētāju par izbeigšanu un tās pamatu, izņemot gadījumus, kad šādas informācijas atklāšana būtu pretrunā ar valsts drošības vai sabiedriskās kārtības interesēm (tai skaitā normatīvo aktu prasībām noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas jomā).

(5) Šā panta trešajā daļā minētajos gadījumos kredītiestāde izbeidz standartlīgumu par pamatkontu, ievērojot šā likuma 63. panta pirmās daļas un 67. panta ceturtās daļas noteikumus un informējot par izbeigšanu un tās pamatu vismaz divus mēnešus iepriekš, izņemot gadījumus, kad šādas informācijas atklāšana būtu pretrunā ar valsts drošības vai sabiedriskās kārtības interesēm.

(6) Ja kredītiestādei saskaņā ar šā panta ceturto un piekto daļu ir pienākums informēt patērētāju par standartlīguma izbeigšanu, tā šajā paziņojumā norāda sūdzību iesniegšanas kārtību, pārsūdzēšanas kārtību un ārpustiesas strīdu izskatīšanas kārtību, ko patērētājs ir tiesīgs izmantot saskaņā ar šā likuma 105. un 106. pantu, kā arī savu kontaktinformāciju.

(02.03.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.03.2017.)

97.⁶ pants. Kredītiestāde bez papildu maksas nodrošina patērētājam informāciju par pamatkontu un tā izmantošanas nosacījumiem, šo informāciju sniedzot saprotamā veidā un izvietojot redzamā vietā savās filiālēs un savā mājaslapā internetā. Minētajā informācijā kredītiestāde iekļauj skaidru norādi, ka papildu pakalpojumu iegāde nav obligāta, lai piekļūtu pamatkontam.

(02.03.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.03.2017.)

XIV nodaļa

Maksājumu pakalpojumu sniedzēju un elektroniskās naudas emitentu atbildība

(Nodaļas nosaukums 17.03.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 30.04.2011.)

98.pants. (1) Maksājuma rīkojums tiek uzskatīts par pareizi izpildītu, ja tas izpildīts atbilstoši tajā norādītajam unikālajam identifikatoram.

(2) Ja maksājuma pakalpojuma izmantotājs ir norādījis kļūdainu identifikatoru, maksājumu pakalpojumu sniedzējs nav atbildīgs saskaņā ar šā likuma 99.pantu par maksājuma neizpildi vai kļūdainu izpildi.

(3) Maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs cenšas atgūt šā panta otrajā daļā minētā neizpildītā vai kļūdaini izpildītā maksājuma naudu. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs var ieturēt no pakalpojuma izmantotāja maksu par naudas atgūšanu, ja tas paredzēts standartlīgumā.

(3¹) Saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs šā panta trešajā daļā minētajā gadījumā nodod maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam visu būtisko informāciju, kas nepieciešama naudas atgūšanai.

(3²) Ja naudas atgūšana saskaņā ar šā panta 3.¹ daļu nav iespējama, maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs sniedz maksātājam visu informāciju, kas tam ir pieejama un ir būtiska maksātājam, lai maksātājs varētu vērsties tiesā par šīs naudas atgūšanu.

(4) Ja maksājuma pakalpojuma izmantotājs sniedz informāciju papildus tai informācijai, kas pieprasīta saskaņā ar šā likuma 73.panta pirmās daļas 1.punktu vai 64.panta 2.punkta "b" apakšpunktu, maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir atbildīgs tikai par maksājuma izpildi saskaņā ar pakalpojuma izmantotāja norādīto unikālo identifikatoru.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

99.pants. (1) Ja maksājuma rīkojumu iesniedzis maksātājs, viņa maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir atbildīgs maksātājam par pareizu maksājuma izpildi, ja vien tas maksātājam un, ja nepieciešams, saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējam nevar pierādīt, ka saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs saņēmis maksājuma summu saskaņā ar šā likuma 94.panta pirmo daļu. Ja maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs var pierādīt, ka saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir saņēmis maksājuma summu, par pareizu maksājuma izpildi ir atbildīgs saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs.

(2) Ja maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir atbildīgs par maksājuma izpildi saskaņā ar šā panta pirmo daļu, tas nekavējoties atmaksā maksātājam neizpildītā vai kļūdaini izpildītā maksājuma summu vai atjauno stāvokli maksātāja maksājumu kontā, no kura attiecīgā maksājuma summa ir norakstīta, līdz tādām stāvoklim, kādā tas būtu bijis, ja kļūdainais maksājums nebūtu izpildīts.

(3) Ja saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir atbildīgs par maksājuma izpildi saskaņā ar šā panta pirmo daļu, tas nekavējoties nodod maksājuma summu saņēmēja rīcībā vai ieskaita attiecīgo summu saņēmēja kontā.

(3¹) Ja maksājums izpildīts novēloti, pēc maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzēja pieprasījuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nosaka saņēmēja maksājumu kontā ieskaitītās maksājuma summas valutēšanas datumu, bet ne vēlāku, kāds tas būtu pareizas maksājuma izpildes gadījumā.

(4) Ja maksājums nav izpildīts vai ir izpildīts kļūdaini un maksājuma rīkojumu iesniedzis maksātājs, viņa maksājumu pakalpojumu sniedzējs neatkarīgi no šajā pantā paredzētās atbildības pēc pieprasījuma nekavējoties mēģina izsekot maksājumu un informē maksātāju par rezultātu.

(5) Ja maksājuma rīkojumu iesniedzis saņēmējs vai tas iesniegts ar viņa starpniecību, saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir atbildīgs saņēmējam par pareizu maksājuma rīkojuma pārsūtīšanu maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam saskaņā ar šā likuma 94.panta trešo daļu.

(6) Ja saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir atbildīgs par maksājuma rīkojuma pārsūtīšanu saskaņā ar šā panta piekto daļu, tas pēc saņēmēja pieprasījuma nekavējoties atkārtoti pārsūta attiecīgo maksājuma rīkojumu maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam. Ja maksājuma rīkojums pārsūtīts novēloti, saņēmēja maksājumu kontā ieskaitītās maksājuma summas valutēšanas datums nav vēlāks par datumu, kāds tas būtu pareizas maksājuma izpildes gadījumā.

(7) Saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir atbildīgs saņēmējam par maksājuma apstrādi saskaņā ar šā likuma 97.pantu.

(8) Ja saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir atbildīgs saskaņā ar šā panta septīto daļu, tas maksājuma summu dara pieejamu saņēmējam uzreiz pēc tam, kad šī summa ir ieskaitīta saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēja kontā.

(9) Ja maksājums nav izpildīts vai ir izpildīts kļūdaini un saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nav atbildīgs saskaņā ar šo pantu, maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir atbildīgs maksātājam.

(10) Ja maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir atbildīgs saskaņā ar šā panta deviņto daļu, tas nekavējoties atmaksā maksātājam neizpildītā vai kļūdaini izpildītā maksājuma summu vai atjauno stāvokli maksātāja maksājuma kontā, no kura attiecīgā maksājuma summa ir norakstīta, līdz tādām stāvoklim, kādā tas būtu bijis, ja kļūdainais maksājums nebūtu izpildīts.

(10¹) Šā panta deviņtajā un desmitajā daļā noteiktais pienākums neattiecas uz maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzēju, ja tas pierāda, ka saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir saņēmis maksājumu, pat ja maksājums ir aizkavējies. Saņēmēja maksājumu kontā ieskaitītās maksājuma summas valutēšanas datums nav vēlāks par datumu, kāds tas būtu pareizas maksājuma izpildes gadījumā.

(11) Ja maksājuma rīkojums, ko iesniedzis saņēmējs vai kas iesniegts ar saņēmēja starpniecību, nav izpildīts vai ir izpildīts kļūdaini, saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs neatkarīgi no atbildības pēc pieprasījuma mēģina izsekot maksājumu un informē saņēmēju par rezultātu.

(12) Maksājumu pakalpojumu sniedzēji sedz neizpildīta vai kļūdaini izpildīta, tostarp novēlota maksājuma dēļ radušās izmaksas.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018. 3.¹ un 10.¹ daļa, ka arī grozījumi sestajā un divpadsmitajā daļā stājas spēkā 01.10.2018. Sk. Pārejas noteikumu 35. punktu)

99.¹ pants. (1) Ja maksātājs maksājuma rīkojumu iesniedzis ar maksājumu ierosināšanas pakalpojuma sniedzēja starpniecību, kontu apkalpojošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs atmaksā maksātājam neizpildītā vai kļūdaini izpildītā maksājuma summu un attiecīgā gadījumā atjauno debetētā maksājumu konta stāvokli līdz tādām stāvoklim, kādā tas būtu bijis, ja nebūtu noticis kļūdainais maksājums.

(2) Maksājumu ierosināšanas pakalpojuma sniedzējam ir pienākums pierādīt, ka maksātāja kontu apkalpojošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir saņēmis maksājuma rīkojumu saskaņā ar šā likuma 90. pantu un ka attiecībā uz tā atbildībā esošo maksājuma posmu maksājums ir autentificēts, precīzi reģistrēts un darījumu nav ietekmējusi tehniska kļūme vai citi trūkumi, kas saistīti ar darījuma neizpildi, kļūdainu vai novēlotu izpildi.

(3) Ja maksājumu ierosināšanas pakalpojuma sniedzējs ir atbildīgs par maksājuma neizpildi, kļūdainu vai novēlotu izpildi, tas pēc kontu apkalpojošā maksājumu pakalpojumu sniedzēja pieprasījuma nekavējoties atmaksā tam visus radušos zaudējumus un summas, kas atmaksātas maksātājam.

(20.06.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

100.pants. Zaudējumu atlīdzību papildus tai, kas paredzēta šā likuma 98., 99. un 99.¹ pantā, var noteikt saskaņā ar normatīvajiem aktiem, kas attiecas uz maksājuma pakalpojuma izmantotāja un maksājumu pakalpojumu sniedzēja līgumiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

101.pants. (1) Ja šā likuma 86. un 99. pantā paredzētā maksājumu pakalpojumu sniedzēja atbildība ir radusies cita maksājumu pakalpojumu sniedzēja vai starpnieka dēļ, attiecīgais maksājumu pakalpojumu sniedzējs vai starpnieks atbilstoši šā likuma 86. un 99. panta noteikumiem kompensē visus pirmajam maksājumu pakalpojumu sniedzējam radušos zaudējumus vai izmaksātās summas arī tad, ja kāds no maksājumu pakalpojumu sniedzējiem neizmanto stingro autentifikāciju.

(2) Papildu zaudējumu atlīdzību var noteikt līgumos saskaņā ar normatīvajiem aktiem, kas attiecas uz maksājumu pakalpojumu sniedzēja un starpnieka līgumiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

102.pants. Šā likuma 75.⁴ pantā, XI, XII, XIII un XIV nodaļā noteiktā atbildība neiestājas gadījumos, kad radušies ārkārtēji, neparedzēti apstākļi, kurus puse, kas prasa tos ņemt vērā, nevar kontrolēt un no kuru sekām tā nevarētu izvairīties ne ar kādām pūlēm, vai arī kad Latvijas tiesību aktos ir noteikts pienākums izpildīt citas juridiskās saistības.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 02.03.2017. likumu, kas stājas spēkā 28.03.2017.)

103.pants. (1) Maksājumu sistēmas un maksājumu pakalpojumu sniedzēji ir tiesīgi saskaņā ar fizisko personu datu aizsardzību regulējošiem normatīvajiem aktiem apstrādāt personas datus, kad tas ir nepieciešams, lai novērstu maksājumu instrumentu neautorizētu izmantošanu vai ar maksājumiem saistītu krāpšanu un nodrošinātu šo nodarījumu izmeklēšanu un atklāšanu.

(2) Šā likuma ietvaros paredzētā fizisko personu datu apstrāde un šādus datus saturošas informācijas nodošana tiek veikta, ievērojot fizisko personu datu aizsardzību regulējošo normatīvo aktu prasības.

(3) Maksājumu pakalpojumu sniedzējs apstrādā un glabā tikai tādus personas datus, kas nepieciešami tā sniegto maksājumu pakalpojumu izpildei un ir sniegti ar nepārprotamu maksājuma pakalpojuma izmantotāja piekrišanu.

(24.04.2014. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

104.pants. (1) Maksājumu pakalpojumu sniedzējs un elektroniskās naudas emitents nodrošina efektīvu maksājumu pakalpojumu izmantotāju un elektroniskās naudas turētāju iesniegumu un sūdzību (strīdu) par pakalpojumu sniegšanu un pārvaldības kārtību izskatīšanas procedūru. Pilnīga rakstveida informācija par iesniegumu un sūdzību (strīdu) izskatīšanas procedūru ir brīvi pieejama maksājumu pakalpojumu sniedzēja vai elektroniskās naudas emitenta iestādē un maksājumu pakalpojumu sniedzēja vai elektroniskās naudas emitenta mājaslapā internetā, ja tāda ir izveidota.

(2) Maksājumu pakalpojumu sniedzējs un elektroniskās naudas emitents izstrādā un apstiprina sūdzību (strīdu) pārvaldības kārtību, nodrošinot sūdzībā norādīto faktu pārbaudi, iespējamo interešu konfliktu konstatēšanu un novēršanu, un ir atbildīgs par šīs kārtības ievērošanu.

(3) Ja iestāde piedāvā maksājumu pakalpojumus vai elektroniskās naudas izplatīšanas vai atpirkšanas pakalpojumus citā dalībvalstī šā likuma 32. vai 33. pantā noteiktajā kārtībā, tā nodrošina sūdzību (strīdu) pārvaldības kārtību attiecīgās dalībvalsts oficiālajā valodā vai citā valodā, ja par to ir vienojušies iestāde un maksājuma pakalpojuma izmantotājs vai elektroniskās naudas turētājs.

(4) Maksājumu pakalpojumu sniedzējs un elektroniskās naudas emitents rakstveidā vai izmantojot citu pastāvīgu informācijas nesēju, par kādu tas vienojies ar maksājuma pakalpojuma izmantotāju vai elektroniskās naudas turētāju, 15 darba dienu laikā pēc sūdzības saņemšanas sniedz sūdzības iesniedzējam izsmeļošu atbildi.

(5) Ja atbildi šā panta ceturtajā daļā noteiktajā termiņā nav iespējams sniegt tādu iemeslu dēļ, kuri nav atkarīgi no maksājumu pakalpojumu sniedzēja, tad maksājumu pakalpojumu sniedzējs vai elektroniskās naudas emitents informē sūdzības iesniedzēju par kavējuma iemesliem un norāda termiņu, līdz kuram sūdzības iesniedzējs saņems galīgo atbildi. Termiņš galīgās atbildes saņemšanai nedrīkst pārsniegt 35 darba dienas kopš sūdzības saņemšanas.

(6) Maksājumu pakalpojumu sniedzējs un elektroniskās naudas iestāde informē maksājuma pakalpojuma izmantotāju un elektroniskās naudas turētāju par vismaz vienu tādu ārpusietas strīdu risinātāju Patērētāju ārpusietas strīdu risinātāju likuma izpratnē, kas ir kompetents izskatīt strīdu par tiesībām un pienākumiem, kuri izriet no šā likuma.

(7) Maksājumu pakalpojumu sniedzējs un elektroniskās naudas emitents nodrošina, lai informācija par šā panta sestajā daļā minēto ir brīvi pieejama maksājumu pakalpojumu sniedzēja vai elektroniskās naudas emitenta iestādē un maksājumu pakalpojumu sniedzēja vai elektroniskās naudas emitenta mājaslapā internetā, ja tāda ir izveidota, kā arī vispārīgo noteikumu sadaļā līgumā, kas noslēgts ar maksājuma pakalpojuma izmantotāju vai elektroniskās naudas turētāju.

(17.03.2011. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018. Otrā, trešā, ceturajā, piektā, sestā un septītajā daļā stājas spēkā 01.10.2018. Sk. Pārejas noteikumu 35. punktu)

XIV¹ nodaļa

Operacionālie un drošības riski un autentifikācija

(Nodaļa 20.06.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

104.1 pants. (1) Maksājumu pakalpojumu sniedzējam iekšējās kontroles sistēmas ietvaros ir pienākums izstrādāt atbilstošus riska mazināšanas pasākumus un kontroles mehānismus tādu operacionālo un drošības risku pārvaldībai, kuri saistīti ar tā sniegtajiem maksājumu pakalpojumiem.

(2) Maksājumu pakalpojumu sniedzējs iekšējās kontroles sistēmas ietvaros nosaka un uztur efektīvas informācijas sistēmu drošības incidentu pārvaldības procedūras, tostarp procedūras būtisku operacionālo un drošības incidentu atklāšanai un klasifikācijai.

(3) Maksājumu pakalpojumu sniedzējs katru gadu līdz 31. janvārim iesniedz Komisijai atjauninātu un visaptverošu novērtējumu par tādiem operacionālajiem un drošības riskiem, kas saistīti ar iepriekšējā gadā tā sniegtajiem maksājumu pakalpojumiem, un par to, vai, reaģējot uz šiem riskiem, ir veikti adekvāti riska mazināšanas pasākumi un ieviesti kontroles mehānismi.

(4) Komisija izdod normatīvos noteikumus par kārtību, kādā maksājumu pakalpojumu sniedzēji nosaka, klasificē un ziņo tai par operacionālajiem un drošības incidentiem.

(5) Komisija izdod normatīvos noteikumus par kārtību, kādā maksājumu pakalpojumu sniedzēji izstrādā, klasificē un iesniedz tai operacionālo un drošības risku novērtējumu.

(20.06.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

104.2 pants. (1) Ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs konstatē būtisku operacionālu vai informācijas sistēmu drošības incidentu, tas nekavējoties par to ziņo Komisijai.

(2) Ja drošības incidents ietekmē vai var ietekmēt maksājumu pakalpojumu sniedzēja maksājumu pakalpojumu izmantotāju finansiālās intereses, maksājumu pakalpojumu sniedzējs nekavējoties informē savus maksājumu pakalpojumu izmantotājus par incidentu un par visiem pasākumiem, kurus tie var veikt, lai mazinātu šā incidenta nelabvēlīgo ietekmi.

(3) Komisija pēc šā panta pirmajā daļā minētā ziņojuma saņemšanas nekavējoties ziņo par būtisku incidentu Eiropas Banku iestādei un Eiropas Centrālajai bankai. Komisija par būtisku incidentu, ja nepieciešams, informē arī citus Latvijas finanšu un kapitāla tirgus dalībniekus un informācijas tehnoloģiju drošības incidentu novēršanas institūciju — Latvijas Universitātes Matemātikas un informātikas institūtu.

(4) Ja Komisija ir saņēmusi Eiropas Banku iestādes vai Eiropas Centrālās bankas ziņojumu par būtisku operacionālu vai informācijas sistēmu drošības incidentu citā dalībvalstī, tā izvērtē šo ziņojumu un, ja nepieciešams, par to informē informācijas tehnoloģiju drošības incidentu novēršanas institūciju — Latvijas Universitātes Matemātikas un informātikas institūtu — un maksājumu pakalpojumu sniedzējus, kas sniedz savus pakalpojumus Latvijā, kā arī veic citus pasākumus, lai aizsargātu finanšu sistēmas drošību.

(20.06.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

104.3 pants. (1) Maksājumu pakalpojumu sniedzējs divreiz gadā — līdz 31. janvārim un līdz 31. jūlijam — iesniedz Komisijai statistikas datus par krāpšanu un citām prettiesiskām darbībām iepriekšējā pusgadā, kas saistītas ar maksāšanas līdzekļu izmantošanu iepriekšējā pusgadā.

(2) Komisija izdod normatīvos noteikumus par kārtību, kādā maksājumu pakalpojumu sniedzēji iesniedz statistikas datus par krāpšanu un prettiesiskām darbībām, kas saistītas ar maksāšanas līdzekļu izmantošanu.

(20.06.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

104.4 pants. (1) Maksājumu pakalpojumu sniedzējam ir pienākums piemērot stingro autentifikāciju, kad maksātājs:

1) piekļūst savam maksājumu kontam tiešsaistē;

2) ierosina maksājumu;

3) izmantojot attālināto pakalpojumu, veic kādu darbību, kas varētu ietvert ar maksājumiem saistītas krāpšanas risku vai cita veida ļaunprātīgu rīcību.

(2) Attiecībā uz elektronisku attālinātu maksājumu ierosināšanu maksājumu pakalpojumu sniedzējam ir pienākums piemērot stingro autentifikāciju, kas darījumu dinamiski sasaista ar konkrētu summu un konkrētu maksājuma saņēmēju.

(3) Maksājumu pakalpojumu sniedzējam šā panta pirmajā daļā minētajos gadījumos ir pienākums ieviest piemērotus drošības pasākumus, lai aizsargātu maksājumu pakalpojumu izmantotāju personalizēto autentifikācijas līdzekļu konfidencialitāti un integritāti.

(4) Ja maksājums tiek ierosināts ar maksājumu ierosināšanas pakalpojuma sniedzēja starpniecību, piemēro šā panta otrās un trešās daļas noteikumus. Ja tiek lūgta informācija ar konta informācijas pakalpojuma sniedzēja starpniecību, piemēro šā panta pirmās un trešās daļas noteikumus.

(5) Kontu apkalpojošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodrošina, ka maksājumu ierosināšanas pakalpojuma sniedzējs un konta informācijas pakalpojuma sniedzējs var paļauties uz autentifikāciju, kuru kontu apkalpojošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs maksājuma pakalpojuma izmantotājam nodrošinājis saskaņā ar šā panta pirmo un trešo daļu, un, ja ir iesaistīts maksājumu ierosināšanas pakalpojuma sniedzējs, — saskaņā ar šā panta pirmo, otro un trešo daļu.

(6) Maksājumu pakalpojumu sniedzēji ievēro savstarpējās saziņas drošības prasības un stingrās autentifikācijas prasības, kas noteiktas šajā likumā, Komisijas izdotajos normatīvajos noteikumos, kā arī Regulā Nr. 2018/389.

(7) Maksājumu pakalpojumu sniedzējam ir tiesības atkāpties no šā panta prasībām un izmantot Regulā Nr. 2018/389 noteiktos izņēmumus.

(20.06.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

XV nodaļa

Ārpusstiesas sūdzību izskatīšana un zaudējumu atlīdzināšana

105.pants. (1) Patērētāju tiesību aizsardzības centrs saskaņā ar normatīvajiem aktiem veic uzraudzību pār šā likuma 46.¹ panta, VII, VIII, IX, IX¹, X, XI, XII, XIII, XIII¹ un XIV nodaļas noteikumu un Eiropas Savienības tieši piemērojamo tiesību aktu maksājumu pakalpojumu un elektroniskās naudas jomā ievērošanu attiecībā uz maksājumu pakalpojumu izmantotājiem vai elektroniskās naudas turētājiem, kuri uzskatāmi par patērētājiem. Patērētāju tiesību aizsardzības centrs izskata patērētāju sūdzības saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likumu.

(2) Komisija saskaņā ar normatīvajiem aktiem izskata iesniegumus, ko tie maksājumu pakalpojumu izmantotāji vai elektroniskās naudas turētāji, kuri nav uzskatāmi par patērētājiem, iesnieguši par šā likuma VII, VIII, IX, IX¹, X, XI, XII, XIII, XIII¹, XIV un XIV¹ nodaļas noteikumu un Eiropas Savienības tieši piemērojamo tiesību aktu maksājumu pakalpojumu un elektroniskās naudas jomā neievērošanu. Ja no iesniegumā sniegtās informācijas un tam pievienotajiem materiāliem neizriet, ka ir pieļauts pārkāpums, kas radījis vai var radīt būtisku kaitējumu šo pakalpojumu izmantotāju vai elektroniskās naudas turētāju grupas interesēm (kolektīvajām interesēm), Komisija ir tiesīga neuzsākt administratīvo lietu. Šādā gadījumā Komisija sniedz atbildi maksājuma pakalpojuma izmantotājam vai elektroniskās naudas turētājam.

(3) Patērētāju tiesību aizsardzības centrs un Komisija atbilstoši savai kompetencei ir tiesīgi pieprasīt maksājumu pakalpojumu izmantotājiem, elektroniskās naudas turētājiem, maksājumu pakalpojumu sniedzējiem un elektroniskās naudas emitentiem lietas izskatīšanai nepieciešamo informāciju un noteikt tās iesniegšanas termiņu.

(4) Ja Patērētāju tiesību aizsardzības centrs, izskatot administratīvo lietu, konstatē, ka šā likuma VII, VIII, IX, IX¹, X, XI, XII, XIII, XIII¹ un XIV nodaļas noteikumu un Eiropas Savienības tieši piemērojamo tiesību aktu maksājumu pakalpojumu un elektroniskās naudas jomā neievērošana radījusi vai var radīt būtisku kaitējumu patērētāju grupas interesēm (patērētāju kolektīvajām interesēm), tas ir tiesīgs pieņemt lēmumu, ar kuru uzdod maksājumu pakalpojumu sniedzējam vai elektroniskās naudas emitentam izbeigt šā likuma VII, VIII, IX, IX¹, X, XI, XII, XIII, XIII¹ un XIV nodaļas noteikumu un Eiropas Savienības tieši piemērojamo tiesību aktu maksājumu pakalpojumu un elektroniskās naudas jomā neievērošanu vai novērst pieļautos pārkāpumus un noteikt šai nolūkā nepieciešamo darbību izpildes termiņu. Kārtību, kādā Patērētāju tiesību aizsardzības centrs pieņem lēmumus, un šo lēmumu pārsūdzēšanas kārtību nosaka Patērētāju tiesību aizsardzības likums.

(5) Ja Komisija, izskatot administratīvo lietu, konstatē, ka šā likuma VII, VIII, IX, IX¹, X, XI, XII, XIII, XIII¹, XIV un

XIV¹ nodaļas noteikumu un Eiropas Savienības tieši piemērojamo tiesību aktu maksājumu pakalpojumu un elektroniskās naudas jomā neievērošana radījusi vai var radīt būtisku kaitējumu to maksājumu pakalpojumu izmantotāju vai elektroniskās naudas turētāju kolektīvajām interesēm, kuri nav uzskatāmi par patērētājiem, tā ir tiesīga pieņemt lēmumu, ar kuru uzdod maksājumu pakalpojumu sniedzējam vai elektroniskās naudas emitentam izbeigt šā likuma VII, VIII, IX, IX¹, X, XI, XII, XIII, XIV un XIV¹ nodaļas noteikumu un Eiropas Savienības tieši piemērojamo tiesību aktu maksājumu pakalpojumu un elektroniskās naudas jomā neievērošanu vai novērst pieļautos pārkāpumus, un noteikt šim nolūkam nepieciešamo darbību izpildes termiņu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.03.2011., 20.06.2013., 02.03.2017. un 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

106.pants. (1) Ja maksājuma pakalpojuma izmantotājs vai elektroniskās naudas turētājs par šā likuma VII, VIII, IX, IX¹, X, XI, XII, XIII, XIV, XIV¹ un XV nodaļas noteikumu un Eiropas Savienības tieši piemērojamo tiesību aktu maksājumu pakalpojumu un elektroniskās naudas jomā neievērošanu ir iesniedzis sūdzību Latvijas Finanšu nozares asociācijas ombudam (turpmāk šajā pantā — ombuds) un ombuds konstatē, ka sniegtais maksājuma pakalpojums neatbilst šā likuma prasībām vai noslēgtajam līgumam un tā rezultātā pakalpojuma izmantotājam vai elektroniskās naudas turētājam radušies zaudējumi, ombuds iesaka maksājumu pakalpojumu sniedzējam atlīdzināt maksājuma pakalpojuma izmantotājam vai elektroniskās naudas turētājam radušos zaudējumus.

(2) Ombuds reizi gadā sniedz Patērētāju tiesību aizsardzības centram un Komisijai pārskatu par saņemtajām maksājumu pakalpojumu izmantotāju vai elektroniskās naudas turētāju sūdzībām.

(3) Maksājuma pakalpojuma izmantotājs vai elektroniskās naudas turētājs var vērsties ar prasību tiesā neatkarīgi no tā, vai viņš iepriekš ir iesniedzis sūdzību ombudam.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.03.2011., 20.06.2013., 02.03.2017., 20.06.2018. un 03.04.2019. likumu, kas stājas spēkā 13.04.2019.)

107. pants. Ja iestāde, kas šā likuma 31. panta otrajā daļā noteiktajā kārtībā uzsākusi maksājumu pakalpojumu vai elektroniskās naudas pakalpojumu sniegšanu Latvijā, neatverot tajā filiāli, bet kas darbojas ar pārstāvja starpniecību vai bez šādas starpniecības, ir pārkāpusi šā likuma VII, VIII, IX, X, XI, XII, XIII, XIV un XIV¹ nodaļas noteikumus un Eiropas Savienības tieši piemērojamos tiesību aktus maksājumu pakalpojumu un elektroniskās naudas jomā vai ir pamatotas aizdomas par šādiem pārkāpumiem, iestādes, kuras ir atbildīgas par šo tiesību normu ievērošanas nodrošināšanu (turpmāk šajā pantā — kompetentās iestādes), ir attiecīgās maksājumu iestādes un elektroniskās naudas iestādes mītnes dalībvalsts kompetentās iestādes. Ja iestāde pakalpojumu sniegšanai izmanto pārstāvjus un filiāles un ir uzsākusi maksājumu pakalpojumu sniegšanu vai elektroniskās naudas izplatīšanu vai atpirkšanu šā likuma 31. panta pirmajā daļā noteiktajā kārtībā, kompetentās iestādes ir tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā tiek sniegts attiecīgais pakalpojums.

(20.06.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

Pārejas noteikumi

1. Attiecībā uz maksājumiem, kas uzsākti līdz 2012.gada 1.janvārim, izņemot šā likuma 93.panta otrajā daļā minētos maksājumus, maksātājs un viņa maksājumu pakalpojumu sniedzējs var vienoties par izpildes termiņu, kas nav ilgāks par trim darba dienām. Maksājuma izpildes termiņu var pagarināt vēl par vienu darba dienu, ja maksājums uzsākts un veikts papīra formā.

2. Līdz 2010.gada 31.maijam maksājumu pakalpojumiem, kas tiek sniegti saskaņā ar standartlīgumiem, kuri noslēgti līdz 2010.gada 31.maijam, var nepiemērot šā likuma VII, VIII, IX, X, XI, XII, XIII, XIV un XV nodaļas noteikumus. Maksājumu pakalpojumu sniedzēji, sākot ar 2010.gada 1.jūniju, nodrošina sniegto maksājumu pakalpojumu atbilstību šā likuma VII, VIII, IX, X, XI, XII, XIII, XIV un XV nodaļas prasībām attiecībā uz visiem spēkā esošajiem līgumiem.

3. Līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai noslēgtajos tiešā debeta līgumos, kuros norēķiniem izmanto *euro*, paredzētā maksātāja piekrišana (80.panta izpratnē) maksājumu pakalpojumu sniedzējam debetēt naudas summas no maksātāja konta, sākot ar 2010.gada 1.jūniju, uzskatāma arī par saņēmēja piekrišanu iesniegt maksājumu pakalpojumu sniedzējam maksājuma rīkojumu debetēt naudas līdzekļus no maksātāja konta.

4. Līdz *euro* ieviešanas dienai noslēgtajos tiešā debeta līgumos, kuros norēķiniem izmanto *latus*, paredzētā maksātāja piekrišana (80.panta izpratnē) maksājumu pakalpojumu sniedzējam debetēt naudas summas no maksātāja

konta, sākot ar *euro* ieviešanas dienu, uzskatāma arī par saņēmēja piekrišanu iesniegt maksājumu pakalpojumu sniedzējam maksājuma rīkojumu debitēt naudas līdzekļus no maksātāja konta.

5. Elektroniskās naudas institūcija, kas līdz 2011.gada 30.aprīlim atbilstoši Kredītiestāžu likuma prasībām ir informējusi Latvijas Banku par elektroniskās naudas institūcijas darbības uzsākšanu, līdz 2011.gada 30.oktobrim atbilstoši Maksājumu pakalpojumu un elektroniskās naudas likuma 5.¹ panta noteikumiem iesniedz Komisijai paziņojumu par reģistrāciju iestāžu reģistrā.

(17.03.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 30.04.2011.)

6. Elektroniskās naudas iestādei, kura līdz 2012.gada 30.aprīlim nav reģistrēta šā likuma 10.pantā minētajā iestāžu reģistrā, pēc 2012.gada 30.aprīļa ir aizliegts emitēt elektronisko naudu.

(17.03.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 30.04.2011.)

7. Maksājumu iestāde, kuras darbības uzsākšanai atbilstoši šā likuma 5.panta noteikumiem nav nepieciešama licence un kura līdz 2011.gada 30.aprīlim ir jau reģistrēta šā likuma 10.panta trešajā daļā minētajā reģistrā, līdz 2011.gada 1.jūlijam iesniedz Komisijai informāciju par to, kā maksājumu iestāde nodrošina šā likuma 38.panta pirmās daļas prasību izpildi, ja maksājumu iestāde papildus maksājumu pakalpojumu sniegšanai veic šā likuma 36.panta pirmajā daļā minēto komercdarbību, kā arī apliecinājumu tam, ka maksājumu iestāde atbilst šā likuma 5.panta pirmās daļas 2.punkta prasībām.

(17.03.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 30.04.2011.)

8. Maksājumu iestādi, kura līdz 2011.gada 1.jūlijam nav izpildījusi šā likuma pārejas noteikumu 7.punkta prasības par informācijas un apliecinājuma iesniegšanu, Komisija izslēdz no šā likuma 10.panta trešajā daļā minētā reģistra, un tai ir aizliegts sniegt maksājumu pakalpojumus.

(17.03.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 30.04.2011.)

9. Maksājumu iestāde, kuras darbības uzsākšanai atbilstoši šā likuma 5.panta noteikumiem nav nepieciešama licence un kura līdz 2011.gada 30.aprīlim jau ir reģistrēta šā likuma 10.panta trešajā daļā minētajā reģistrā, līdz 2011.gada 1.septembrim samaksā šā likuma 40.¹ panta pirmajā daļā noteikto maksu Komisijas darbības finansēšanai kārtībā, kāda noteikta šā likuma 40.¹ panta otrajā daļā minētajos Komisijas normatīvajos noteikumos.

(17.03.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 30.04.2011.)

10. Šā likuma 44.¹ panta pirmā daļa stājas spēkā 2011.gada 1.augustā, bet 92.¹ panta pirmā daļa — 2011.gada 1.jūlijā.

(12.05.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.06.2011.)

11. Ministru kabinets ne vēlāk kā līdz 2011.gada 31.jūlijam izdod šā likuma 44.¹ pantā minētos noteikumus.

(12.05.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.06.2011.)

12. Maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kas ir noteikti šā likuma 2.panta otrās daļas 3., 4. un 7.punktā, ir pienākums Ministru kabineta noteiktajā kārtībā un termiņā iesniegt Valsts ieņēmumu dienestam informāciju par juridisko personu — Latvijas Republikas rezidentu, kā arī nerezidentu pastāvīgo pārstāvēniecību Latvijā — maksājumu kontiem, kas atvērti un nav slēgti pirms šā likuma 44.¹ panta spēkā stāšanās dienas.

(12.05.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.06.2011.)

13. Iestāde, kura neatbilst šā likuma 5.panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumam par maksājumu vidējās aritmētiskās vērtības nepārsniegšanu vai 5.¹ panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumam par apgrozībā esošās elektroniskās naudas vidējā apmēra nepārsniegšanu, pēc šo grozījumu spēkā stāšanās dienas ir tiesīga turpināt elektroniskās naudas emisiju vai sniegt maksājumu pakalpojumus, ja tā līdz 2014.gada 31.jūlijam iesniedz Komisijai šā likuma 11.pantā minētos dokumentus, lai saņemtu licenci maksājumu iestādes darbībai vai elektroniskās naudas emisijai. Ja šajā punktā minētā iestāde līdz 2015.gada 30.janvārim nav saņēmusi licenci maksājumu iestādes darbībai vai elektroniskās naudas emisijai, tās turpmākā darbība ir izbeidzama.

(24.04.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

14. Neliela apjoma maksājumu sistēmu, kura darbību uzsākusi līdz šā likuma 26.¹ panta spēkā stāšanās dienai, Komisija reģistrē neliela apjoma maksājumu sistēmu reģistrā, ja neliela apjoma maksājumu sistēmas operators līdz 2014.gada 15.jūlijam iesniedz Komisijai informāciju un nepieciešamos dokumentus. Ja neliela apjoma maksājumu sistēma līdz 2014.gada 29.augustam nav reģistrēta šā likuma 26.¹ panta otrajā daļā minētajā reģistrā, tās turpmākā darbība ir izbeidzama.

(24.04.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

15. Šā likuma 44.² pants stājas spēkā 2014.gada 1.jūlijā.

(24.04.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.05.2014.)

16. Maksājumu pakalpojumu un elektroniskās naudas iestādes par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas prasību izpildi atbildīgo personu atbilstību šā likuma 20. un 21.panta prasībām nodrošina līdz 2017.gada 1.janvārim.

(19.05.2016. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 20.06.2016.)

17. Ministru kabinets līdz 2017.gada 1.martam izdod šā likuma 44.³ panta desmitajā daļā paredzētos noteikumus.

(23.11.2016. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2017.)

18. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kas noteikts šā likuma 2.panta otrās daļas 2., 3., 4., 7. un 8.punktā, tos inkasācijas uzdevumos, rīkojumus par nodokļu maksātāja norēķinu operāciju daļēju vai pilnīgu apturēšanu vai tiesu izpildītāju dotos rīkojumus par naudas līdzekļu pārskaitīšanu, kuri izdoti līdz 2017.gada 30.jūnijam, un šā likuma 44.³ panta pirmajā un otrajā daļā noteiktos rīkojumus, kas paziņoti, izmantojot šā likuma 44.³ panta trešās daļas 2. un 3.punktā noteikto datu apmaiņas veidu, izpilda tādā secībā, kādā tos ir saņēmis maksājumu pakalpojumu sniedzējs. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kas noteikts šā likuma 2.panta otrās daļas 2., 3., 4., 7. un 8.punktā, rīkojumus, ar kuriem tiek precizēts tajos inkasācijas uzdevumos, rīkojumos par nodokļu maksātāja norēķinu operāciju daļēju vai pilnīgu apturēšanu vai rīkojumos par naudas līdzekļu pārskaitīšanu, kas izdoti līdz 2017.gada 30.jūnijam, noteiktais naudas līdzekļu apmērs vai izpildāmās darbības, pieņem izpildei piešķirto unikālo numuru secībā un izpilda tādā secībā, kāda tika noteikta sākotnējā (aizstājamā) rīkojuma izpildei.

(23.11.2016. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2017.)

19. Šā likuma 44.³ panta trešās daļas 2. un 3.punkts un desmitās daļas otrais teikums (attiecināms uz deleģējumu Ministru kabinetam noteikt kārtību, kādā šā panta subjekts, izpildot šā panta pirmajā daļā noteikto rīkojumu, uzsāk un veic datu apmaiņu, izmantojot šā panta trešās daļas 2.punktā noteikto datu apmaiņas veidu) zaudē spēku ar 2019.gada 1.jūliju.

(23.11.2016. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2017. Minētie grozījumi iekļauti likuma redakcijā uz 01.07.2019.)

20. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kas noteikts šā likuma 2.panta otrās daļas 2., 3., 4., 7. un 8.punktā, ar 2019.gada 1.jūliju nodrošina šā likuma 44.³ panta trešās daļas 1.punktā noteikto datu apmaiņas veidu. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kas noteikts šā likuma 2.panta otrās daļas 2., 3., 4., 7. un 8.punktā, ar 2017.gada 1.jūliju var izmantot šā likuma 44.³ panta trešās daļas 1.punktā noteikto datu apmaiņas veidu atbilstoši Ministru kabineta noteiktajai kārtībai, iepriekš informējot par to Valsts ieņēmumu dienestu un Tiesu administrāciju. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kas noteikts šā likuma 2.panta otrās daļas 2., 3., 4., 7. un 8.punktā un kas nav informējis Valsts ieņēmumu dienestu un Tiesu administrāciju par elektroniskās datu apmaiņas uzsākšanu, izmantojot šā likuma 44.³ panta trešās daļas 1.punktā noteikto datu apmaiņas veidu, līdz 2019.gada 30.jūnijam datu apmaiņai ar Valsts ieņēmumu dienestu izmanto šā likuma 44.³ panta trešās daļas 2.punktā noteikto datu apmaiņas veidu atbilstoši Ministru kabineta noteiktajai kārtībai, bet ar tiesu izpildītājiem — šā likuma 44.³ panta trešās daļas 3.punktā noteikto datu apmaiņas veidu atbilstoši Civilprocesa likumā paredzētajai kārtībai, kāda bija spēkā līdz 2017.gada 30.jūnijam.

(23.11.2016. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2017.)

21. Komisija triju mēnešu laikā pēc tam, kad stājusies spēkā Eiropas Komisijas deleģētā regula par patērētāju plaši izmantoto ar maksājumu kontu saistīto pakalpojumu standartizēto terminu sarakstu un to definīcijām, Eiropas Komisijas deleģētā regula par pakalpojumu cenrādi un Eiropas Komisijas deleģētā regula par pārskatu par

pakalpojumiem piemēroto maksu, izdod šā likuma 60.¹ un 60.² pantā minētos normatīvos noteikumus, un maksājumu pakalpojumu sniedzēji minētajos pantos noteiktās prasības sāk pildīt sešu mēnešu laikā pēc attiecīgo Komisijas normatīvo noteikumu spēkā stāšanās.

(26.10.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 09.11.2017.)

22. Pirmais pārskata periods, par kuru maksājumu pakalpojumu sniedzējs sniedz šā likuma 60.² panta pirmajā daļā minēto pakalpojumu maksas pārskatu, sākas ar šā likuma 60.² panta otrajā daļā minēto Komisijas normatīvo noteikumu spēkā stāšanās dienu.

(26.10.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 09.11.2017.)

23. Šā likuma 46.¹ panta pirmajā daļā minēto informāciju Patērētāju tiesību aizsardzības centram maksājumu pakalpojumu sniedzējs pirmo reizi iesniedz ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc šā likuma 60.¹ panta pirmajā daļā minēto Komisijas normatīvo noteikumu spēkā stāšanās dienas.

(02.03.2017. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 26.10.2017. likumu, kas stājas spēkā 09.11.2017.)

24. Šā likuma 40. panta pirmā un 1.¹ daļa (jaunā redakcijā), 1.³ daļa, grozījums par 1.² daļas izslēgšanu, kā arī grozījumi otrajā un trešajā daļā, 40.¹ panta pirmā un otrā daļa (jaunā redakcijā), 3.¹ daļa, grozījums par trešās daļas izslēgšanu, grozījumi ceturtajā, piektajā un sestajā daļā stājas spēkā 2017. gada 1. aprīlī. Iestādes šā likuma 40. panta pirmajā, 1.¹, 1.³ daļā, 40.¹ panta pirmajā daļā, otrās daļas 1. punktā un 3.¹ daļā noteikto maksu Komisijas darbības finansēšanai sāk maksāt ar 2017. gada otro ceturksni.

(02.03.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.03.2017.)

25. Iestādes šā likuma 40.¹ panta otrās daļas 2. punktā noteikto maksu Komisijas darbības finansēšanai sāk maksāt ar 2018. gada 1. janvāri. No 2017. gada 1. aprīļa līdz 2017. gada 31. decembrim iestādes, kas minētas šā likuma 40.¹ panta otrās daļas 2. punktā, Komisijas darbības finansēšanai maksā 2000 *euro* gadā un papildus līdz 1,4 procentiem (ieskaitot) no iestādes bruto ieņēmumiem, kas saistīti ar elektroniskās naudas iestādes pakalpojumu sniegšanu, gadā, bet kopējā iestādes maksa Komisijas darbības finansēšanai nepārsniedz 100 000 *euro* gadā.

(02.03.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.03.2017.)

26. Grozījums par šā likuma 2. panta otrās daļas 3. punkta un 2.¹ daļas 3. punkta izslēgšanu stājas spēkā 2019. gada 25. jūnijā.

(26.10.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 09.11.2017. Minētie grozījumi iekļauti likuma redakcijā uz 25.06.2019.)

27. Iestāde, kurai darbības uzsākšanai atbilstoši šā likuma 5. vai 5.¹ panta noteikumiem nav nepieciešama licence un kura ir reģistrēta šā likuma 10. panta trešajā daļā minētajā reģistrā, līdz 2018. gada 13. novembrim iesniedz Komisijai papildu informāciju un dokumentus, kas apliecina tās atbilstību šā likuma 5. panta pirmās daļas 2.¹ un 4. punkta vai 5.¹ panta pirmās daļas 2.¹ un 4. punkta nosacījumiem.

(20.06.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

28. Iestāde, kura ir reģistrēta šā likuma 10. panta trešajā daļā minētajā reģistrā, bet kura vairs neatbilst šā likuma 5. panta pirmās daļas vai 5.¹ panta pirmās daļas nosacījumiem, līdz 2018. gada 13. septembrim iesniedz Komisijai visus nepieciešamos dokumentus un informāciju licences saņemšanai. Par dokumentu izskatīšanu iestāde maksā Komisijai šā likuma 39.¹ panta 3. punktā minēto maksu samazinātā apmērā — 2500 *euro*.

(20.06.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

29. Iestādi, kura līdz 2019. gada 13. janvārim nav saņēmusi licenci maksājumu iestādes vai elektroniskās naudas iestādes darbībai šo pārejas noteikumu 28. punktā noteiktajā kārtībā vai nav apliecinājusi savu atbilstību šā likuma 5. panta pirmās daļas vai 5.¹ panta pirmās daļas nosacījumiem šo pārejas noteikumu 27. punktā noteiktajā kārtībā, Komisija izslēdz no šā likuma 10. panta trešajā daļā minētā reģistra, un tai ir aizliegts sniegt maksājumu pakalpojumus un emitēt elektronisko naudu.

(20.06.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

30. Licencēta iestāde līdz 2018. gada 1. septembrim nodrošina atbilstību šā likuma prasībām, izstrādājot šā likuma 11. panta pirmās daļas 14., 15., 16., 17. un 18. punktā minētos dokumentus.

(20.06.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

31. Uzskatāms, ka iestāde, kura ir reģistrēta šā likuma 10. panta trešajā daļā minētajā reģistrā ar tiesībām sniegt šā likuma 1. panta 1. punkta "g" apakšpunktā minēto maksājumu pakalpojumu un ir reģistrēta kā elektronisko sakaru komersants, sniedz šā likuma 1. panta 1. punkta "c" apakšpunktā minēto maksājumu pakalpojumu.

(20.06.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

32. Elektronisko sakaru komersantu, kurš sniedz šā likuma 1. panta 1. punkta "c" apakšpunktā minēto maksājumu pakalpojumu, bet līdz 2020. gada 13. janvārim nav saņēmis licenci maksājumu iestādes darbībai šā likuma 11. pantā noteiktajā kārtībā, Komisija izslēdz no šā likuma 10. pantā minētā iestāžu reģistra, un tam ir aizliegts sniegt maksājumu pakalpojumus, izņemot šā likuma 3. panta pirmās daļas 11. punktā minētos pakalpojumus.

(20.06.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

33. Elektronisko sakaru komersants, kurš sniedz šā likuma 3. panta pirmās daļas 11. punktā minētos pakalpojumus, līdz 2019. gada 13. janvārim pirmo reizi iesniedz šā likuma 3. panta ceturtajā daļā minēto ziņojumu.

(20.06.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

34. Persona, kura sniedz šā likuma 3. panta pirmās daļas 10. punktā minētos pakalpojumus, līdz 2018. gada 1. septembrim iesniedz Komisijai šā likuma 3. panta otrajā daļā minēto paziņojumu par pakalpojumu atbilstību šā likuma 3. panta pirmās daļas 10. punkta nosacījumiem un atbilstošu pamatojumu, aprakstot savu darbību.

(20.06.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

35. Šā likuma 1. panta 38. un 39. punkts, grozījumi 12. panta trešajā daļā attiecībā uz šīs daļas izslēgšanu un 34. pantā attiecībā uz otrās daļas izslēgšanu, 35. pants jaunā redakcijā, ar kuru tiek ieviesta jauna kārtība iestāžu pašu kapitāla aprēķināšanai, grozījumi 64. pantā attiecībā uz 2. un 5. punkta papildināšanu ar "g" apakšpunktu, grozījumi 67. panta otrajā daļā un 80. panta otrā daļa jaunā redakcijā, 81. panta sestā daļa, 84. panta trešā daļa, 86. panta pirmā daļa jaunā redakcijā un 86. panta 1.¹ un 1.² daļa, grozījumi 87. panta pirmajā un trešajā daļā attiecībā uz trešās daļas izslēgšanu, 87. panta 1.¹ un 3.¹ daļa, 87.¹ pants, 88. panta 2.¹ un 4.¹ daļa, grozījumi 89. pantā attiecībā uz trešās daļas izslēgšanu, 92. panta ceturta daļa jaunā redakcijā, kā arī 99. panta 3.¹ daļa un grozījums sestajā daļā, 10.¹ daļa un grozījums divpadsmitajā daļā, kā arī 104. panta otrā, trešā, ceturta, piektā, sestā un septīta daļa stājas spēkā 2018. gada 1. oktobrī.

(20.06.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

36. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs šā likuma 80.¹ panta trešās daļas 4. punkta un ceturtais daļas 1. punkta, 80.² panta otrās daļas 3. punkta un trešās daļas 1. punkta, 81.¹ panta otrās daļas 3. punkta un 104.⁴ panta prasības sāk piemērot ar 2019. gada 14. septembri.

(20.06.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

37. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs atbilstoši šā likuma 104.¹ panta trešajai daļai līdz 2019. gada 13. janvārim pirmo reizi iesniedz Komisijai visaptverošu novērtējumu par operacionālajiem un drošības riskiem, kas saistīti ar tā sniegtajiem maksājumu pakalpojumiem.

(20.06.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

38. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs atbilstoši šā likuma 104.³ panta pirmajai daļai līdz 2019. gada 31. jūlijam pirmo reizi iesniedz Komisijai statistikas datus par krāpšanu un citām prettiesiskām darbībām iepriekšējā pusgadā, kas saistītas ar maksāšanas līdzekļu izmantošanu iepriekšējā pusgadā.

(20.06.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

39. Šā likuma 44.² panta ceturta daļa stājas spēkā 2019. gada 1. maijā.

(03.04.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.04.2019.)

40. Maksājumu pakalpojumu sniedzēji nodrošina šā likuma 44.² panta ceturtajā daļā minēto prasību izpildi ne vēlāk kā līdz 2020. gada 1. janvārim.

(03.04.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.04.2019.)

Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvām

(17.03.2011. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 02.03.2017. un 20.06.2018. likumu, kas stājas spēkā 18.07.2018.)

Likumā iekļautas tiesību normas, kas izriet no:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2007.gada 13.novembra direktīvas 2007/64/EK par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza direktīvas 97/7/EK, 2002/65/EK, 2005/60/EK un 2006/48/EK un atceļ direktīvu 97/5/EK;
- 2) Eiropas Parlamenta un Padomes 2009.gada 16.septembra direktīvas 2009/110/EK par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību, par grozījumiem direktīvā 2005/60/EK un direktīvā 2006/48/EK un par direktīvas 2000/46/EK atcelšanu;
- 3) Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 23. jūlija direktīvas 2014/92/ES par maksājumu kontu tarifu salīdzināmību, maksājumu kontu maiņu un piekļuvi maksājumu kontiem ar pamatfunkcijām (Dokuments attiecas uz EEZ);
- 4) Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 25. novembra direktīvas 2015/2366/ES par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza direktīvas 2002/65/EK, 2009/110/EK un 2013/36/ES un regulu (ES) Nr. 1093/2010 un atceļ direktīvu 2007/64/EK (Dokuments attiecas uz EEZ).

Likums Saeimā pieņemts 2010.gada 25.februārī.

Valsts prezidents V.Zatlers

Rīgā 2010.gada 17.martā